Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsakului, Grecia - tămăduitorul cancerului şi al tuturor bolilor şi biruitorul demonilor

(7 februarie)

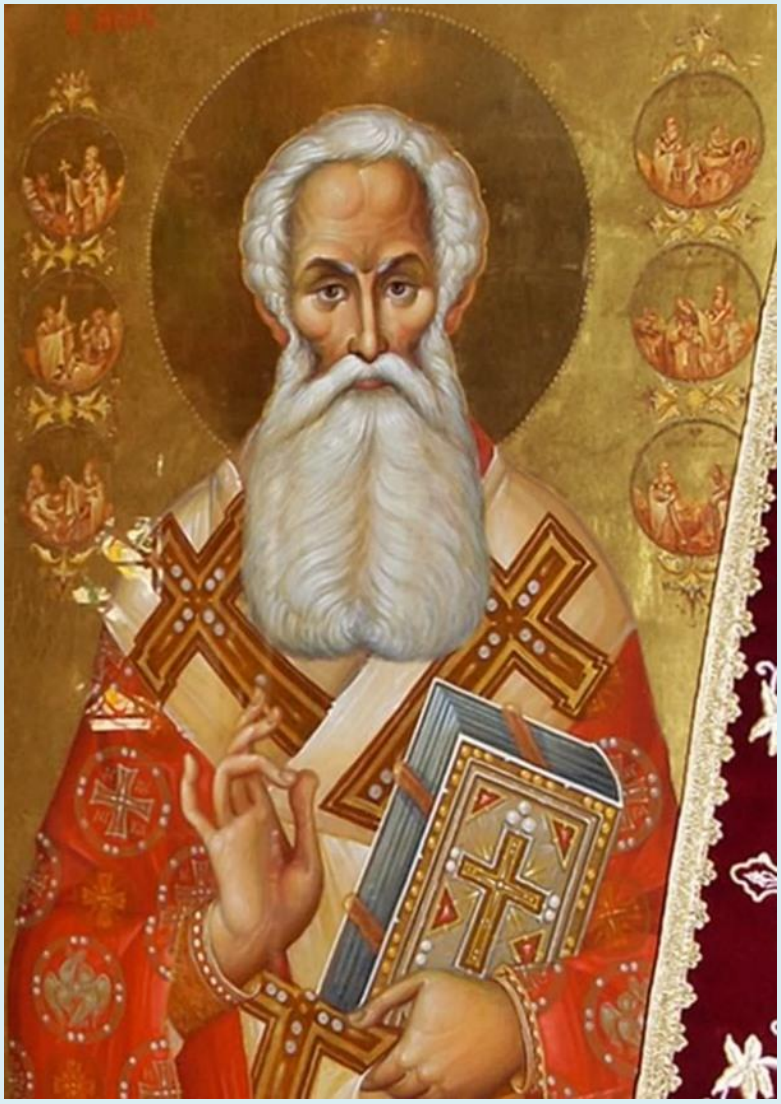

Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului, a trăit în timpul Sfântului împărat Constantin cel mare. Tatăl său, Hristofor, a fost diaconul bisericii din Melitopole. Partenie ducea viaţa unui om de rând, însă se îndeletnicea cu toată lucrarea faptelor bune. Pentru evlavia şi bunătatea sa, pe care le primise în dar de la Dumnezeu, s-a făcut vestit în tot ţinutul său. Fericitul Filip, episcopul Melitopolei, care a spus unor dascăli renumiţi să-l înveţe temeiurile credinţei, l-a hirotonit preot. Făcându-se pildă tuturor cu binefacerile sale şi învrednicindu-se şi de darul facerii de minuni, Partenie a fost hirotonit episcop al Lampsacului de către Ahile, mitropolitul Cizicului. S-a mutat la Domnul în anul 318 la adânci bătrâneţi.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună (februarie), ziua a şaptea - Preacuviosul părintele nostru Partenie episcopul Lampsacului, şi cuviosul părintele nostru Luca cel din Elada (Minei) 6
Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului ... 25
Acatistul Sfântului Partenie din Lampsakos 33
Paraclisul Sfântului Partenie din Lampsakos 46
Imnografie 61
Vieţile Sfinţilor - Viaţa cuviosului părintelui nostru Partenie, episcopul cetăţii Lampsacului 62
Sfântul Partenie, episcopul Lampsacului - drumul spre sfințenie 73
Sinaxar - Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Partenie, episcopul Lampsacului 75
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaaxr - Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului 76
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului; Sfântul cuvios Luca din Elada 77
Proloagele din 7 februarie 79
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului Partenie, episcopul Lampsacului 82
Sfântul ierarh Partenie, făcătorul de minuni, episcopul Lampsakului, Grecia (7 februarie) 84
Sfântul Partenie, marele taumaturg din Lampsakos - Viaţă şi minuni 87
Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului, vindecător de cancer 104
Sfântul Partenie - Sfintele moaşte 107
  Locul moaştelor Sfântului Partenie al Lampsacului 118
  Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Constamonitu - Athos 120
Mormântul Sfântului face minuni şi azi 121
Minuni din zilele noastre Sfântul Partenie din Lampsakos 125
  Vindecări de cancer săvârşite de Sfântul Partenie din Lampsakos în zilele noastre 125
    A vindecat cancerul la plămâni şi cancerul în metastază la intestin 126
    A salvat o fată de 26 de ani, vindecând-o de cancer la trahee 129
    A vindecat complet cancerul în metastază la sân 129
    Trăieşte în chip miraculos de doisprezece ani, datorită Sfântului Partenie din Lampsakos 133
Noi minuni ale Sfântului Partenie al Lampsacului în Tesalonic 135
Sfântul Partenie dăruieşte un copil unui cuplu nefericit 137

Sfântul Partenie din Lampsakos vindecă ameţelile doamnei Atanasia..... 140
O mărturie cutremurătoare 142
Părinți, aveți grijă cum vă rugați pentru copiii voștri!..... 146
Mireasma Sfântului Partenie, episcopul Lampsacului 148
Predică la Duminica Înfricoşătoarei Judecăţi şi Sfântul Partenie al Lampsakului..... 152
Pr. Silviu Cluci - Icoana Maicii Domnului „Makrimallis” 157
Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea Makrimallis - Evvia, Grecia 159
Mănăstirea Makrimallis din Grecia - Acasă la Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului 161
(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo 178
Icoane..... 191

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

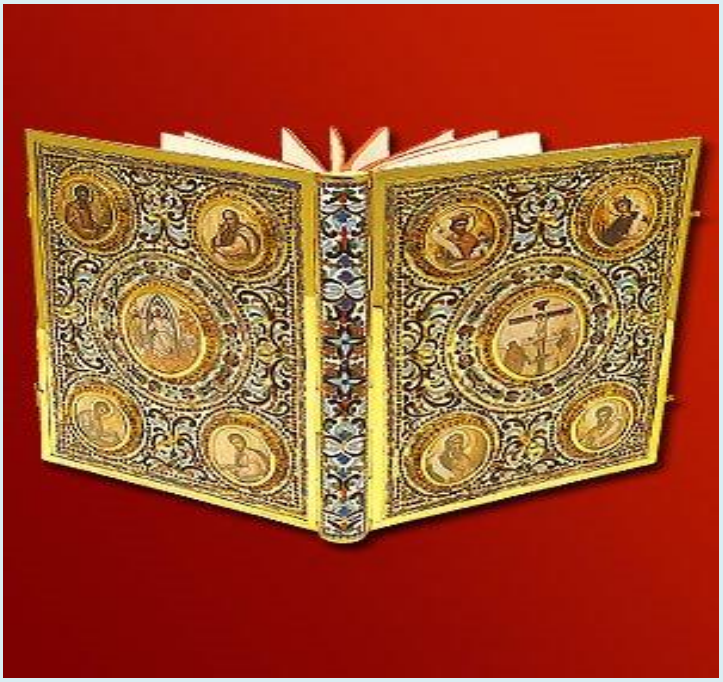

Ev. Ioan 10, 9-16

9.Eu sunt uşa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla.
10.Furul nu vine decât ca să fure şi să junghie şi să piardă. Eu am venit ca viaţă să aibă şi din belşug să aibă.
11.Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun îşi pune sufletul pentru oile sale.

12.Iar cel plătit şi cel care nu este păstor şi ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind şi lasă oile şi fuge şi lupul le răpeşte şi le risipeşte.
13.Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit şi nu are grijă de oi.
14.Eu sunt păstorul cel bun şi cunosc pe ale Mele şi ale Mele Mă cunosc pe Mine.
15.Precum Mă cunoaşte Tatăl şi Eu cunosc pe Tatăl. Şi sufletul Îmi pun pentru oi.
16.Am şi alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Şi pe acelea trebuie să le aduc, şi vor auzi glasul Meu şi va fi o turmă şi un păstor.

Apostol

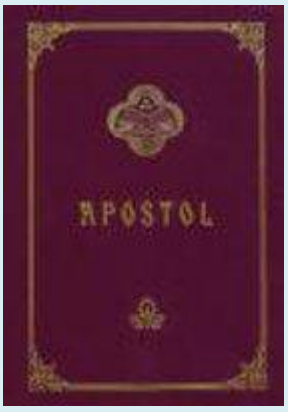

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Evrei 7, 26-28; 8, 1-2

26.Un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem: sfânt, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoşi şi fiind mai presus decât cerurile.
27.El nu are nevoie să aducă zilnic jertfe, ca arhiereii: întâi pentru păcatele lor, apoi pentru ale poporului, căci El a făcut aceasta o dată pentru totdeauna, aducându-Se jertfă pe Sine însuşi.
28.Căci Legea pune ca arhierei oameni care au slăbiciune, pe când cuvântul jurământului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvârşit în veacul veacului.

1.Lucru de căpetenie din cele spuse este că avem astfel de Arhiereu care a şezut de-a dreapta tronului slavei în ceruri,
2.Slujitor Altarului şi Cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Dumnezeu şi nu omul.

În această lună (februarie), ziua a şaptea - Preacuviosul părintele nostru Partenie episcopul Lampsacului, şi cuviosul părintele nostru Luca cel din Elada (Minei)

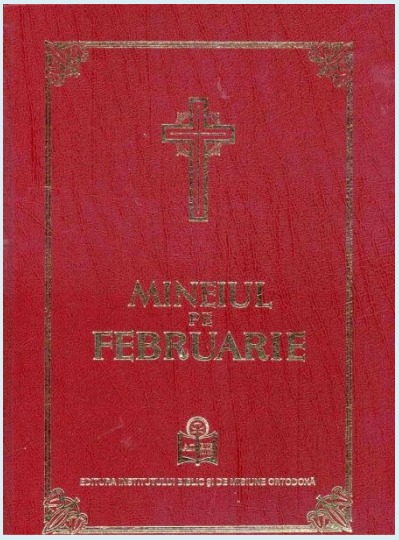

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6: ale ierarhului 3 şi ale cuviosului 3.

Stihirile Sfântului Partenie, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Partenie cel mare, lauda Elespontului, luminătorul Lampsacului, luceafărul cel luminos al lucrărilor de minuni, pe noi pe toţi împreună acum ne cheamă la pomenirea lui, ca să facem praznic duhovnicesc, lăudând pe Mântuitorul Hristos.

Din vârsta tinereţilor purtându-te de Dumnezeu, ai ars prea fericite cetele dracilor, cu focul rugăciunilor tale, îndreptând cu înţelepciune turma Lampsacului; că surpând capiştile idolilor, biserică te-ai înnoit pe sineţi lui Dumnezeu.

Propovăduieşte minunea ta peştele, care de iznoavă s-a trezvit, şi mortul cel ce a înviat, rodirea cea neroditoare a arăturii, ploaia cea de ajuns a viei şi nimerirea vopselelor. Prea minunate îţi sunt lucrurile sfinţite; ci roagă-te dar să ne mântuim noi.

Alte **Stihiri** ale cuviosului Luca, glasul al 6-lea

Podobie: Toată nădejdea punându-şi...

Cu totul urmând Domnului din tinereţe, pătimirea cea bună de la părinţi, şi dragostea cea lumească ai părăsit prea mărite, şi în pustietăţi ai locuit, cu viaţă sihăstrească te-ai nevoit întru smerenie. Care o ai săvârşit cu duh călduros, cuvioase, bine neguţătorindu-te, împărţindu-ţi averea la săraci, şi cumpărând pe mărgăritarul cel de mult preţ, pe Hristos; pe care aflându-l, ai încetat a mai pofti, vrednicule de minune.

Bătându-te, înfruntându-te,certându-te cel ce te-a născut, răbdai pentru Domnul, pe care îl pofteai, prea mărite părinte. De a căruia dragoste rănindu-te, întru nimic n-ai socotit cele veselitoare, şi lipsirea de la maica ta, şi străinătatea o ai iubit, şi cu chipul călugăresc te-ai îmbrăcat, prea sfinţite; dar Dumnezeu cel iubitor de oameni te-a vădit şi fără voia ta, plecându-se rugăciunilor maicii tale, Luca cuvioase.

Cu sfinţenie săvârşindu-ţi viaţa cea cinstită, ai făcut minuni alese şi străine, dându-ţi Dumnezeu pentru ostenelile tale, şi mai-naintea răsplătirii arvună dumnezeiască, şi-ţi va da şi cunună nestricată şi mărire veşnică când va veni ca un judecător. Pe care roagă-l sfinţite, să se mântuiască de tot felul de răutate, cei ce te laudă pururea, Luca prea cuvioase.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Uşile cereşti, deschideţi-vă, că Hristos în Biserică, ca un prunc de Maica Fecioară, lui Dumnezeu Tatălui se aduce.

Stih: Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace.

Jăratecul cel mai-nainte arătat, dumnezeiescului Isaia, Hristos ca într-o linguriţă, prin mâinile Născătoarei de Dumnezeu, se dă acum bătrânului.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău, Israil.

Cu frică şi cu bucurie, ţinând Simeon în braţe pe Stăpânul, cerea slobozire vieţii, lăudând pe Maica lui Dumnezeu.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 6-lea, al lui Ioan monahul

Să se deschidă uşa Cerului astăzi. Că Cuvântul Tatălui cel fără început, luând început sub ani, nedespărţindu-se de a sa Dumnezeire, de Fecioara Maică ca un prunc de patruzeci de zile, de bunăvoie s-a dus în biserica legii. Şi pe acesta în braţe l-a primit bătrânul, strigând: Slobozeşte-mă; că ochii mei au văzut mântuirea ta. Cela ce ai venit în lume, să mântuieşti neamul omenesc, Doamne, slavă ţie.

Tropar, glasul al 4-lea: Dumnezeul părinţilor noştri, care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul praznicului de 2 ori.

Slavă..., al Sfinţilor, Şi acum..., iar al praznicului

După întâia Catismă, **Sedealna** glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Prunc te-ai făcut pentru mine, cel ce eşti vechi de zile, curăţeniilor te împărtăşeşti, prea curate Dumnezeule, ca să-mi încredinţezi mie trupul cel din Fecioară. Şi acestea Simeon cu taină ştiindu-le, te-a cunoscut pe tine acelaşi Dumnezeu şi om, cel ce te-ai arătat cu trupul, şi ca pe o viaţă te-a cuprins, şi bucurându-se ca un bătrân, a strigat: Slobozeşte-mă, că tu eşti Dumnezeul meu.

Slavă..., Şi acum..., iar aceasta

După a doua Catismă, **Sedealna** glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Cela ce este împreună cu Tatăl pe scaunul cel sfânt, venind pe pământ, s-a născut din Fecioară, şi prunc s-a făcut, cel ce este cu anii nehotărât. Pe care

luându-l Simeon în brațe, bucurându-se, a zis: Acum slobozeşte îndurate, veselind pe robul tău.

Slavă..., Şi acum..., iar aceasta

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 6, şi ale Sfinţilor două pe 8.

Canonul Sfântului Partenie

Cântarea 1-a

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea întrarmată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul Cel Preaslăvit, căci cu Slavă S-a prea mărit.

Alcătuindu-te cu lumina cea dumnezeiască prin bunătăţi, părinte prea sfinţite, te-ai arătat a doua lumină. Pentru aceea săvârşindu-ți noi praznicul cel purtător de lumină, şi pururea prăznuit, cu rugăciunile tale mântuieşte-ne de întunericul păcatelor.

Ca o stea luminoasă ai răsărit la întărirea Bisericii lui Dumnezeu, Partenie cu strălucirile tămăduirilor, gonind cu darul întunericul patimilor, şi povățuind la lumină, pe cei ce se apropie de tine, prea sfințite.

Întunericul cel rău al bolilor ai risipit Partenie, cu lumina cinstitelor tale rugăciuni. Pentru aceea te rugăm, tămăduieşte durerile sufletelor noastre, şi toate neputințele trupurilor goneşte.

A Născătoarei:

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu cel prea bun, Preacurată, îmbunează smerita mea inimă, care este rănită rău de multe patimi, şi o întăreşte să săvârşească voia Mântuitorului nostru, care voieşte să se mântuiască toți oamenii.

Alt Canon, al cuviosului Luca

Cântarea 1-a

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Dă-mi cuvânt văzătorule de Dumnezeu, care stai înaintea scaunului Stăpânului tău, ca să laud Luca pomenirea ta cea luminată şi strălucită, risipind negura cugetului meu.

Iubindu-te Mântuitorule sfinţitul, cu totul s-a dezbrăcat către pătimire, cu tărie răbdând scârbe, trude şi osteneli. Pentru care a aflat desfătarea cea fără sfârşit.

Slavă...

Umilindu-ţi trupul părinte Luca, cu înfrânare totdeauna, şi cu priveghere neîncetată, şi cu tot felul de nevoinţe; cu înţelepciune ai oprit pornirile dulceţilor de patimi.

Şi acum..., a Născătoarei

Născătoare a Domnului Fecioară, care ai născut trup pe Dumnezeu cel neîncăput în toată lumea, şi întrupat pentru milostivirea oamenilor; arată-mă mai presus de tirania patimilor.

Canonul Sfântului Partenie

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei, că s-a veselit duhul meu a cânta: nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Surpător ai fost tiraniei dracilor celei pierzătoare, prea fericite, şi capiştile idolilor le-ai sfărâmat, şi ai ridicat locaşuri dumnezeieşti spre lauda lui Hristos, prea sfinţite Partenie.

Fiind împodobit cu faceri de minuni mari, boala carchinului cea cumplită ai încetat, şi ochii orbiţi ai deschis, şi duhurile vicleniei ai gonit cu darul cel dumnezeiesc, părinte Partenie.

Înviat-ai pe cel ce s-a omorât rău, care mai-nainte slujea la lucru dumnezeiesc. Că Dumnezeu, care a oprit moartea, ţi-a dat har fericite Partenie, să înviezi morţii prin rugăciunea ta.

A Născătoarei

Petrecut-a cu oamenii Domnul, îmbrăcându-se cu trup din tine negrăit, ci roagă-l pe dânsul Preasfântă, să se milostivească spre mine cel trudit, şi clintit de loviturile şarpelui.

Alt Canon, al cuviosului Luca

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt …

Într-armându-te cu dragostea cea fierbinte a Mântuitorului, dragostea părinţilor nu o ai băgat în seamă pentru dânsul, şi te-ai făcut străin de toate cele veselitoare, Luca fericite.

Vrând ca să te faci pe sineţi locaş Domnului, locuiai în pustie, ca odinioară Ilie, făcând război către draci. Pentru aceea ai aflat sfârşitul cel fericit.

Slavă...

La toate dumnezeieştile porunci te-ai arătat bine plecat ca o slugă, săvârşindu-le bine, şi smerindu-te pe sineţi fericite; pentru aceea ai luat înălţime cerească.

Şi acum..., a Născătoarei

Fecioară Maica lui Dumnezeu, care ai născut pe Cuvântul mai presus de cuvânt, cel ce s-a arătat pentru noi, ceea ce suntem noi. Roagă-te neîncetat, să mă mântuiască de toată necuvântarea.

Irmosul: Nu este sfânt precum tu Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat cornul credincioşilor tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii tale.

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Dumnezeiescul dar de minuni ai luat de Dumnezeu înţelepţite sfinţite Partenie făcătorule de minuni, de Dumnezeu purtătorule, toate patimile credincioşilor curăţind, duhurile vicleşugului părinte gonindu-le. Pentru aceasta pe tine te lăudăm, ca pe un mare tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

Icos: Lumină de minte neajunsă, cea din lumina Tatălui cel mai-nainte de început, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, care luminezi toată lumea dumne-zeieşte, luminează-mi gândurile, mintea şi cugetul, ca să laud astăzi această luminată prăznuire, şi prea cinstită a cuviosului Partenie; că acesta cu adevărat pe pământ viaţă minunată a săvârşit şi petrecere. Pentru aceasta adunându-ne, îl lăudăm pe el, ca pe un mare tăinuitor al darului lui Dumnezeu.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Mare făcător de minuni al Lampsacului, suindu-te la înălţimea bunătăţilor, străluceşti marginile lumii cu lumina tămăduirilor, risipind prea cu tărie pe dracii cei întunecoşi, şi gonind boli cu chemarea lui Hristos. Pentru aceasta curăţind de rătăcirea idolilor tot Elespontul, îl luminezi cu minunile, purtătorule de Dumnezeu Partenie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., a cuviosului, asemenea

Din tinereţe iubind bunătatea, înţelepte, te-ai lepădat de toate dulceţile, arătând înfrânare şi sihăstrie desăvârşit, şi dragostea maicii întru nimic socotind-o, aducându-te pe sineţi întru ascuns te-ai dat la mănăstire. Şi iarăşi te-a vestit pe tine Dumnezeu maicii tale, care plângea cu dreptate lipsirea ta prea alesule, cu care şi acum împreună veselindu-te, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşeli celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum..., a praznicului, glas acelaşi

Podobie: Fluierele păstoreşti...

Născutu-te-ai din Maică, Cuvinte cel fără început. Adusu-te-ai la biserică Împărate al slavei, şi bătrânul bucurându-se te-a primit în braţe pe tine, strigând: Acum slobozeşte, pe cel ce l-ai păzit după cuvântul tău, cel ce bine ai venit să mântuieşti ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Canonul Sfântului Partenie

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Domnul, Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cu rugăciunile ai tămăduit boli nenumărate, întărind cu darul, Partenie, pe cei slăbănogi, precum şi Stăpânul tău, urmând bunătăţii lui celei multe.

Tu ai dat vopsitorilor a lucra cele de trebuinţă, pe dracul cel zăticnitor izgonindu-l Partenie cu rugăciunile tale cele către Iubitorul de oameni, prea sfinţite părinte.

Domnul primind rugăciunile tale, părinte, a dat vânătoarea de peşte din destul celor ce aveau trebuinţă, mărindu-te pe tine prin lucrarea de minune cu peştele, ce s-a aruncat din mreje la picioarele tale prea sfinţite.

A Născătoarei

Rănile sufletului meu tămăduieşte-le, Fecioară, cugetul meu linişteşte-l, fiind rănit de patimi, şi întunecat de călcarea poruncilor Mântuitorului.

Alt Canon, al cuviosului Luca

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând; din cuget curat întru Domnul să prăznuim.

Fără răutate, cuvios, drept şi blând, şi întreg te-ai arătat, părinte Luca. Pentru aceea te-ai fericit de Făcătorul şi Stăpânul tuturor, prea fericite.

Văzându-te zavistnicul că petreci viaţa bine, s-a aprins şi a ridicat asupra ta mulţime de supărări, dar s-a înfruntat ca un deşert lup, căscând în zadar, precum zice povestirea.

Slavă...

Cu îndreptarea gândului ţi-ai îndreptat viaţa prea fericite, către cele mai bune, poftind ca să vezi cea mai desăvârşit decât toate cele dorite, care o ai şi dobândit cu bună nimerire, părinte.

Şi acum..., a Născătoarei

Aflându-te mai frumoasă cu podoaba decât toate femeile pe tine Fecioară curată, cel înfrumuseţat s-a sălăşluit în pântecele tău, şi m-a mântuit de grozăvia patimilor şi de întuneric.

Canonul Sfântului Partenie

Cântarea a 5-a

Irmos: Cela ce eşti luminarea...

Locuind în inima ta darul nepătimirii cel luminos, de Dumnezeu cugetătorule părinte, a gonit întunericul cel adânc al iubirii de argint de la Arhiereul, păzindu-l pe el nebolit prin învăţăturile tale.

Pe cel ce era ținut de multă boală părinte, şi fiind pe jumătate uscat, l-ai făcut cu totul sănătos, prin rugăciunile tale cuvioase, slăvind cu mulțumire pe Dumnezeu şi Stăpânul, care te-a mărit pe tine cu multe faceri de minuni.

Fiind împodobit cu ungerea de cinste a preoţiei, o ai luminat pe dânsa cu arătarea multor minuni, care ai săvârşit fiind viu, şi după moarte purtătorule de Dumnezeu Partenie, vieţuind ca un înger.

A Născătoarei

Rogu-mă, Fecioară, mântuieşte-mă de întunecarea patimilor, de smintelile, care mi se pricinuiesc din supărările celui străin, de muncile cele veşnice, care mă aşteaptă, cu rugăciunile tale cele către Iubitorul de oameni.

Alt Canon, al cuviosului Luca

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, mă rog, luminează-le; ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, cel ce îi chemi din negura greşelilor.

Răsplătirea ostenelilor tale luând de la Dătătorul cel bogat, părinte cuvioase, te-ai arătat tuturor noian de minuni, gonind bolile celor ce veneau către tine.

Nu te-ai slăbit părinte de mulţimea năpădirilor vrăjmaşului, nu te-ai spăimântat de trufia lui, ci ai stătut ca un turn întărit şi nemişcat, fiind îmbrăcat cu smerenia ca cu o platoşă.

Slavă...

Bine săvârşindu-ţi sfinţită viaţa ta fericite, şi luând de la Dumnezeu răsplătire darul tămăduirilor, orbi ai luminat, pe ologi şi pe slăbănogi i-ai făcut sănătoşi.

Şi acum..., a Născătoarei

Noroadelor lăudaţi, pe ceea ce cu adevărat negrăit a născut pe Cuvântul, şi după naştere a rămas iarăşi Fecioară nestricată, pe apărătoarea tuturor, şi mântuitoarea oamenilor.

Canonul Sfântului Partenie

Cântarea a 6-a

Irmos: Către Domnul din chit Iona a strigat: Tu pe mine mă scoate din adâncul iadului, ca să Te laud pe Tine şi cu Duh adevărat să jertfesc Ţie, ca Mântuitorului.

Cu puterea cuvintelor tale, şi cu a rugăciunilor, s-au surpat capiştile idolilor, prin darul lui Dumnezeu părinte Partenie, şi poporul cel necredincios a primit credinţa, cu un glas împreună slăvind pe Domnul.

Cu lacrimi ai rugat pe Iubitorul de oameni Cuvântul, şi celor ce au cerut ploi, le-ai pogorât de sus, milostivindu-te cu îndurare către poporul ce se primejduia, ierarhe al Domnului, Partenie.

Cu ploile apelor tale celor de taină, ai adăpat toată inima, care venea către tine Partenie, şi pământul care era uscat de secetă, a primit ploi, cu minune bine rodind.

A Născătoarei

Să nu mă arăţi osândit la ziua judecăţii, să nu mă vădeşti vinovat pe mine cel nesimţitor înaintea tuturor, Dumnezeul meu, Făcătorul meu, având rugătoare pe Stăpâna, care mai presus de fire te-a născut pe tine.

Alt Canon, al cuviosului Luca

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzându-o...

Risipitu-s-a cea dedemult puterea ta împotriva noastră, cugetătorule de vicleşug, şi întru nimic s-a făcut măiestriile tale cele multe, vicleanule. Că iată un tânăr prost şi fără vicleşug, te-a biruit pe tine.

Nu ai dat cuvioase genelor tale somn, nici tâmplelor tale odihnă, până ce ai surpat toată măiestria înşelătorului, care îţi ridica ţie în toate zilele supărări de multe feluri.

Slavă...

Cu curăţie ai petrecut viaţa ta şi cu bine, totdeauna cu dragoste primind străini, miluindu-i bogat şi din destul. Pentru aceea ai şi dobândit nestricăciune, şi mărire netrecătoare Luca.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe unul din Treime tu l-ai născut trupeşte, mai presus de gând şi de cuvânt, Născătoare de Dumnezeu prea curată. Drept aceea strig: Arată-mă pe mine locaş dumnezeieştii Treimi cu rugăciunile tale.

Irmosul: Marea vieţii văzându-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând, strig către tine: Scoate din stricăciune viaţa mea Mult-Milostive.

Condacul, Sfântului Luca, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru biruinţă, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Dumnezeu, cel ce te-a ales pe tine, mai-nainte de ce te-a zidit, spre a sa plăcere cu judecăţile care ştia, primindu-te, din pântece te-a sfinţit, şi a sa slugă pe tine te-a arătat, îndreptând paşii tăi Luca, ca un Iubitor de oameni. Căruia acum bucurându-te, îi stai înainte.

Icos: O frumuseţea cea prea aleasă a părinţilor, şi cinstea! O podoaba tuturor pustnicilor! Plinitorule al poruncilor lui Hristos, cum voi lăuda viaţa ta prea mărite, neavând putere de cuvinte? Însă îndrăznind, voi striga către tine:

Bucură-te, lauda cea strălucită a călugărilor;
Bucură-te, povăţuitorul credincioşilor şi făclia.
Bucură-te, odrasla pustiului cea prea frumoasă;
Bucură-te, sfeşnicul lumii cel prea luminos.
Bucură-te, că ai defăimat cele trecătoare şi stricăcioase;
Bucură-te, că în cele cereşti împreună cu îngerii locuieşti.
Bucură-te, mângâietorule cel grabnic al celor întristaţi;
bucură-te, folositorul cel dorit al celor din primejdii.
Bucură-te, vasul cel cinstit al Duhului;
Bucură-te, lăcaşul lui Hristos cel prea slăvit.
Bucură-te, prin care toată darea a strălucit;
Bucură-te, prin care Dumnezeu se prea slăveşte. Căruia acum bucurându-te îi stai înainte.

Sinaxar

Întru această lună în 7 zile, pomenirea cuviosului părintelui nostru Partenie episcopul Lampsacului.

Stih: Partenie ţărâna Lampsacului a lăsat.
Lumină mare strălucindu-i înfocat.
Partenie în a şaptea zi,
Îndelungat somn adormi.

Acesta era pe vremea împărăţiei marelui Constantin, fiu lui Hristofor diaconul bisericii Militopolei, însă în carte nu era învăţat, ci cu toată lucrarea faptei bune se nevoia a petrece. Deci a faptei celei bune, ca oarecare acoperământ, avea meşteşugul pescăriei, şi da în dar la cei ce cereau, peşte.

Iar buna cinstire şi bunătatea lui cea ascunsă, atâta era cât şi dar de la Dumnezeu luase, de gonea dracii şi tot felul de boli tămăduia.

Punând şi nevoinţă să înveţe carte, s-a hirotonit preot de Filip episcopul Militopolei, după aceea episcop al Lampsacului, de Ahilie mitropolitul Ciziculuí, făcând şi minuni multe; că şi ochiul unui om, ce i l-a scos un taur l-a vindecat, şi numai cu însemnarea Crucii a risipit, şi a stins carchinul de la o femeie, o boală ce se cheamă aşa; şi a omorât încă cu suflarea lui şi un câine turbat, ce-i sărise în spate, şi pe acel mort ce-l călcase carul de-i spărsese pântecele, iarăşi l-a adus la viaţă. Şi a gonit şi duhul cel necurat din femeia dregătorului; şi vopsitorilor ce nu le umbla vopselile le-a făcut bune, gonind pe un drac, ce se încuibase acolo.

Şi făcând încă şi alte fapte minunate, şi proorocind şi de cele viitoare, s-a dus către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Luca, care a locuit în muntele Stiru, cel din Elada.

Stih: Umplut-a Luca, Elada de minuni,
Carele nici mort conteneşte a face minuni.

Acest prea cuvios era născut şi crescut în Elada, iar părinţii lui au fost din ostrovul Eghinei care neputând trăi de prăzile agarenilor, s-au sculat de acolo, şi au mers în Elada, întru care s-a născut fericitul Luca; care de copil mic s-a lăsat nu numai de carne, ci şi de ouă şi de brânză. Şi era mâncarea şi băutura lui, pâine de orz, şi legume şi apă; şi topindu-şi trupul cu tot felul de patimă rea, şi grea petrecere, socotea desfătarea şi săturarea a hrăni pe cei flămânzi, şi a dărui haină goilor. Pentru aceea de multe ori dând şi haina lui, se întorcea gol.

Iar dacă s-a făcut călugăr, nu este cu putinţă a spune cineva, câtă răbdare şi chinuri a arătat, umblând toate lăcaşurile cele de pe lângă mare, şi făcându-se pricină de mântuire multora cu minunile ce făcea.

După aceea lăsând mutările locurilor, sosit la muntele ce se numeşte Stiru, şi locuind acolo şapte ani, a proorocit tuturor de moartea lui, şi aşa s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor o mie şi trei mucenici, care au suferit mucenicia în Nicomidia.

Stih: Mulţime de oameni fiind o mie şi trei,
Pentru Hristos au ales a muri de sabie.

Aceştia erau slugi a celor patru protectori, dintre care prin poruncă împărătească fu prins prea sfântul Petru episcopul Alexandrenilor, şi i se tăie capul; iar după săvârşirea acestuia, protectorii cu toată casa lor crezând în Hristos, şi mărturisind slugile acestora înfocaţi de dragostea lui Hristos, de sine s-au dus către împăratul Diocleţian în Nicomidia, împreună cu femeile şi cu copiii lor, şi mărturisindu-se că sunt creştini; şi neplecându-se a se lepăda de Hristos, de ostaşi cu sabie au fost tăiaţi.

Tot în această zi, Sfinţii şase mucenici cei din Frigia, de foc s-au săvârşit.

Stih: Cei şase Frigii de tăria focului nu s-au îngrozit.
Cei ce turn de tărie pământului Frigiei sunt.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Aprion, episcopul Ciprului.

Stih: Aprioane grăbeşte, du-te că te cheamă Hristos,
La răsplătirile moştenirii celei de sus.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Petru, care s-a nevoit în Monovate.

Stih: Nevoinţa cea prea mare Petru săvârşind.
Prea cinstită cunună în ceruri a primit.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Teopemt, şi cu urmaşii lui.

Stih: Viteazul Teopemt bine s-a nevoit,
Şi împreună cu sinodia sa şi răsplătirile primeşte însutit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul Sfântului Partenie

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului cel călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel ce este Binecuvântat şi Preaslăvit.

Dumnezeiescul dar care a locuit întru tine, te-a arătat prooroc, spunând cele viitoare. Drept aceea înţelepte, mai-nainte ai vestit celui ce era să primească scaunul, pe cel mai întâi-şezător împodobit cu lumini dumnezeieşti.

Pe Partenie, arhiereul Lampsacului, pe luminătorul cel neapus al Elespontului, pe cel ce a luminat tot pământul cu lumini, şi a risipit noaptea patimilor, celor cu multe dureri, să-l lăudăm cu toţii.

Cu mult spor şi-a dat pământul roada sa, prin rugăciunea ta prea minunate Partenie, şi via cea secetoasă a făcut struguri, aşa prea mărindu-te Dumnezeu, Cel ce s-a prea slăvit prin vieţuirea ta.

A Născătoarei

Arătatu-te-ai, Preacurată mai sfântă decât puterile cele de sus, că ai întrupat pe Dumnezeu, pe care cetele celor fără de trup, cu frică îl prea slăvesc; ci roagă-l pe Dânsul pururea, să miluiască, pe cei ce te prea slăvesc pe tine.

Alt Canon, al cuviosului Luca

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii în Babilon, cu dumnezeiască râvnă fiind aprinşi, îngrozirea tiranului şi a văpăii bărbăteşte o au călcat, şi în mijlocul focului fiind aruncaţi, rourându-se au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Sicriul moaştelor tale Luca, s-a arătat izvor de tămăduiri, la care tot cel ce aleargă, se mântuieşte de toate patimile, fericindu-te pe tine, cuvioase, şi lău-dând pe Hristos Domnul.

Cu semne prea mari te-a mărit pe tine Domnul, părinte, pe care l-ai prea slăvit tu prin ostenelile sihăstriei mai-nainte, că strigai: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

În viaţă vestit, întru minuni prea mare; şi întru toate alte bunătăţi neasemănat te-ai arătat cuvioase. Pentru aceea ai aflat răsplătire ostenelilor tale, împărăţia lui Dumnezeu.

Şi acum..., a Născătoarei

Mântuieşte poporul, şi cetatea ta, Născătoare de Dumnezeu prea curată, folositoarea noastră, celor ce cu credinţă neîndoită, strigăm ţie: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Canonul Sfântului Partenie

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc, oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiasca poruncă, pe caldei arzând şi răcorind pe credincioşi, care cântau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Foarte mari răsplătiri ai primit în ceruri pentru ostenelile tale, mărite Partenie, că locuieşti în lumină neînserată, şi ai luat mărire neprimenită, învrednicindu-te de bucurie neîncetată, părinte.

Stea neapusă făcându-te în viaţă; cu răsăriturile dumnezeieştilor tale fapte, ai apus după legea firii, şi ai mers către lumina cea neînserată, lăsându-ne nouă cuvioase razele minunilor tale cele negrăite.

Fără de începere Tatăl, Fiul şi dumnezeiescul Duh, strălucire de o împărăţie, de un scaun se cunoaşte, la cei ce cinstesc cu dreaptă credinţă, şi cântă totdeauna împreună cu cetele îngerilor: Sfânt, Sfânt, Sfânt.

A Născătoarei

Curăţeşte-mă prin mijlocirea ta, Preacurată, de patimile spurcăciunii, care sunt asupra mea, şi luminează rogu-mă, inima mea cea împâclită de negurile dracilor, ca să te fericesc, de Dumnezeu fericită.

Alt Canon, al cuviosului Luca

Cântarea a 8-a

Irmos: Pentru legile părinteşti...

Stricăciunea a toată boala goneşti, prea mărite părinte Luca fericite, pe leproşi vindecând, pe cei slabi întărind, şi pe slăbănogi dezlegându-i din legătura care îi ţinea, tămăduind pe ciungi, pe ologi şi pe orbi, care strigă: Pe Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Aflat-ai cuvioase mărirea cea fără osteneală, căci ai suferit multe osteneli şi nevoinţe, privigherea, topirea trupului, înfrânarea, pătimirea, zăcerea la pământ, şi toată altă chinuire a trupului, pentru dragostea celui ce te-a zidit; cu care dimpreună fiind, te veseleşti cu dânsul. Roagă-te lui, să ne mântuim toţi, cei ce cu credinţă şi cu dragoste te lăudăm pe tine.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Prin multe feluri de osteneli ale bunătăţilor ai intrat la Împărăţia Cerurilor, veselindu-te acum cuvioase în veci, şi îndulcindu-te totdeauna cu podoabele Stăpânului, împreună cu îngerii cânţi cântări întreit sfinte. Pe Domnul lăudaţi-l făpturile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum... a Născătoarei

Pe cel nedespărţit din sânurile părinteşti, nedespărţindu-se de acolo, negrăit l-ai născut Preacurată, fără ispită de bărbat, fiind om desăvârşit; pe care roagă-l să-mi dea putere, să biruiesc până în sfârşit toată năpădirea cugetelor celor rele, şi să fac voia lui cea dumnezeiască în toate zilele, ca să te măresc întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pentru legile părinteşti, fericiţii tineri în Babilon mai-nainte nevoie pătimind, au scuipat porunca cea nebunească a celui ce împărăţea. Şi împreunându-se cu focul cu care nu s-au ars, celui ce stăpâneşte, vrednică cântare i-au cântat: Pe Domnul lăudați-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toți vecii.

Canonul Sfântului Partenie

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu, cea prea lăudată, o slăvim.

Slobozindu-te de trup părinte Partenie, te-ai învrednicit a vedea frumuseţile cele nevăzute, fiind împodobit în totul adevărat cu frumuseţea bunătăţilor. Pentru aceasta te cinstim, şi curat te fericim.

Ca un crin, ca un trandafir, ca un miros cu bună mireasmă, fiind împodobit cu tot felul de bunătăţi părinte, te-a sălăşluit Hristos arătat la cele de sus, căci ai păstorit cu cuviinţă poporul lui, ierarhe Partenie.

Să săltăm oamenii, să dănțuim veselindu-ne, să adunăm acum praznic sfânt, cântând lui Dumnezeu cu laudă, şi fericind astăzi după vrednicie pe minunatul şi marele păstor Partenie.

Pomenirea ta astăzi luminând inimile noastre, a strălucit ca un soare mare. Care pe cei ce o săvârşesc cu credinţă, mântuieşte-i de întunericul patimilor ierarhe şi de boli şi de scârbe, şi de tot felul de primejdii.

A Născătoarei

Luminează-mă cu lumină, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, ca pe unul ce zac întru întunericul lenevirii celei rele, şi nu voi nicicum să păzesc legile lui Dumnezeu, pentru ca să te fericesc după datorie, ca pe o folositoare a mea.

Alt Canon, al cuviosului Luca

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-l vedea...

Ostenelile tale Părinte, şi nevoinţele, ce om va putea să le spună ? Pentru care vrednică plată ai luat de la Dumnezeu, că te-ai făcut vas dumnezeiescului Duh, cuvios, drept, adevărat şi fără prihană.
Prost la fire, fără viclenie şi smerit, plin de milostivire către săraci, iubitor de străini, şi iubitor de pustie, blând, lin, cu adevărat te-ai arătat părinte. Pentru aceea te-ai rânduit împreună cu Avraam, cu Iacov, şi cu David.

Ca unul ce petreceai întru lăcaşurile cele dorite, şi fiind plin de frumuseţe dumnezeiască, şi îndulcindu-te acum de florile Raiului celui dumnezeiesc din destul, şi veselindu-te, fă pomenire pentru noi către Dumnezeu prea fericite.

Slavă...

Ceea ce eşti o fire în trei ipostasuri, o fiinţă cu trei lumini, şi o putere nedespărţită: Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt, o Dumnezeire, mântuieşte pe cei ce cu credinţă te slăvim, pe unul Dumnezeu în trei fețe.

Şi acum... a Născătoarei

Nu poate înţelege cuget omenesc taina ta, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pururea lăudată, că mai-nainte de naştere fără bărbat ai luat în pântece, şi după naştere ai rămas Fecioară, şi ai născut pe Cuvântul cel împreună veşnic cu Tatăl.

Irmosul: Pe Dumnezeu a-l vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta cetele îngereşti. Iar prin tine Preacurată, s-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe care slăvindu-l cu oştile cereşti, pe tine te fericim.

Luminânda

Podobie: Femei auziţi...

Păstorul cel prea mare lăudat al Lampsacului, făcătorul de minuni ierarhul Bisericii lui Hristos, lauda Elespontului, şi întărirea credincioşilor, să se cinstească acum Partenie; că acesta îmblânzeşte pe Dumnezeu cu rugăciuni pentru lume.

Slavă..., a cuviosului, asemenea

Din tinereţe sihăstrind, şi Crucea ridicând, te-ai depărtat în pustie, Luca luminătorule al sihaştrilor. Şi cu toată înfrânarea supunând pe cel rău la cel mai bun, cuprinsule de Dumnezeu, cât este prin putinţă, te-ai apropiat de Treimea cea neapropiată.

Şi acum..., a praznicului

Ca să plineşti rânduiala ta cea nespusă, Doamne, la biserică te-ai adus de Maica cea neispitită de bărbat, şi văzându-te bătrânul, striga: Acum slobozeşte pe robul tău, Stăpâne; că ai venit Mântuitor lumii, lumina Tatălui, Hristosul meu.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Preacurata şi nevinovata Fecioară fiind pe Ziditorul şi Stăpânul, ca pe un prunc în brațe, în biserică intră.

Stih: Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace.

Primeşte o Simeoane, pe Domnul slavei, precum ți s-a vestit ție de Duhul Sfânt; că iată a venit.

Stih: Lumină spre descoperire neamurilor, şi slavă norodului tău Israil.

Acum văzură ochii mei făgăduinţa ta, unule bunule Dumnezeule. Slobozeşte-mă degrab, pe mine robul tău, Iubitorule de oameni.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 4-lea, a lui Andrei Criteanul

Astăzi sfinţita Maică şi cea mai înaltă decât Biserica, la biserică a venit, arătând lumii pe Făcătorul de lume, şi Dătătorul legii, pe care şi în brațe primindu-l bătrânul Simeon, bucurându-se a strigat: Acum slobozeşte pe robul tău, că văzură ochii mei mântuirea ta.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului

Troparul Sfântului ierarh Partenie, episcopul Lampsacului, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge Sfinte mucenice Partenie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea într-armată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul cel Preaslăvit, căci cu Slavă S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Unit fiind cu Lumina cea dumnezeiască, prin fapte bune, părinte prea sfinţite, te-ai arătat ca o a doua lumină. Pentru aceasta pe cei ce săvârşesc prăznuirea ta cea purtătoare de lumină şi pururea pomenită, cu rugăciunile tale îi mântuieşte de întunericul păcatelor.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o stea luminoasă ai răsărit pe cerul Bisericii lui Dumnezeu, Sfinte Partenie, cu strălucirile tămăduirilor, alungând cu darul tău întunericul patimilor şi aducând la Lumină pe cei ce se apropie de tine, prea sfinţite.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întunericul cel rău al bolilor l-ai risipit, Sfinte Partenie, cu lumina cinstitelor tale mijlociri. Pentru aceasta te rugăm, tămăduieşte durerile sufletelor noastre şi alungă toate neputinţele trupurilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce ai născut pe Dumnezeul cel Bun, Preacurată, fă bine smeritei mele inimi, care este rău ticăloşită de multe patimi şi o întăreşte să săvârşească voia Izbăvitorului nostru, care voieşte să mântuiască pe toţi oamenii.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei, că s-a veselit duhul meu a cânta: nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Surpător al tiraniei celei pricinuitoare de moarte a demonilor ai fost, prea fericite şi altarele idolilor le-ai sfărâmat şi ai ridicat locaşuri dumnezeieşti spre lauda lui Hristos, prea sfinţite Partenie.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind împodobit cu mari faceri de minuni, boala cancerului cea cumplită ai vindecat-o, ochii cei orbiţi i-ai deschis şi duhurile răutăţii le-ai alungat, cu darul cel dumnezeiesc, părinte Partenie.

Stih: ***Sfinte Ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înviat-ai pe cel ce murise strivit, care mai înainte slujea lucrului celui dumnezeiesc. Că Dumnezeu, care a nimicit moartea, ţi-a dat dar, fericite Partenie, să înviezi pe morţi, prin mijlocirea ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Petrecut-a cu oamenii Domnul, îmbrăcându-Se, în chip de netâlcuit, cu Trup din tine. Pe Acesta deci roagă-L Preasfântă, să Se milostivească spre mine cel secătuit şi clătinat de loviturile şarpelui.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Domnul, Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu rugăciunile tale ai tămăduit nenumărate boli, întărind cu darul, Sfinte Partenie, pe cei slăbănogi, precum şi Stăpânul tău, urmând Bunătăţii Lui celei nemăsurate.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu ai ajutat pe vopsitori a lucra cele de trebuinţă, alungând de la ei pe demonul ce îi necăjea, părinte Partenie, cu rugăciunile tale către Iubitorul de oameni, părinte prea sfinţite.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Domnul primind rugăciunile tale, părinte, a dat pescuire foarte îmbelşugată celor ce aveau trebuinţă, mărindu-te pe tine prin minunea cu peştele, care s-a aruncat singur din apă afară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rănile sufletului meu tămăduieşte-le, Fecioară; cugetul meu, tulburat de patimi şi întunecat de călcarea poruncilor Mântuitorului, linişteşte-l.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce eşti Luminarea...

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sălăşluindu-se în inima ta harul nepătimirii, cel sclipitor de lumină, de Dumnezeu cugetătorule părinte, a alungat întunericul cel adânc al iubirii de argint de la întâiul stătător, păzindu-l pe el neatins de boală, prin îndemnurile tale.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cel ţinut de multă boală, părinte şi ajuns pe jumătate uscat, l-ai făcut cu totul sănătos, prin rugăciunile tale, cuvioase, slăvind cu mulţumire pe Dumnezeu şi Stăpânul, care te-a mărit pe tine cu multe faceri de minuni.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind împodobit cu ungerea sfântă a preoţiei, ai luminat-o cu arătarea multor minuni, pe care le-ai săvârşit şi când erai în viaţă şi după moarte, purtătorule de Dumnezeu, Sfinte Partenie, vieţuind ca un înger.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Te rog, Fecioară, izbăveşte-mă de întunecarea patimilor, de smintelile pe care le am din supărările vrăjmaşului şi din chinurile viitoare cele veşnice, cu rugăciunile tale cele către Iubitorul de oameni.

Cântarea a 6-a

Irmos: Către Domnul din chit Iona a strigat: Tu pe mine mă scoate din adâncul iadului, ca să Te laud pe Tine şi cu Duh adevărat să jertfesc Ţie, ca Mântuitorului.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu puterea cuvintelor şi a rugăciunilor tale, s-au surpat templele idolilor, prin har dumnezeiesc, părinte Partenie; iar poporul cel necredincios a primit credinţa, slăvind laolaltă cu un glas pe Domnul.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu lacrimi ai rugat pe Iubitorul de oameni Cuvântul şi ploi de sus ai pogorât celor ce au cerut, milostivindu-te cu îndurare de poporul ce se găsea în primejdii, ierarhe al Domnului, Sfinte Partenie.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu apele ploilor tale celor tainice ai adăpat toată inima care venea la tine, Sfinte Partenie şi pământul cel uscat de secetă, primind ploi, în chip minunat a rodit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să nu mă arăţi osândit în ziua judecăţii; să nu mă vădeşti înaintea tuturor pe mine cel nesimţitor, Dumnezeul meu, Făcătorul meu, având ca rugătoare pe Stăpâna, care fără de sămânţă Te-a născut pe Tine.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii sla-voslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Dumnezeiesc har de minuni ai primit de Dumnezeu înţelepţite, sfinţite părinte Partenie, făcătorule de minuni şi purtătorule de Dumnezeu, toate patimile credincioşilor curăţind, părinte şi duhurile celui viclean alungându-le. Pentru aceasta pe tine te lăudăm, ca pe un mare slujitor al harului lui Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, cel ce bine este cuvântat şi Preaslăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeiescul har, care s-a sălăşluit întru tine, te-a arătat prooroc, vestind cele viitoare. Pentru aceasta, înţeleptule, mai înainte ai vestit celui ce avea să primească pe episcopul cel împodobit cu Lumini dumnezeieşti.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Sfântul ierarh Partenie întâiul stătător al Lampsacului, pe luminătorul cel nespus al Elespontului; pe cel ce a luminat tot pământul cu faceri de minuni şi a risipit noaptea patimilor celor cu multe dureri să-l lăudăm cu toţii.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mult belşug şi-a dat pământul roada sa, prin mijlocirea ta, prea minunate Partenie şi via cea bântuită de secetă a făcut struguri; căci aşa te-a mărit Dumnezeu, cel ce S-a slăvit prin viaţa ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Arătatu-te-ai, Preacurată, mai Sfântă decât Puterile cele de sus; că ai Sălăşluit întru tine pe Dumnezeu, pe care Cetele celor fără de trup cu frică Îl slăvesc. Pe Acela roagă-L pururea să miluiască pe cei ce te măresc pe tine.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc, oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiasca poruncă, pe caldei arzând şi răcorind pe credincioşi, care cântau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea mari răsplătiri ai primit în ceruri pentru ostenelile tale, mărite Partenie; că locuieşti în Lumina neînserată şi ai luat Slavă netrecătoare, învrednicindu-te de Bucurie neîncetată, părinte.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stea neapusă făcându-te în viaţă, cu Răsăriturile dumnezeieştilor tale fapte, ai apus după Legea firii şi te-ai mutat către Lumina cea neînserată, lăsându-ne nouă, cuvioase, razele minunilor tale cele negrăite.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fără de început Tatăl şi Fiul şi Dumnezeiescul Duh, Strălucire de o Împărăţie şi de un Scaun se cunoaşte de cei ce cinstesc cu dreaptă credinţă şi cântă totdeauna împreună cu Cetele îngerilor: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Dumnezeul nostru.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Curăţeşte-mă prin mijlocirea ta, Preacurată, de patimile întinăciunii, care vin asupra mea şi te rog luminează inima mea cea împâclată de negurile demonilor; ca să te fericesc pe tine, de Dumnezeu fericită.

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu, cea prea lăudată, o slăvim.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dezlegându-te de trup, părinte Partenie, te-ai învrednicit a vedea Frumuseţile cele nevăzute, de sus fiind înfrumuseţat, cu adevărat, cu toată frumuseţea faptelor bune. Pentru aceasta te cinstim şi pe drept te fericim.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un crin, ca un trandafir, ca o mireasmă bine mirositoare, de tot felul de fapte bune fiind înfrumuseţat, părinte, te-a sălăşluit Hristos, cu adevărat, întru cele de sus, căci ai păstorit cu sfinţenie poporul Lui, Sfinte părinte Partenie.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să săltăm oamenii, să dănţuim veselindu-ne şi să adunăm acum praznic sfânt, cântând lui Dumnezeu cu laudă şi fericind astăzi după cuviinţă pe minunatul şi marele păstor, pe Sfântul ierarh Partenie.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pomenirea ta astăzi a strălucit ca un soare mare, luminând inimile noastre, mântuind pe cei ce o săvârşesc cu credinţă, de întunericul patimilor, ierarhe, de boli, de întristări şi de tot felul de primejdii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Luminează-mă cu lumină, Ceea ce eşti de Dumnezeu cu har dăruită, ca pe unul ce zac întru întunericul lenevirii celei cumplite şi nu voiesc nicidecum să păzesc legile lui Dumnezeu; pentru ca să te fericesc după cuviinţă, ca pe o apărătoare a mea.

Sedelna glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Mare făcător de minuni al Lampsacului, ridicându-te la înălţimea faptelor bune, luminezi până la marginile lumii lumina tămăduirilor, risipind cu multă tărie pe demonii cei întunecoşi şi alungând bolile cu chemarea lui Hristos. Pentru aceasta curăţind tot Elespontul de rătăcirea idolilor, îl luminezi cu minunile. Purtătorule de Dumnezeu, Sfinte Partenie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeale să dăruiască celor ce prăznuiesc, cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Sedelna Praznicului Întâmpinării Domnului, glasul al 8-lea. **Podobie:** Fluierele păstoreşti...
Născutu-te-ai din Maică, Cuvinte Cel fără de început; ai fost adus la Templu, Împărate al Slavei, iar bătrânul bucurându-se Te-a primit în braţe strigând: acum

slobozeşte, pe cel ce l-ai păzit, după cuvântul Tău, Cel ce bine ai voit să mântuieşti, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Acatistul Sfântului Partenie din Lampsakos

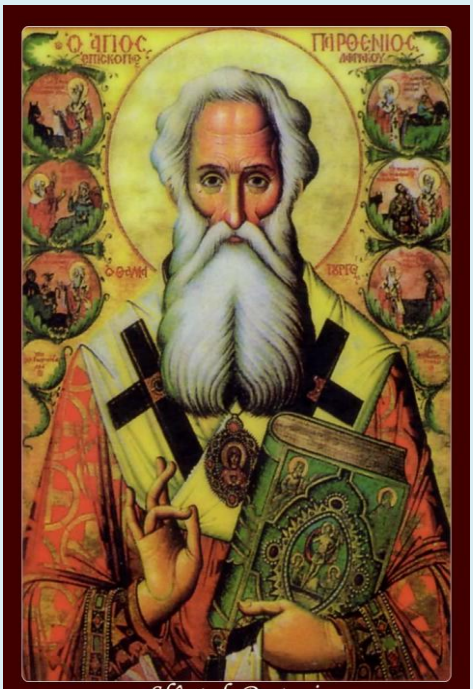

Sfântul Partenie

De este preot, începe aşa: Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Iar de nu este preot, se zice: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri
Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.

12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori)

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori)

Apoi **Troparul** Sfântului Partenie, glasul 1:

Podobie: Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule, părintele nostru (N) cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile haruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine, tuturor tămăduiri.

Pe slava Hellespontului şi episcopul Lampsakului, pe Partenie, îl cinstim ca pe un mare ierarh, căci este izvor dătător de minuni şi pune capăt suferinţelor grele şi-i uşurează de înlănţuirea cancerului pe cei care strigă cu evlavie: Slavă ţie, cel slăvit întru Hristos! Slavă ţie, cel ce porţi cununa sfântă! Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, (acelaşi)

Pe slava Hellespontului şi episcopul Lampsakului, pe Partenie, îl cinstim ca pe un mare ierarh, căci este izvor dătător de minuni şi pune capăt suferinţelor grele şi-i uşurează de înlănţuirea cancerului pe cei care strigă cu evlavie: Slavă ţie, cel slăvit întru Hristos! Slavă ţie, cel ce porţi cununa sfântă! Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi ? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta

2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Apoi Condacele şi Icoasele:

Podobie: Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul 1
Ca pe un arhipăstor prea îndumnezeit al Lampsakului şi ca pe un făcător de minuni şi izvor îmbelşugat te lăudăm pe tine, ierarhule insuflat de Dumnezeu. Iar tu, ca unul care are îndrăzneală către Domnul, roagă-te să fie izbăviţi de tot necazul cei care strigă către tine: ***Bucură-te, părinte Partenie!***

Icosul 1

Om fiind prin fire, înger prin purtări ai fost văzut, ierarhule Partenie, şi cu darurile îngereşti faci să strălucească adunarea Bisericii, de aceea minunându-ne de viaţa ta, strigăm cu glas mare:
Bucură-te, cel prin care Hristos este lăudat;
Bucură-te, cel prin care duşmanul este alungat;
Bucură-te, păstor prea îndumnezeit al Lampsakului;
Bucură-te, făclie luminoasă a Hellespontului;
Bucură-te, culme a smereniei şi comoară a dragostei;
Bucură-te, adânc al curăţiei şi făcător de minuni;
Bucură-te, că te-ai umplut de lumina cerească;
Bucură-te, că ai nimicit puterea amăgitorului;
Bucură-te, slujitor înflăcărat al lui Hristos;
Bucură-te, ocrotitorul şi apărătorul nostru;
Bucură-te, cel prin care credincioşii se aprind;
Bucură-te, cel prin care duşmanii sunt surpaţi;
Bucură-te, părinte Partenie!

Condacul al 2-lea

Viaţă curată din tinereţe având, te-ai umplut de darurile cereşti şi făcător a multe minuni fiind, te-ai pus mijlocitor pe lângă harul Duhului, Partenie purtătorule de Dumnezeu, uimindu-i pe cei care strigă: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Viaţa ta a fost cunoscută tuturor şi împodobită cu virtuţi şi tuturor pildă arătându-te din tinereţe prin fapte sfinte, luminezi sufletele noastre, ale celor care cu dor strigăm către tine:
Bucură-te, vistierie a obiceiurilor fără pată;
Bucură-te, icoană a adevărurilor sfinte;
Bucură-te, pildă vieţii folositoare;
Bucură-te, comoară sfântă a liniştii sufleteşti;
Bucură-te, că ai lipsit de lumină pe duşmanul puternic;
Bucură-te, că L-ai slăvit pe Hristos, Împăratul tuturor;
Bucură-te, omorâtorul patimilor răutăţii;
Bucură-te, cel luminat de Lumina liniştii dumnezeieşti;
Bucură-te, cel ce ai urmat blândeţii lui Hristos;
Bucură-te, următorul bunătăţii Lui;
Bucură-te, cel care ai dispreţuit orice stăpânire a celor pieritoare;
Bucură-te, cel care ai primit lumina de la Dumnezeu;
Bucură-te, părinte Partenie!

Condacul al 3-lea

Primind din înaltul cerului putere în împlinirea faptelor şi dumnezeiască voinţă insuflată de Dumnezeu, ai fost mai puternic decât tot ce este stricăcios prin alipirea de Cerescul Duh, fericite Partenie şi strigai către Sfânta Treime: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Dumnezeiescul Filitos a cunoscut harul foarte strălucit al vieţii tale, purtătorule de Dumnezeu şi te-a desăvârşit pentru preoţie cu uleiul prea sfânt al Duhului, ca să aduci jertfă nesângeroasă pentru cei care strigă:
Bucură-te, jertfitor dumnezeiesc;
Bucură-te, sfânt învăţat în tainele Cuvântului;
Bucură-te, slujitor al Tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, podoabă a Sfintei Biserici;
Bucură-te, cel care luminezi cu lumină nevinovăţia;
Bucură-te, cel care ne înveţi tainele cu darul Întreitei Lumini;
Bucură-te, că ai fost primit preot purtător de Dumnezeu;
Bucură-te, că ai strălucit ca preot cu vorbire de la Dumnezeu;
Bucură-te, cel care ai tăiat spinul patimilor;
Bucură-te, cel care ai curăţat ogorul sufletelor;
Bucură-te, vas al Luminii celei cu trei raze;
Bucură-te, izvor al sufletelor care s-au pocăit;
Bucură-te, părinte Partenie!

Condacul al 4-lea

Cu înţelepciune dumnezeiască ai fost primit următor al apostolilor şi ai dobândit harul acestora de atunci sănătos l-ai făcut, cuvioase pe cel orbit de taur, mult fiind lăudat tu, Partenie şi cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

A auzit de bogăţia multelor tale binefaceri femeia care era greu suferindă şi venind la tine cu evlavie, a fost izbăvită de suferinţa cancerului, vestind harul tău şi strigând către tine cu credinţă:
Bucură-te, tămăduirea celor bolnavi;
Bucură-te, vindecarea celor în suferinţă;
Bucură-te, dumnezeiască mângâiere a celor întristaţi;
Bucură-te, însănătoşire grabnică a celor bolnavi;
Bucură-te, că ai ucis puterea cancerului;
Bucură-te, că ai vindecat-o imediat pe femeie;
Bucură-te, cel care ai slujit fără pată Domnului;
Bucură-te, cel care ai nimicit puterea lui Veliar;
Bucură-te, laudă a preoţilor evlavioşi;
Bucură-te, sprijin al multor tulburaţi;
Bucură-te, glas al milostivirii dumnezeieşti;
Bucură-te, vas al dragostei din belşug;

Bucură-te, părinte Partenie!

Condacul al 5-lea

Vas ales văzându-te prea fericitul întâistătător al Kizikului, cu dumnezeiască insuflare, te-a arătat ierarh dumnezeiesc şi păstor al Lampsakului de atunci, Partenie, cu smerenie ai strigat către Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Cu puterea dumnezeiască ai fost în stare să dobori şi să omori pe duşmanul care a venit împotriva ta ca un câine turbat şi cu evlavie ai păstorit turma ta, care cu bucurie strigă către tine, cuvioase arhipăstor:
Bucură-te, arhipăstorule al Lampsakului;
Bucură-te, ierarhule îndumnezeit;
Bucură-te, izvor nesecat de minuni;
Bucură-te, învăţător al dogmelor dumnezeieşti;
Bucură-te, chip prea neîntinat al Bunului Păstor;
Bucură-te, oaie blândă a Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, că pe Veliar ca pe un câine l-ai nimicit;
Bucură-te, că ai văzut slava Domnului;
Bucură-te, următor al milostivirilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, chip al vieţii fără pată;
Bucură-te, cel din cauza căruia plânge Veliar;
Bucură-te, cel prin care credincioşii dănţuiesc;
Bucură-te, părinte Partenie!

Condacul al 6-lea

Nimicind, ierarhule, puterea demonilor şi prin aceasta toate vrăjitoriile şi făcând să piară, cu harul care ţi-a fost dat, practicile magiei, dăruieşti sănătate şi izbăvire tuturor celor care strigă: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Lampsakul şi ţara Hellespontului se bucură de tine şi toată Biserica cântă pentru mulţimea minunilor tale, prin care nu ai încetat să faci bine tuturor, căci lucrurile bune le dăruieşti celor care strigă cu credinţă:
Bucură-te, slava Bisericii;
Bucură-te, făclia credinţei;
Bucură-te, comoară vie a Duhului Sfânt;
Bucură-te, marea scăpare a celor bolnavi;
Bucură-te, stâlp al faptelor dumnezeieşti ale vieţii în Duh;
Bucură-te, unealtă călăuzită de Dumnezeu a vieţuirii minunate;
Bucură-te, că poţi să stârpeşti viclenia idolilor;
Bucură-te, că faci să strălucească dragostea lui Hristos;
Bucură-te, comoară a vieţii viitoare;

Bucură-te, scânteiere vie a lumii imateriale;
Bucură-te, lucrător al multor fapte minunate;
Bucură-te, flacără a milostivirilor cereşti;
Bucură-te, părinte Partenie!

Condacul al 7-lea

Mare prin fapte minunate, ajuns ierarh ai izbăvit de rătăcirea idolilor turma ta duhovnicească, care ţi-a fost încredinţată din mâinile lui Dumnezeu şi ai hrănit cu dogmele credinţei pe cei care strigă: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Vestind legile credinţei şi harul Evangheliei, purtătorule de Dumnezeu, i-ai întors să slujească lui Hristos pe cei care înainte erau fii ai pierzării şi cu minuni îi întăreşti pe cei care cu evlavie strigă către tine:
Bucură-te, luminător al celor aflaţi în întuneric;
Bucură-te, părinte al celor care s-au luminat;
Bucură-te, cel care ai făcut de ruşine zădărnicia idolilor;
Bucură-te, cel care ai făcut cunoscută mila Mântuitorului;
Bucură-te, îndumnezeitule cunoscător al învăţăturilor dătătoare de viaţă;
Bucură-te, vestitor al milostivirilor cereşti insuflat de Dumnezeu;
Bucură-te, că îndrumi spre calea mântuirii;
Bucură-te, că risipeşti întunericul neştiinţei;
Bucură-te, cel care aprinzi flacăra sufletelor spre dragostea lui Hristos;
Bucură-te, cel care rupi săgeţile duşmanului;
Bucură-te, cel care tai rădăcinile patimilor;
Bucură-te, cel care aduci rodul virtuţii;
Bucură-te, părinte Partenie!

Condacul al 8-lea

Prin iconomie dumnezeiască ai făcut, părinte, minuni neobişnuite spre mântuirea altora, ai nimicit puterea demonilor şi ai vindecat boli grele, tămăduindu-i cu cuvântul tău, Partenie, pe cei care strigă: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Cu totul luminat de Împăratul cel sfânt, ai venit la Constantin cel vestit, care, cinstindu-ţi evlavia ţi-a dăruit o bogată răsplată pentru care ai slăvit pe Hristos, îndemnându-i pe toţi să strige către tine:
Bucură-te, cel mare printre minunaţi;
Bucură-te, cel slăvit printre Sfinţi;
Bucură-te, cel care ai bucurat pe Domnul cel Sfânt;
Bucură-te, cel care ai făcut de ruşine pe căpetenia întunericului;
Bucură-te, prieten adevărat al Atotputernicului Hristos;
Bucură-te, armă îndreptată împotriva duşmanului;

Bucură-te, cel pe care l-a cinstit Constantin cel mare;
Bucură-te, că ai primit dar dăruit de Dumnezeu;
Bucură-te, cel care străluceşti cu lumina harului;
Bucură-te, nimicitor al duşmanului blestemat;
Bucură-te, cel care ai adus pe mulţi la Hristos;
Bucură-te, cel care ai îndepărtat nebunia duşmanilor;
Bucură-te, părinte Partenie!

Condacul al 9-lea

Vindecând de rătăcire turma ta nestatornică, ai zidit, sfinte părinte, o biserică prea frumoasă Mântuitorului, ca templu viu al Dumnezeiescului Duh, iar acum, înălţând cântări către Ierusalimul ceresc, cânţi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

La cuvintele rugăciunilor tale, ca din somn s-a trezit în chip minunat Eftihianos şi de bogatul tău har, cuvioase s-a ruşinat duşmanul hulitor, iar noi alergând către tine, cu credinţă fierbinte îţi strigăm:
Bucură-te, vasul Mângâietorului;
Bucură-te, cunoscătorule al vieţii necunoscute;
Bucură-te, cel care ai înviat prin rugăciune pe cel care a murit;
Bucură-te, cel care ai ucis pe duşmanul care te pizmuia;
Bucură-te, că ai vindecat pe foarte mulţi care sufereau cumplit;
Bucură-te, că mare cu adevărat te-ai arătat prin minuni;
Bucură-te, nimicitorul duhurilor necurate;
Bucură-te, tâlcuitor al învăţăturilor dumnezeieşti;
Bucură-te, cel prin care sunt alungaţi demonii;
Bucură-te, cel prin care sunt tămăduiţi cei foarte nefericiţi;
Bucură-te, slujitor adevărat al lui Hristos;
Bucură-te, biruitor al duşmanului;
Bucură-te, părinte Partenie!

Condacul al 10-lea

Descoperit a fost, părinte, duhul cel necurat, care se ascundea de mult timp în om şi când i-ai spus să se sălăşluiască în tine, a plecat gemând, iar cel vindecat, lăudându-te, Îi striga lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Când ai cunoscut, părinte boala care se ascundea în inima păstorului Irakliei, imediat pe acesta l-ai arătat milostiv, cu cuvântul tău, Partenie de aceea, minunându-se de mărinimia ta, toţi strigau:
Bucură-te, cunoscătorul celor ascunse;
Bucură-te, cunoscătorule al celor care nu se pot spune;
Bucură-te, învăţător al milostivirii dumnezeieşti;

Bucură-te, fluviu plin de milă;
Bucură-te, cel care urmezi mila Milostivului Dumnezeu;
Bucură-te, lăcaş al blândeţii şi al Luminii care nu poate fi înţeleasă;
Bucură-te, că l-ai vindecat pe păstorul Irakliei;
Bucură-te, că ţi-ai izbăvit turma de rătăcire;
Bucură-te, icoană a bunătăţilor lui Hristos;
Bucură-te, pârâu al multor veselii;
Bucură-te, apărător al săracilor şi smeriţilor;
Bucură-te, cel care contempli Lumina cerească;
Bucură-te, părinte Partenie!

Condacul al 11-lea

Aflând de la tine vindecare, fostul slăbănog L-a lăudat pe Mântuitorul şi îndreptat prin rugăciunea ta, vestea prea fericite Partenie, minunea ta cea mare strigând: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

De harul tău dat de Dumnezeu s-a cutremurat mulţimea demonilor, prin rugăciunile tale cerul a dat ploaie pământului care era însetat, ogorul a dat rod foarte bogat, iar credinciosul arhidiacon ţi-a zis cu uimire:
Bucură-te, cel plin de roade dătătoare de viaţă;
Bucură-te, izbăvitor de patimi nevindecate;
Bucură-te, cel care îl urmezi pe Ilie Tezviteanul;
Bucură-te, cel care faci să sporească dragostea lui Hristos;
Bucură-te, râu foarte limpede al milei dumnezeieşti;
Bucură-te, crin prea frumos mirositor al harului duhovnicesc;
Bucură-te, că faci ploaia să coboare peste pământul însetat;
Bucură-te, că ne duci la corabia mântuirii;
Bucură-te, legătură a credincioşilor aduşi lângă tine;
Bucură-te, tămăduire a multora care erau bolnavi;
Bucură-te, cel datorită căruia se bucură slăbănogul;
Bucură-te, cel către care strigă mereu tot credinciosul;
Bucură-te, părinte Partenie!

Condacul al 12-lea

Luminat cu darul proorociei, ai spus dinainte, părinte, cele ce se vor întâmpla şi pe Ipatianos, arhidiaconul Irakliei, l-ai văzut vas al Duhului, iar după ce ai proorocit aceasta striga şi el împreună cu tine către Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Cântându-ţi laude de despărţire, ierarhule, cei care s-au adunat cu credinţă multă pentru călătoria ta la Dumnezeu au încredinţat mormântului trupul tău, cuvioase, iar noi lăudându-te strigăm cu evlavie către tine:

Bucură-te, cel împreună cetăţean cu Îngerii;
Bucură-te, sfântule biruitor cu cunună;
Bucură-te, temelie de nezdruncinat a Bisericii;
Bucură-te, cel plin de strălucirea Luminii necreate;
Bucură-te, grădină foarte plăcut mirositoare a darurilor tainice;
Bucură-te, zid nesurpat al creştinilor evlavioşi;
Bucură-te, ocrotitor care suferi împreună cu cei ce te cinstesc;
Bucură-te, apărător şi sprijinitor al ortodocşilor;
Bucură-te, cel prin care voi fi curăţit de patimi;
Bucură-te, cel prin care voi fi izbăvit de nenorociri;
Bucură-te, bucurie a sufletelor credincioase;
Bucură-te, apărare adevărată şi a mea;
Bucură-te, părinte Partenie!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea minunate părinte Partenie, ierarhule al Domnului, revărsare de minuni uimitoare, primeşte rugăciunile noastre şi prin solirile tale către Dumnezeu, să primim iertare de greşeli toţi care într-un glas Îi strigăm: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Om fiind prin fire, înger prin purtări ai fost văzut, ierarhule Partenie, şi cu darurile îngereşti faci să strălucească adunarea Bisericii, de aceea minunându-ne de viaţa ta, strigăm cu glas mare:
Bucură-te, cel prin care Hristos este lăudat;
Bucură-te, cel prin care duşmanul este alungat;
Bucură-te, păstor prea îndumnezeit al Lampsakului;
Bucură-te, făclie luminoasă a Hellespontului;
Bucură-te, culme a smereniei şi comoară a dragostei;
Bucură-te, adânc al curăţiei şi făcător de minuni;
Bucură-te, că te-ai umplut de lumina cerească;
Bucură-te, că ai nimicit puterea amăgitorului;
Bucură-te, slujitor înflăcărat al lui Hristos;
Bucură-te, ocrotitorul şi apărătorul nostru;
Bucură-te, cel prin care credincioşii se aprind;
Bucură-te, cel prin care duşmanii sunt surpaţi;
Bucură-te, părinte Partenie!

Condacul 1
Ca pe un arhipăstor prea îndumnezeit al Lampsakului şi ca pe un făcător de minuni şi izvor îmbelşugat te lăudăm pe tine, ierarhule insuflat de Dumnezeu.

Iar tu, ca unul care are îndrăzneală către Domnul, roagă-te să fie izbăviţi de tot necazul cei care strigă către tine: ***Bucură-te, părinte Partenie!***

Apoi se zice otpustul mic: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

(Acatist alcătuit de monahul Gherasimos Mikraiannanitos şi tradus din greaca veche de dl. prof. Gheorghe Badea)

Bibliografie: Maria Meletiou-Makri, „Un sfânt din vechime viu printre noi - Sfântul Partenie din Lampsakos (Sfântul ocrotitor al bolnavilor de cancer)”, Ediţia a II-a (Carte tipărită cu binecuvântarea PS Părinte Galaction, episcopul Alexandriei şi Teleormanului), Editura Bunavestire, Bacău, 2008.

Sursa: *https://sfantulparteniedinlampsakos.wordpress.com/*

Paraclisul Sfântului Partenie din Lampsakos

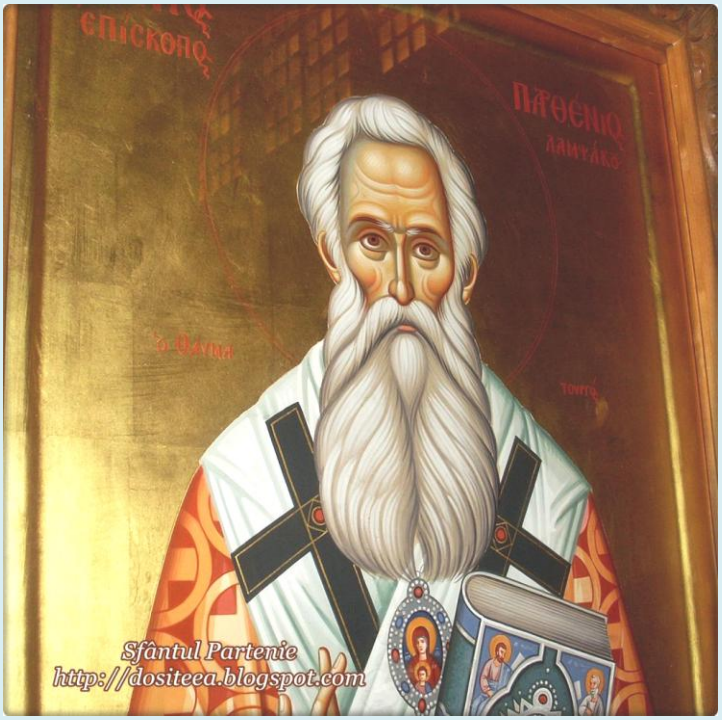

De este preot, începe aşa: Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Iar de nu este preot, se zice: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.

7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Apoi **Troparul** Sfântului Partenie, glasul 1:

Podobie: Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule, părintele nostru (N) cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile haruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine, tuturor tămăduiri.

Pe slava Hellespontului şi episcopul Lampsakului, pe Partenie, îl cinstim ca pe un mare ierarh, căci este izvor dătător de minuni şi pune capăt suferinţelor grele şi-i uşurează de înlănţuirea cancerului pe cei care strigă cu evlavie: Slavă ţie, cel slăvit întru Hristos! Slavă ţie, cel ce porţi cununa sfântă! Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, (acelaşi)

Pe slava Hellespontului şi episcopul Lampsakului, pe Partenie, îl cinstim ca pe un mare ierarh, căci este izvor dătător de minuni şi pune capăt suferinţelor grele şi-i uşurează de înlănţuirea cancerului pe cei care strigă cu evlavie: Slavă ţie, cel slăvit întru Hristos! Slavă ţie, cel ce porţi cununa sfântă! Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi ? Noi de

la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfântului Partenie din Lampsakos

Al cărui **acrostih** în greceşte este acesta: Când darul minunilor tale fericite…

Cântarea 1-a

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea prea într-armată; iar Cuvântul întrupându-Se, a pierdut păcatul cel prea rău, Domnul Cel Preaslăvit, căci cu slavă S-a proslăvit.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Alcătuindu-te cu lumina cea dumnezeiască prin bunătăţi, părinte prea sfinţite, te-ai arătat a doua lumină. Pentru aceea săvârşindu-ţi noi praznicul cel purtător de lumină, şi pururea sărbătorit, cu rugăciunile tale mântuieşte-ne de întunericul păcatelor.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Ca o stea luminoasă ai răsărit la întărirea Bisericii lui Dumnezeu, Partenie, cu strălucirile tămăduirilor, gonind cu darul întunericul patimilor, şi povăţuind la lumină pe cei ce se apropie de tine, prea sfinţite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Întunericul cel rău al bolilor ai risipit, Partenie, cu lumina cinstitelor tale rugăciuni. Pentru aceea te rugăm, tămăduieşte durerile sufletelor noastre, şi toate neputinţele trupurilor goneşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. Al Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu cel Prea Bun, Preacurată, îmbunează smerita mea inimă, care este rănită rău de multe patimi, şi o întăreşte să săvârşească voia Mântuitorului nostru, care voieşte să se mântuiască toţi oamenii.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe piatra credinţei întărindu-mă, Tu ai deschis gura mea asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu a cânta Ţie: Nu este Sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Surpător ai fost tiraniei dracilor celei pierzătoare, prea fericite, şi capiştile idolilor le-ai sfărâmat, şi ai ridicat lăcaşuri dumnezeieşti spre lauda lui Hristos - prea sfinţite Partenie.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Fiind împodobit cu faceri de minuni mari, boala cancerului cea cumplită ai încetat, şi ochii orbiţi ai deschis, şi duhurile vicleniei ai gonit cu darul cel dumnezeiesc, părinte Partenie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Înviat-ai pe cel ce s-a omorât rău, care mai înainte slujea la lucru dumnezeiesc. Că Dumnezeu, care a oprit moartea, ţi-a dat har fericite Partenie, să înviezi morţii prin rugăciunea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. Al Născătoarei de Dumnezeu

Petrecut-a cu oamenii Domnul, îmbrăcându-Se cu trup din tine negrăit, ci roagă-L pe Dânsul, PreaSfântă să Se milostivească spre mine cel trudit, şi clătit de loviturile şarpelui.

Catavasia:

Izbăveşte-i de primejdii, de toată boala, vătămarea, fermecarea şi vraja, ierarhe Partenie, pe cei ce aleargă cu credinţă la mijlocirea ta.

Caută cu milostivire, ceea ce eşti cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

[De este preot, zice ectenia mică, după obicei: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule…, la care pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul. Apoi preotul zice ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni…, după care urmează Sedealna.]

De nu este preot, după sfârşitul Catavasiei, se zice îndată:

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Mare făcător de minuni al Lampsakului, suindu-te la înălţimea bunătăţilor, străluceşti marginile lumii cu lumina tămăduirilor, risipind prea cu tărie pe dracii cei întunecoşi, şi gonind bolile cu chemarea lui Hristos. Pentru aceasta curăţind de rătăcirea idolilor tot Hellespontul, îl luminezi cu minunile, purtătorule de Dumnezeu Partenie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger; ci Tu Însuţi, Doamne, Te-ai întrupat şi m-ai mântuit pe mine, omul; pentru aceea strig către Tine: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Cu rugăciunile tale ai tămăduit nenumărate boli, întărind cu darul, Partenie, pe cei slăbănogi, precum şi Stăpânul tău, urmând bunătăţii Lui celei nemăsurate.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Tu ai dat vopsitorilor a lucra cele de trebuinţă, pe dracul cel zăticnitor izgonindu-l Partenie cu rugăciunile tale cele către Iubitorul de oameni, prea sfinţite părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Domnul primind rugăciunile tale, părinte, a dat vânătoarea de peşte din destul celor ce aveau trebuinţă, mărindu-te pe tine prin lucrarea de minune cu peştele, ce s-a aruncat (din mreje) la picioarele tale, prea sfinţite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. Al Născătoarei de Dumnezeu

Rănile sufletului meu tămăduieşte-le, Fecioară, cugetul meu linişteşte-l, fiind rănit de patimi, şi întunecat de călcarea poruncilor Mântuitorului.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cela ce eşti luminarea...

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Locuind în inima ta darul nepătimirii cel luminos, de Dumnezeu cugetătorule părinte, a gonit întunericul cel adânc al iubirii de argint de la arhiereul, păzindu-l pe el sănătos prin învăţăturile tale.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Pe cel ce era ţinut de multă boală părinte, şi fiind pe jumătate uscat, l-ai făcut cu totul sănătos prin rugăciunile tale, cuvioase, slăvind cu mulţumită pe Dumnezeu şi Stăpânul, care te-a mărit pe tine cu multe faceri de minuni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Fiind împodobit cu ungerea de cinste a preoţiei, o ai luminat pe dânsa cu arătarea multor minuni, pe care le-ai săvârşit fiind viu şi după moarte, purtătorule de Dumnezeu Partenie, vieţuind ca un Înger.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. Al Născătoarei de Dumnezeu

Rogu-mă Fecioară, mântuieşte-mă de întunecarea patimilor, de smintelile care mi se pricinuiesc din supărările celui străin, de muncile cele veşnice care mă aşteaptă, cu rugăciunile tale cele către Iubitorul de oameni.

Cântarea a 6-a

Irmos: Către Domnul din chit Iona a strigat: Tu pe mine mă scoate din adâncul iadului, ca să Te laud pe Tine şi cu Duh adevărat să jertfesc Ţie, ca Mântuitorului.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Cu puterea cuvintelor tale şi cu a rugăciunilor, s-au surpat capiştile idolilor, prin darul lui Dumnezeu părinte Partenie, şi poporul cel necredincios a primit credinţa, cu un glas împreună slăvind pe Domnul.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Cu lacrimi ai rugat pe Iubitorul de oameni Cuvântul, şi celor ce au cerut ploi, le-ai pogorât de sus, milostivindu-te cu îndurare către poporul ce se primejduia, ierarhe al Domnului, Partenie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cu ploile apelor tale celor de taină, ai adăpat toată inima care venea către tine, Partenie, şi pământul care era uscat de secetă a primit ploi, cu minune bine rodind.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. Al Născătoarei de Dumnezeu

Să nu mă arăţi osândit la ziua Judecăţii, să nu mă vădeşti vinovat pe mine cel nesimţitor înaintea tuturor, Dumnezeul meu, Făcătorul meu, având rugătoare pe Stăpâna, care mai presus de fire Te-a născut pe Tine.

Catavasia:

Izbăveşte-i de primejdii, de toată boala, vătămarea, fermecarea şi vraja, ierarhe Partenie, pe cei ce aleargă cu credinţă la mijlocirea ta.

Caută cu milostivire, ceea ce eşti cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

[De este preot, zice ectenia mică; pomenirea celor ce iau parte la slujbă. Apoi preotul zice ecfonisul: Că Tu eşti Împăratul păcii…, după care urmează Condacul.]

De nu este preot, după sfârşitul Catavasiei, se zice îndată **Condacul** Sfântului Partenie din Lampsakos, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Dumnezeiesc har de minuni ai primit de Dumnezeu înţelepţite, sfinţite Partenie, făcătorule de minuni şi purtătorule de Dumnezeu, toate patimile credincioşilor curăţind, duhurile celui viclean, părinte, alungându-le. Pentru aceasta pe tine te lăudăm, ca pe un mare slujitor al harului lui Dumnezeu.

Icos: Lumină de minte neajunsă, cea din lumina Tatălui Cel mai înainte de început, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, care luminezi toată lumea dumnezeieşte, luminează-mi gândurile, mintea şi cugetul, ca să laud astăzi această luminată prăznuire, şi prea cinstită a cuviosului Partenie; că acesta cu adevărat pe pământ viaţă minunată a săvârşit şi petrecere. Pentru aceasta adunându-ne, îl lăudăm pe el, ca pe un mare slujitor al harului lui Dumnezeu.

Stih:
Partenie ţărâna Lampsakului a lăsat
Lumină mare strălucindu-i înfocat,
Partenie în a şaptea zi
Îndelungat somn adormi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat. Iar Hristos a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel ce este binecuvântat şi prea slăvit.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeiescul dar care a locuit întru tine, te-a arătat prooroc, spunând cele viitoare. Drept aceea înţelepte, mai înainte ai vestit celui ce era să primească scaunul, pe cel mai întâi şezător împodobit cu lumini dumnezeieşti.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Pe Partenie, arhiereul Lampsakului, pe luminătorul cel neapus al Helle-spontului, pe cel ce a luminat tot pământul cu lumini şi a risipit noaptea patimilor celor cu multe dureri, să-l lăudăm cu toţii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cu mult spor şi-a dat pământul roada sa, prin rugăciunea ta, prea minunate Partenie, şi via cea secetoasă a făcut struguri, aşa prea mărindu-te Dumnezeu, cel ce S-a prea slăvit prin vieţuirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. Al Născătoarei de Dumnezeu

Arătatu-te-ai, Preacurată mai sfântă decât puterile cele de sus, că ai întrupat pe Dumnezeu, pe care cetele celor fără de trup, cu frică Îl prea slăvesc; ci roagă-L pe Dânsul pururea să miluiască pe cei ce te prea slăvesc pe tine.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc, oarecând în Babilon, lucrările şi-a descoperit cu dumnezeiasca poruncă, pe haldei arzând, iar pe credincioşi răcorind, pe cei ce cântau: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Foarte mari răsplătiri ai primit în ceruri pentru ostenelile tale, mărite Partenie, că locuieşti în lumina neînserată, şi ai luat mărire neprimenită, învrednicindu-te de bucurie neîncetată, părinte.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Stea neapusă făcându-te în viaţă, cu răsăriturile dumnezeieştilor tale fapte, ai apus după legea firii şi ai mers către lumina cea neînserată, lăsându-ne nouă cuvioase razele minunilor tale cele negrăite.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Fără de începere Tatăl, Fiul şi Dumnezeiescul Duh, strălucire de o împărăţie, de un scaun se cunoaşte, la cei ce cinstesc cu dreapta credinţă, şi cântă totdeauna împreună cu cetele Îngerilor: Sfânt, Sfânt, Sfânt!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. Al Născătoarei de Dumnezeu

Curăţeşte-mă prin mijlocirea ta, Preacurată, de patimile spurcăciunii care sunt asupra mea, şi luminează rogu-mă, inima mea cea împâclată de negurile dracilor, ca să te fericesc, de Dumnezeu fericită.

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu, cea prea lăudată, o slăvim.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Slobozindu-te de trup părinte Partenie, te-ai învrednicit a vedea frumuseţile cele nevăzute, fiind împodobit în totul adevărat cu frumuseţea bunătăţilor. Pentru aceasta te cinstim şi curat te fericim.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Ca un crin, ca un trandafir, ca un miros cu bună mireasmă, fiind împodobit cu tot felul de bunătăţi părinte, te-a sălăşluit Hristos arătat la cele de sus, căci ai păstorit cu cuviinţă norodul Lui, ierarhe Partenie.

Stih: ***Sfinte ierarhe Partenie din Lampsakos, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.***

Să săltăm oamenilor, să dănţuim veselindu-ne, să adunăm acum praznic sfânt, cântând lui Dumnezeu cu laudă, şi fericind astăzi după vrednicie pe minunatul şi marele păstor Partenie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Pomenirea ta astăzi luminând inimile noastre, a strălucit ca un soare mare. Iar pe cei ce o săvârşesc cu credinţă, mântuieşte-i de întunericul patimilor, ierarhe, şi de boli şi de scârbe, şi de tot felul de primejdii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. Al Născătoarei de Dumnezeu

Luminează-mă cu lumină, Ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, ca pe unul ce zac întru întunericul lenevirii celei rele, şi nu voiesc nicicum să păzesc legile lui Dumnezeu, pentru ca să te fericesc după datorie, ca pe o folositoare a mea.

Luminânda:

Podobie: Femei, auziţi…

Păstorul cel prea mare lăudat al Lampsakului, făcătorul de minuni ierarhul Bisericii lui Hristos, lauda Hellespontului şi întărirea credincioşilor, să se cinstească acum Partenie; că acesta îmblânzeşte pe Dumnezeu cu rugăciuni pentru lume.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ca să plineşti rânduiala Ta cea nespusă, Doamne, la biserică Te-ai adus de Maica cea neispitită de bărbat, şi văzându-Te bătrânul, striga: Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne; că ai venit, Mântuitorul lumii, Lumina Tatălui, Hristosul meu.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi se pomenesc cei pentru care se face paraclisul.

Apoi **Troparul** Sfântului Partenie, glasul 1:

Podobie: Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule, părintele nostru (N) cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile haruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine, tuturor tămăduiri.

Pe slava Hellespontului şi episcopul Lampsakului, pe Partenie, îl cinstim ca pe un mare ierarh, căci este izvor dătător de minuni şi pune capăt suferinţelor grele şi-i uşurează de înlănţuirea cancerului pe cei care strigă cu evlavie: Slavă ţie, cel slăvit întru Hristos! Slavă ţie, cel ce porţi cununa sfântă! Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri!

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Troparul Sfântului ierarh Partenie din Lampsakos, glasul 1, a fost compus de neuitatul călugăr şi scriitor de cântări al Bisericii Ortodoxe Greceşti, părintele Gherasimos Mikraiannanitos.

Notă: Canonul acestui Paraclis a fost luat din "Mineiul lunei fevruarie", Ed. "Tipografia cărţilor bisericeşti", Bucureşti, 1929.

Imnografie

Troparul Sfântului ierarh Partenie, episcopul Lampsacului: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge Sfinte mucenice Partenie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului ierarh Partenie, episcopul Lampsacului: Dumnezeiesc har de minuni ai primit de Dumnezeu înţelepţite, sfinţite părinte Partenie, făcătorule de minuni şi purtătorule de Dumnezeu, toate patimile credincioşilor curăţind, părinte şi duhurile celui viclean alungându-le. Pentru aceasta pe tine te lăudăm, ca pe un mare slujitor al harului lui Dumnezeu.

Vieţile Sfinţilor - Viaţa cuviosului părintelui nostru Partenie, episcopul cetăţii Lampsacului

Cel numit cu numele fecioriei, Sfântul Partenie, s-a născut în Melitopoli. Tatăl său se numea Cristofor şi era diacon al Sfintei Biserici lui Dumnezeu din acea cetate.

Partenie n-a învăţat carte de la început însă, ascultând cele citite, îşi aducea aminte multe din dumnezeiasca Scriptură, ca un cărturar ales. Crescând cu anii, şedea la un lac din aproape, pescuind şi vânzând peşte, dând şi milostenie la săraci.

El, din mica sa vârstă învrednicindu-se darului lui Dumnezeu, îl tăinuia înaintea oamenilor, iar în anul al 18-lea al vieţii sale, a început a face minuni, gonind diavolii din oameni, prin chemarea preasfântului nume al lui Hristos.

Începând a străbate în popor vestea despre dânsul, a aflat de el şi prea sfinţitul Filip, episcopul Melitopoliei. Acesta, chemându-l la dânsul şi toate cele despre dânsul cercetându-le, s-a minunat de faptele lui cele bune şi de darul lui Dumnezeu ce se afla într-însul. Deci, a poruncit să-l înveţe carte şi după ce a

învăţat, l-a sfinţit preot chiar nevrând şi i-a încredinţat lui cârmuirea bisericească.

Iar Sfântul Partenie, fiind în rânduiala preoţiei, mai mult se nevoia şi câştigând îndoit darul dumnezeiesc al sfinţeniei şi al facerii de minuni, tămăduia toate bolile şi făcea multe semne prea minunate, în numele Domnului nostru Iisus Hristos.

Între alte minuni ale lui, s-au întâmplat şi unele ca acestea:

***

L-a întâmpinat în drum un om pe care-l lovise în obraz un taur cu cornul, încât i-a scos ochiul, pe care îl ţinea cu mâna lui tremurândă. Sfântul, luându-l cu mâna, l-a pus la locul lui şi cu apă spălându-l, în trei zile l-a tămăduit desăvârşit.

***

O femeie, având o vătămare cumplită şi netămăduită în părţile trupului cele ascunse, a venit la sfântul cerându-i tămăduire, iar cuviosul făcându-i semnul crucii pe fruntea ei, îndată acea femeie s-a tămăduit.

***

Altă dată, mergând sfântul să cerceteze pe un bolnav şi trecând pe lângă casa unui boier, un câine mare scăpând din lanţuri şi din poartă alergând asupra lui s-a suit cu picioarele dinainte pe umerii lui, vrând cu dinţii să muşte faţa sfântului. Iar el a suflat asupra lui şi făcându-şi semnul crucii, îndată câinele a murit şi l-a aruncat sfântul de pe umerii săi.

***

Nişte minuni ca acestea auzindu-le Ahilie, arhiepiscopul Ciziculuі, a chemat pe Sfântul Partenie la dânsul şi l-a făcut episcop în cetatea Lampsacului.

Iar omul acesta al lui Dumnezeu, mergând în episcopia încredinţată lui, a găsit că toată cetatea ţinea de păgânătatea elineştii închinări la idoli, iar creştinii erau în număr mic şi se supără foarte mult bunul păstor. De aceea nu înceta sfătuindu-i, mustrându-i, rugându-i şi arătându-le calea adevărului şi făcând minuni întru numele lui Hristos, tămăduind pe bolnavii lor, până ce i-a adus la cunoştinţa adevăratului Dumnezeu.

Văzând cetatea încredinţată lui că sporeşte şi se întoarce de la slujirea idolilor cu totul, a voit să strice capiştele idoleşti, care erau în cetate, iar în locul lor să zidească cinstite şi sfinte biserici dumnezeieşti. Pentru acest lucru a mers la marele împărat Constantin, ca să ia de la dânsul stăpânire spre acel lucru şi fiind primit de dreptcredinciosul şi de Hristos iubitorul împărat cu cinste şi cu

dragoste, a câştigat de la dânsul ceea ce dorea. Pentru că marele Constantin a dat sfântului împărătească sa scrisoare pentru risipirea capiştelor idoleşti şi încă şi mulţime de aur i-a dăruit lui, pentru zidirea Sfintelor biserici, apoi a eliberat pe sfântul cu pace.

Întorcându-se arhiereul lui Dumnezeu, Partenie, în Lampsac, îndată a răsturnat toate capiştele din temelie şi a zidit o dumnezeiască biserică în mijlocul cetăţii, mare şi frumoasă, singur apucându-se de lucru şi ajutând cu mâinile sale pe zidari.

***

Zidindu-se biserica, a venit într-una din zile la dânsul un om, având în sine un duh necurat - care de multă vreme locuia într-însul - şi nu putea omul acela să gonească diavolul din el. Dar apropiindu-se de omul lui Dumnezeu, adică de Partenie, i-a făcut plecăciune, iar sfântul, cunoscând că într-însul este duhul necurat, nu i-a răspuns; diavolul, tulburându-se în om, a zis sfântului: "Fiindcă am dorit să te văd, pentru aceea ţi-am făcut plecăciune, iar tu de ce nu mi-ai răspuns?"

Sfântul Partenie i-a zis: ***"Iată, m-ai văzut".***

Diavolul a zis: "Te-am văzut şi te-am cunoscut".

Grăit-a sfântul: ***"Dacă m-ai văzut şi m-ai cunoscut, atunci ieşi de la zidirea lui Dumnezeu".***

Zis-a lui diavolul: "Rogu-mă ţie, nu mă izgoni din lăcaşul meu, în care de atâta timp locuiesc".

Sfântul l-a întrebat: ***"De cât timp locuieşti într-însul?"***

Răspuns-a diavolul: "Din copilăria lui şi de nimeni nu am fost cunoscut până acum, decât numai de tine care mă izgoneşti, precum văd; iar de mă vei izgoni de aici, unde îmi vei porunci să mă duc?"

Sfântul i-a zis lui: ***"Îţi dau eu un loc unde să mergi".***

Zis-a lui diavolul: "Mi se pare că îmi vei zice să mă duc în porci".

Grăit-a lui sfântul: ***"Ba nu, îţi voi da ţie un om, în care intrând să locuieşti, dar numai din acesta acum să ieşi".***

Zis-a diavolul: Cu adevărat o vei face aceasta sau numai grăieşti aşa ca să mă scoţi de aici?"

Grăit-a sfântul: ***"Cu adevărat îţi zic că am un om gata, în care intrând, să locuieşti de vei voi, dar să ieşi din omul acesta degrabă".***

Diavolul, plecându-se la nişte cuvinte ca acestea, cerea să-şi câştige făgăduinţa de la dânsul.

Atunci Sfântul Partenie, deschizându-şi gura, a zis: ***"Iată, eu sunt omul, intră şi locuieşte în mine".***

Iar diavolul, ca de foc arzându-se, i-a strigat: "Vai mie, în bun vas locuind eu, după atâta timp mă izgoneşti. Mare rău îmi vei face de voi intra în tine. Cum voi putea să intru în casa lui Dumnezeu?"

Acestea zicându-le diavolul, a ieşit din om şi s-a dus în locuri pustii şi neumblate, iar omul acela a rămas sănătos, prin darul lui Hristos şi lăuda pe Dumnezeu.

Săvârşindu-se zidirea bisericii, sârguinţa sfântului era ca să facă în altar sfânta masă, ca adică să săvârşească pe dânsa dumnezeiasca Liturghie. Aflând într-o capişte idolească, din cele risipite, o piatră bună şi aleasă, a poruncit lucrătorilor să o pregătească spre săvârşirea sfintei mese. Lucrătorii, îndreptând-o şi pregătind-o precum se cădea, au pus lespedea în car şi înjughînd boi puternici, o duceau spre biserică. Diavolul, mâniindu-se pentru piatra aceea luată din capişte, a tulburat boii cei înjugaţi şi i-a făcut ca deodată să alerge, să nu poată să-i ţină nimeni. Din acea spaimă, omul care ducea boii, anume Eutihian, prin lucrarea diavolească a fost aruncat la pământ, sub car, cu faţa în jos şi trecând carul cu piatra peste dânsul, i-a sfărâmat toate oasele şi a murit.

Aflând de acea întâmplare, arhiereul lui Dumnezeu, Partenie, a spus: ***"Diavoleasca răutate a făcut aceasta. Însă nu vei face, diavole, împiedicare la lucrul lui Dumnezeu".*** Îndată sculându-se, a luat cu dânsul pe dreptcredincioşii oameni care erau cu el şi au mers cu toţii la locul unde se întâmplase aceasta. Văzând trupul mortului, şi-a plecat sfinţii săi genunchi la pământ, spre rugăciune, apoi cu lacrimi s-a rugat lui Dumnezeu, zicând: ***"Tu, Doamne, atotputernice, Dătătorule al vieţii şi al morţii, ştii din ce pricină vrăjmaşul prin meşteşugirile sale a adus moarte asupra zidirii Tale. Dar o, Preabunule precum totdeauna, aşa şi acum, arată-i deşartă scornirea lui şi pe robul tău Eutihian fă-l părtaş vieţii acesteia, arătând celor ce cred în Tine nebiruita Ta putere, că Tu unul eşti Dumnezeu şi Ţie se cuvine slavă în veci. Amin".***

Pe când făcea sfântul rugăciune către Dumnezeu, s-a întors duhul mortului în trupul lui. Apoi, tot poporul privind pe cel ce fusese mort, a început a grăi: "Slavă Ţie, Hristoase, Dumnezeule, care înviezi şi morţii!" Şi îndată s-a sculat omul sănătos, ca şi mai înainte. Apoi luând boii, a dus cu dânşii carul cu piatră până la uşile bisericii. Atunci toţi cei care au văzut acea minune şi acea neaşteptată întoarcere la viaţă a mortului, au dat slavă şi laudă Prea-bunului Dumnezeu.

Se aduceau de pretutindeni bolnavii şi cei ce pătimeau de duhuri necurate şi toţi se tămăduiau cu darul, cu puterea lui Dumnezeu şi cu rugăciunea Sfântului Partenie. Tot meşteşugul doctoricesc, în zilele acestui mare plăcut al lui Dumnezeu, nu era întru nimic de trebuinţă la oameni, deoarece toate bolile se tămăduiau în numele Domnului nostru Iisus Hristos.

***

Între aceşti bolnavi, era şi o fiică a unuia Dionisie, de neam împărătesc, anume Dafna, pe care, fiind cumplit chinuită de diavol, în trei zile a izbăvit-o de chinurile lui.

***

Pe o altă fiică a unuia Mamalie, care era boier în cetatea Smirna, cu numele Agalmatia, care se tulbura de duhul necurat, se tăvălea pe pământ, spumega şi înţepenea, el a tămăduit-o.

***

Apoi pe Zoila, o femeie vestită, care avea într-însa duh iscoditor şi de acela cu greu se bântuia, a tămăduit-o sfântul.

***

După aceasta pe un tânăr, anume Nicon, fiu de preot, având într-însul un diavol cumplit ce-l muncea, părinţii săi îl duseră la sfântul, la ale cărui picioare aruncându-l, ei se rugau să se milostivească spre el şi să-l izbăvească de duhul necurat.

Iar omul lui Dumnezeu, Partenie, le-a zis: ***"Nu este vrednic de tămăduire fiul vostru, căci spre pedeapsă îi este dat lui duhul care îl munceşte, de vreme ce este ca un ucigaş de tată. Pentru că adeseori, răbdând de la dânsul ocară şi necinste, v-aţi rugat întru amărăciunea sufletului vostru ca să fie pedepsit de Dumnezeu. Deci, lăsaţi-l ca aşa să fie, pentru că de trebuinţă îi este lui această pedeapsă".***

Iar ei, fiind nişte părinţi iubitori de fii şi durându-i inima de fiul lor, au strigat cu lacrimi: "Roagă-te pentru dânsul, dumnezeiescule arhiereu, ca să se izbăvească de cumplitul diavol".

Fericitul Partenie, văzând lacrimile cele multe ale părinţilor şi milostivindu-se spre dânsul, s-a rugat cu dinadinsul lui Dumnezeu şi îndată a ieşit diavolul din tânărul acela. Părinţii, luând pe fiul lor sănătos, s-au întors la casa lor, lăudând şi binecuvântând pe Dumnezeu.

***

O femeie oarecare, pe nume Alexandra, din cetatea ce se numea Arisva, având duh de mânie, care pe mulţi vătăma, a fost adusă la slujitorul lui Dumnezeu, Partenie, iar el, certând pe duh, a tămăduit-o şi a trimis-o sănătoasă la ai săi.

***

Pe o altă fecioară, fiică a lui Sinodie, din cetatea Avideniei, fiind muncită de diavol şi prin munţi rătăcindu-se, au prins-o părinţii, au dus-o la dreptul, care a tămăduit-o prin punerea mâinilor şi prin rugăciune.

***

Pe un ostaş, anume Axan, cu toate mădularele slăbănogite, spălându-l cu apă şi rugându-se lui Dumnezeu pentru dânsul, l-a făcut sănătos.

***

Un om oarecare, Alan, din neam sirian, prin lucrarea necuratului duh ce locuia într-însul, s-a sugrumat cu o funie, în biserica pe care sfântul a zidit-o şi era mort chiar la locul celor chemaţi. De acest lucru înştiinţându-se sfântul, a mers la mortul acela şi cu rugăciune înviindu-l din morţi, a gonit pe diavol dintr-însul.

***

Un bărbat din cetatea Parea, care este între Lampsac şi Cizic, a adus la sfântul pe femeia sa îndrăcită, pentru tămăduire, spre care Sfântul, suflând spre ea şi rugându-se, a făcut-o îndată sănătoasă.

***

Asemenea şi pe altă femeie îndrăcită, anume Acavia, din satul Chelea, a tămăduit-o plăcutul lui Dumnezeu.

***

Pe femeia Evharia, soţia lui Agapit, magistrianul, fiind otrăvită şi foarte bolnavă, Sfântul Partenie a făcut-o sănătoasă cu untdelemn sfânt.

***

Un tânăr, anume Maxim, din cetatea Viza, era în Lampsac slujind unui diacon. Acela, căzând în boala pântecelui (dizenterie) şi neputând să se tămăduiască, a murit. Părinţii, auzind de moartea lui, au plecat din Viza în Lampsac ca să îngroape pe fiul lor şi luându-l cu patul, l-au dus în biserică plângând şi l-au pus

chiar în acel loc unde avea să meargă arhiereul lui Dumnezeu, Partenie. Venind sfântul, a văzut pe cel mort zăcând şi pe părinţii lui plângând, apoi a lăcrimat singur şi plecându-şi genunchii, s-a rugat lui Dumnezeu pentru cel mort, care a înviat îndată şi ridicându-se, a început a grăi. Sfântul, întinzându-şi mâna la dânsul, l-a ridicat şi l-a dat părinţilor sănătos. Toată cetatea se mira foarte mult de nişte minuni prea slăvite ca acestea şi toţi prea măreau pe Dumnezeu.

***

Teofila, diaconiţa din satul Asermiei, şi cu dânsa o copilă mică, anume Rufina, din acelaşi sat, amândouă slăbite de muncirea diavolească, fiind aduse la sfântul, pe amândouă le-a tămăduit, stropindu-le cu apă sfinţită şi rugându-se pentru dânsele.

***

Asemenea pe Tadasie, care era singur la tatăl său, Ilarie, preotul şi prin lucrarea diavolească îşi pierduse mintea, sfântul l-a tămăduit cu rugăciunea.

***

Pe o bătrână săracă, anume Caliopa şi cu dânsa pe o copilă, anume Kiriachi, care pătimeau de duhuri necurate, le-a tămăduit. Apoi, dându-le cele de trebuinţă, le-a trimis sănătoase acasă.

***

Între alte multe şi nespuse minuni ale sfântului s-a întâmplat şi aceasta: în casa în care se lucrau pânzele cele împărăteşti de porfiră, se sălăşluise diavolul şi făcea multe supărări lucrătorilor, înfricoşându-i cu năluciri şi stricându-le lucrurile lor. De aceea erau în mare mâhnire lucrătorii pentru pagubele cele multe care se făceau prin supărarea diavolească, temându-se de mânia împărătească şi de pedeapsă, pentru paguba cea aducătoare de atâta cheltuială. Aflând de aceasta arhiereul lui Dumnezeu, Partenie şi fiind rugat de lucrători, s-a dus cu sârguinţă acolo şi chemând pe diavolul cel necurat care făcea supărări, l-a certat prin înfricoşatul şi sfântul nume al lui Hristos şi l-a gonit de acolo. Iar diavolul răcnea în auzul tuturor şi spunea că este gonit de focul lui Dumnezeu în focul gheenei. Din acea vreme, nu mai era în casa aceea nici o supărare.

***

După aceasta, diavolul a început a face supărare pescarilor, deoarece, când aruncau mrejele în apă, vedeau în ele, prin nălucirea diavolească, mulţime de peşti, iar când trăgeau mrejele la mal, cu multă osteneală, nu găseau nici un peştişor. Aşa se osteneau în deşert de multă vreme. Dar nu numai în Lampsac era aceasta, ci şi în toate cetăţile şi satele dimprejurul părţilor acelora.

Adunându-se toţi pescarii din toate cetăţile şi satele, au venit la sfântul, cerându-i să se roage lui Dumnezeu pentru dânşii, ca să nu se ostenească în deşert cu prinderea peştelui. Iar sfântului, rugându-se cu post şi cu lacrimi, i s-a descoperit de la Dumnezeu că prin lucrarea diavolească se face pescarilor o supărare ca aceea. Îndată sculându-se sfântul, s-a dus pe la toate malurile şi limanurile, făcând rugăciuni şi gonind de pretutindeni pe diavol, care se încuibase în ape. Apoi a poruncit pescarilor ca în faţa sa, să arunce mrejele la pescuit. Făcând ei aceasta cu bucurie, prin rugăciunile sfântului, abia au putut să tragă mrejele de mulţimea peştilor. De atunci s-a făcut pescarilor pescuirea cu bună sporire ca şi mai înainte.

Şezând sfântul la limanul Catapteliei în vremea pescuitului şi fiind trase mrejele, un peşte mare ce se numea Tinos, sărind din mreajă, s-a aruncat la picioarele sfântului; iar el, însemnându-l cu semnul crucii, a poruncit să-l taie şi să-l împartă la fraţi, spre slava lui Dumnezeu.

***

După aceea a tămăduit pe un şchiop, anume Calist, făcându-l să umble bine.

***

Pe un alt om, anume Lezvie, fiind cuprins de bube dinspre cap către picioare, nedeosebindu-se în nimic de cei leproşi, ungându-l cu untdelemn sfinţit şi rugându-se în trei zile l-a făcut sănătos.

***

Odată, arhiereul lui Dumnezeu, Partenie, ducându-se în Tracia pentru trebuinţe bisericeşti şi fiind în Mitropolia Iracliei, s-a dus la arhiepiscopul Ipatian, care era bolnav rău. Vorbind cu dânsul, îl întrebă de pricina bolii lui. În acea noapte, Dumnezeu a descoperit plăcutului său, Partenie, că arhiepiscopul Ipatian este pedepsit cu acea grea boală pentru iubirea de argint, căci averile săracilor şi ale scăpătaţilor le păstra la sine.

A doua zi, Sfântul Partenie s-a dus la dânsul şi i-a zis: ***"Scoală-te stăpânule cel mare, că nu eşti cuprins de neputinţă trupească, ci eşti pedepsit pentru o neputinţă sufletească. Deci lepădă pe aceea şi vei fi iarăşi sănătos".***

Bolnavul zise: "Mă ştiu şi eu că sunt păcătos şi pentru aceea mă pedepseşte Dumnezeu, dar mă rog ţie a te ruga pentru mine, ca să mă curăţ de fărădelegile mele".

Grăit-a lui Sfântul Partenie: ***"Dacă greşeşte cineva omului, poate că s-ar asculta rugăciunea pentru dânsul, dar greşeala ta este către Dumnezeu. Cele***

ce sunt ale săracilor întoarce-le lui Dumnezeu şi totdeauna vei fi sănătos cu sufletul şi cu trupul".

Atunci arhiepiscopul, venindu-şi în simţire, a zis: "Părinte, am greşit Domnului meu, Care este drept". Îndată, chemând pe econom, i-a poruncit să aducă argintul adunat din averile cele luate de la săraci şi văzând că erau mai multe, a rugat pe Sfântul Partenie să le împartă la săraci, dar sfântul l-a sfătuit ca să le împartă singur.

Atunci bolnavul arhiepiscop a poruncit să-l pună în caretă şi să-l ducă în biserica Sfintei Muceniţe Glicheria. Acolo, adunând săracii şi scăpătaţii, le-a împărţit toate cu îndurare.

Dar bunul şi preamilostivul Dumnezeu, Cel ce n-a defăimat cei doi bani ai văduvei ca şi lacrimile desfrânatei şi a primit suspinarea vameşului, primind pocăinţa arhiepiscopului şi în trei zile i-a dat sănătate desăvârşită.

Omul lui Dumnezeu, Partenie, venea în toate zilele la bisericile cetăţii Iraclia, săvârşind în ele obişnuitele rugăciuni.

***

Într-o zi, intrând în biserica ce se numea Ahila, a aflat un om bolnav, spre care milostivindu-se, şi-a plecat genunchii şi s-a rugat cu lacrimi prea bunului Dumnezeu. Apoi, sculându-se de la rugăciune, a uns pe cel bolnav cu sfântul untdelemn şi în acelaşi ceas l-a tămăduit şi l-a pus pe picioare, poruncindu-i să umble. Apoi s-a dus cel tămăduit într-ale sale, lăudând pe Dumnezeu.

Înştiinţându-se cetăţenii Iracliei de acea neaşteptată minune, toţi cei care erau cuprinşi de orice fel de neputinţe şi de boli alergau la sfântul şi cu puterea lui Dumnezeu, prin rugăciunile plăcutului Său, toţi se întorceau sănătoşi.

***

În acea vreme, când Sfântul Partenie săvârşea cu darul şi cu puterea lui Hristos minunile, tămăduind diferite boli, era lângă el arhidiaconul bisericii Iraclia, al cărui nume era Ipatian, ca şi al arhiepiscopului lui. Acela, văzând minunile ce se săvârşeau, a căzut la picioarele sfântului bărbat, rugându-l cu lacrimi şi spunându-i că, în satul său fiind multă semănătură şi răsărind holdele, grădinile, răsadurile şi viile toate se uscaseră din cauza secetei. Deci, îi zicea: "Vino în acest loc, prea cinstite părinte, ca văzând toate cele uscate, să te rogi lui Dumnezeu să dea ploaie pământului celui însetat şi să scape de foamete toată patria noastră.

Cinstitul şi sfântul bărbat, Partenie, s-a dus cu sârguinţă la ţarini, la grădini şi la vii şi văzând toate semănăturile foarte uscate, a lăcrimat şi plecându-şi genunchii, s-a rugat mult cu lacrimi către Iubitorul de oameni, Dumnezeu, ca să trimită ploaie pământului şi să răsară roadele. Iar Dumnezeu, Cel ce face voia celor ce se tem de El, fiind rugăciunea încă în gura sfântului, a acoperit cerul cu nori şi s-a pogorât ploaie multă, care a adăpat pământul din destul.

Sfântul Partenie, rămânând cu arhidiaconul în satul lui, toată noaptea a petrecut-o în rugăciuni, iar a doua zi a zis către arhidiacon: ***"Ia aminte o, frate, că ştii pe arhiepiscopul tău, cum a fost pedepsit de Dumnezeu cu boală grea, pentru iubirea lui de argint. Iată Domnul mi-a arătat în această noapte că nu după multe zile va trece din viaţa aceasta, iar tu, în locul lui, vei fi arhiepiscop al cetăţii Iracliei. Drept aceea să ştii că totdeauna să te îngrijeşti de cei săraci, pentru că aceia milostivesc pe Dumnezeu mai mult decât toate".***

După aceasta, binecuvântând sfântul ţarinile, grădinile şi viile arhidiaconului şi făcându-le să rodească cu îndestulare prin a sa rugăciune şi binecuvântare, s-a întors în cetate. Apoi a mers la arhiepiscop ca să-l sărute şi apoi să plutească cu corabia în calea sa. Arhiepiscopul, întâmpinându-l, l-a îmbrăţişat cu dragoste; apoi, şezând şi vorbind între ei, Sfântul Partenie a zis către arhiepiscop: ***"Îţi vestesc o, stăpâne, că nu după multe zile, te vei dezlega din trup şi vei merge către Domnul, căci te cheamă Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, iar tu, ducându-te către El, vei lăsa după tine - precum mi-a descoperit Domnul - moştenitor bun, pe Ipatian, arhidiaconul tău".***

Răspuns-a arhiepiscopul: "Fie voia Domnului". Şi sărutându-se unul pe altul cu sărutare sfântă, s-au despărţit.

După aceea, a plutit Sfântul Partenie de la cetatea Iracliei şi în puţine zile, a ajuns în cetatea Lampsacului. Trecând nu multă vreme, s-a îmbolnăvit iarăşi arhiepiscopul Iracliei şi s-a odihnit întru Domnul. În locul lui a fost ales Ipatian, cel ce a fost arhidiacon şi astfel s-a împlinit proorocirea sfântului.

Sosind vara şi făcându-se secerişul şi adunarea tuturor roadelor, a mers arhiepiscopul Ipatian la satul său, la ţarini şi la vii, care mai înainte se uscaseră de secetă şi le-a aflat cu multe roduri îndestulate, mai mult decât în toţi anii dinainte şi aceasta se făcuse cu rugăciunile şi binecuvântarea Sfântului Partenie.

Umplând arhiepiscopul o corabie plină cu grâu, cu vin şi cu toate roadele, s-a dus în Lampsacul făcătorului de minuni, ca să-i dea mulţumire pentru binecuvântarea sa.

Sfântul a primit cu dragoste pe arhiepiscopul Iracliei, însă roadele aduse de dânsul n-a voit să le primească, zicându-i: ***"Mulţumeşte lui Dumnezeu pentru toate, iar pe acestea să le împarţi fraţilor".***

După multă vorbire folositoare cu sfântul, întorcându-se arhiepiscopul Ipatian la locul său, a împărţit la fraţii săi mulţime de grâu, de vin şi de toate roadele, după porunca omului lui Dumnezeu, povestind la toţi, până la sfârşitul său, măririle lui Dumnezeu, pe care le-a făcut prin robul său, Partenie.

Strălucind asemenea cu îngerii prin viaţa plăcută lui Dumnezeu, marele făcător de minuni, Sfântul Partenie şi pe mulţi întorcându-i de la idoli la adevăratul Dumnezeu, tămăduind nenumărate boli, aproape de sfârşitul vieţii sale, s-a îmbolnăvit şi chemându-se de Domnul, s-a dus la El în şapte zile ale lunii februarie, odihnindu-se cu pace în bătrâneţe fericite.

Atunci s-a înştiinţat îndată despre cinstita mutare a Sfântului Partenie în cetăţile şi în ţările cele de primprejur şi s-au adunat de pretutindeni arhiepiscopii, la îngroparea lui, adică arhiepiscopul Iracliei, al Ciziculuі, al Melitopoliei, al Pariei şi mulţi alţi episcopi şi preoţi. Deci au făcut sfântului îngropare slăvită, cu psalmi, cu laude şi cu cântări duhovniceşti, punând cinstitul lui trup aproape de sobornicească biserică, în casa de rugăciuni zidită de dânsul.

Se dădeau, de la mormântul lui cel sfânt, multe tămăduiri neputincioşilor. Pentru că nu numai în viaţa sa, ci şi după moarte, acest doctor fără de plată şi făcător de minuni pe cei leproşi îi curăţa, diavolii din oameni îi scotea şi toată boala tămăduia. Iar acum tămăduieşte şi vindecă sufletele şi trupurile noastre cu rugăciunile sale, prin darul Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, se cuvine slava în veci. Amin.

Sfântul Partenie, episcopul Lampsacului - drumul spre sfințenie

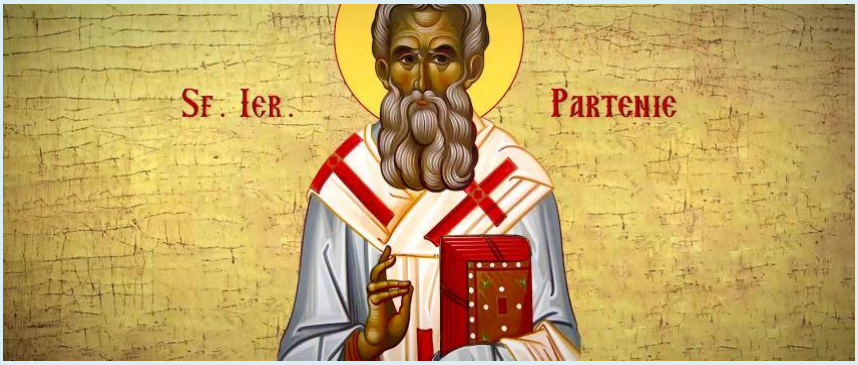

Izgonitor de diavoli, vindecător de boli, înainte văzător și proroc, Sfântul Partenie era atât de ancorat în rugăciune și iubire, că a înviat trei morți prin mijlocirea la Dumnezeu, dedicându-și viața pentru a-i însănătoși pe cei bolnavi trupește și sufletește. Pentru darurile și minunile sale, a fost ales episcop al Lampsacului, împlinindu-și misiunea până la finalul vieții pe acest pământ. Minunile sale continuă și astăzi, sfântul fiind grabnic ajutător în necazuri.

***

Născut în Melitopoli, în secolul al IV-lea, Sfântul Partenie era fiul unui diacon și a crescut ascultând cuvintele Sfintei Scripturi. Pescuia și dădea peștele milostenie săracilor, iar pentru că avea o viață curată, Domnul l-a înzestrat cu darul izgonirii demonilor.

După ce a tăinuit o vreme acest lucru, pe când avea 18 ani, a fost aflat și chemat de episcopul Filip și, după ce a învățat carte, a fost preoțit și i s-a încredințat cârmuirea Bisericii, chiar dacă nu dorea acest lucru.

Pe măsură ce se ruga și postea, darurile sale se înmulțeau, căci era și vindecător de boli și grabnic ajutător, făcând multe minuni.

Unui om căruia un taur îi scosese ochiul Sfântul Partenie i l-a pus la loc cu mâna, iar pe o femeie a vindecat-o de boală doar cât i-a făcut semnul Crucii pe frunte. Pe un câine ce se năpustise asupra sa l-a oprit cu o suflare, iar după ce și-a făcut semnul Crucii, câinele a murit.

Așa a ajuns Sfântul Partenie episcop al Lampascului, mâhnindu-se și rugându-se mult pentru păgânii din cetate, care batjocoreau dreapta credință și se închinau idolilor.

Dar Sfântul Partenie a dărâmat toate capiștile idolești și a zidit biserici, înfruntând toate ispitele. Pe un om care căra o piatră pentru biserică și care, prin

lucrarea duhurilor necurate, a fost omorât de boi, sfântul l-a înviat prin rugăciune, așa cum a făcut și cu un alt bărbat care se spânzurase în biserică, tot din lucrarea diavolului, dar și cu un tânăr care murise de dizenterie.

Cuviosul Partenie avea și darul înainte-vederii și al proorociei, știind că un arhiepiscop avea să moară din pricina iubirii de arginți și dând sfat arhidiaconului care urma să preia funcția să facă multă milostenie, ca să aibă roade.

După ce și-a petrecut toată viața privind la dragostea de Dumnezeu, și nu la plăcerile acestei lumi, Sfântul Partenie s-a îmbolnăvit și a trecut la cele veșnice, continuând să facă minuni și după ce a fost îngropat cu mare cinste.

Sinaxar - Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Partenie, episcopul Lampsacului

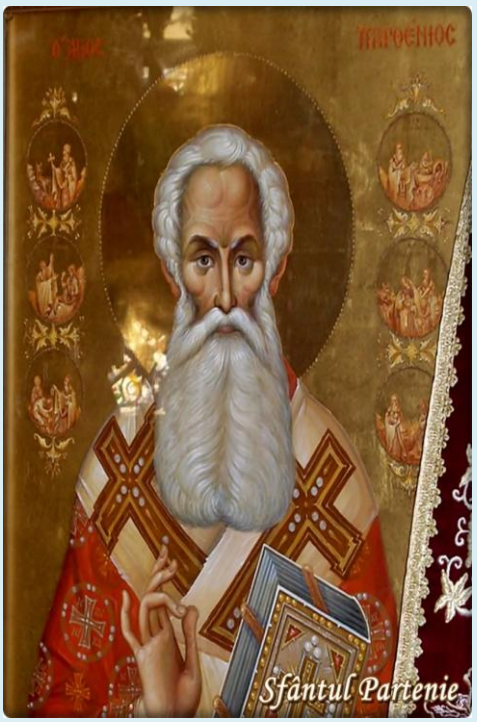

În această lună (februarie), ziua a şaptea, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Partenie, episcopul Lampsacului.

Acest prea cuvios a trăit pe vremea împărăţiei marelui Constantin şi era fiul lui Hristofor, diaconul bisericii din Melitopole.

Cu toate că nu ştia la început carte, totuşi se nevoia îndeletnicindu-se cu orice lucrare de fapte bune. Astfel, ocupându-se uneori cu pescuitul, împărţea peşte în dar celor ce cereau de la el.

Şi atât de mare era evlavia şi virtutea lui ascunsă, încât şi dar de la Dumnezeu primise de a alunga demonii şi a tămăduit tot felul de boli.

Punând apoi stăruinţă la învăţătura de carte, a fost hirotonit preot de Filip episcopul Melitopolei, iar după aceea episcop al Lampsacului de Ahile mitropolitul Ciziculuі.

A săvârşit multe minuni şi a proorocit cele viitoare. Şi aşa vieţuind, s-a mutat către Domnul.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaaxr - Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului

Sfântul Partenie a trăit pe vremea împăratului Constantin cel mare şi era fiul lui Hristofor, diaconul bisericii din Melitopole. Neînvăţând carte la vreme, Partenie ducea viaţa unui om de rând. Se îndeletnicea însă cu toată lucrarea faptelor bune. Fiind pescar, se ostenea pe vreme bună şi pe vreme rea, ca să poată fi de folos şi să ajute, făcând daruri, căci socotea mai de preţ binele şi mulţumirea semenilor săi, decât binele şi mulţumirea sa.

Sfântul Partenie se făcuse vestit în tot ţinutul acela pentru evlavia şi bunătatea sa cele ascunse, pe care le luase în dar de la Dumnezeu. Aflându-l fericitul Filip, episcopul Melitopolei, a poruncit unor dascăli de seamă să-l înveţe citirea Sfintelor Scripturi, apoi l-a hirotonit preot în cetate. Deci, făcându-se chip şi pildă tuturor cu binefacerile sale şi învrednicindu-se de darul facerii de minuni, Partenie a fost sfinţit episcop al Lampsacului de către Ahile, mitropolitul Cizicului.

Ca episcop a păstorit cu multă înţelepciune şi cu multă dăruire pe cei încredinţaţi lui spre mântuire, aşa încât pe mulţi păgâni i-a adus la credinţa în Mântuitorul Iisus Hristos.

Sporind în fapte bune şi vieţuind după legea Domnului, Sfântul ierarh Partenie a fost încununat cu frumoase şi adânci bătrâneţi şi aşa, în pace, s-a mutat la cereştile lăcaşuri.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului; Sfântul cuvios Luca din Elada

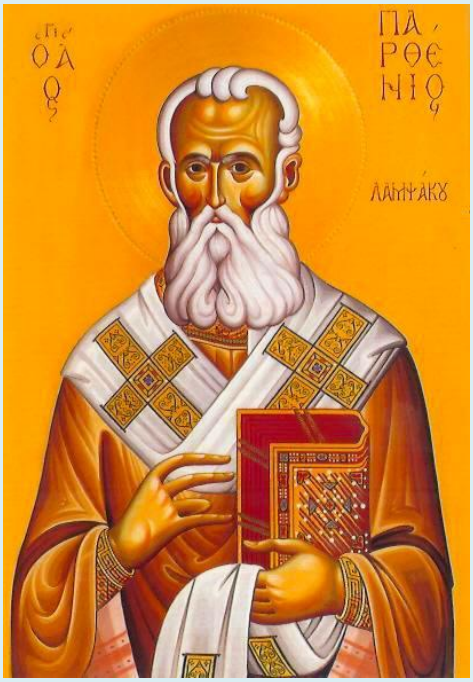

Sfântul Partenie, episcopul Lampsacului - A fost fiul lui Hristofor, diaconul bisericii din Melitopole din Misia (Asia Mică). Se ocupa încă de când era tânăr cu pescuitul, iar pentru viața sa curată, Dumnezeu l-a învrednicit chiar de la vârsta de 18 ani cu darul săvârșirii minunilor.

Fericitul Partenie a fost hirotonit preot de episcopul Filip din Melitopole, iar Ahile, mitropolitul Cizicului, încredințându-se de curăția vieții sale și de darul facerii de minuni, l-a sfințit episcop al orașului Lampsac (vechea Pitiusa din Misia, Asia Mică).

A săvârșit multe minuni și vindecări, a înviat din morți pe Eutihian care fusese omorât, prin uneltirea diavolului, de carul său cu boi și a adus pe mulți păgâni la credința în Iisus Hristos.

Sfântul Partenie a trecut la cele veșnice în anul 318 și a fost înmormântat în Lampsac în biserica zidită de el.

Sfântul cuvios Luca - S-a născut în satul Castoria din Focida - Grecia. Părinții săi, Ștefan și Eufrosina, veniseră aici din insula Egina (golful Saronic), cuviosul Luca stând o perioadă într-una din mănăstirile Tesaliei.

Mai târziu s-a călugărit și s-a retras într-o sihăstrie din muntele Ioaniptra, unde se afla o biserică închinată Sfinților Cosma și Damian.

Sporind în viața duhovnicească, Luca a fost învrednicit cu darul tămăduirii, al proorocirii și al înainte-vederii.

Din cauza năvălirii agarenilor, cuviosul Luca s-a retras în insula Ampia și apoi într-un loc numit Sotirie, unde împreună cu alți călugări a înființat o mănăstire.

Dumnezeu l-a învrednicit, de asemenea, pe cuviosul Luca să-și cunoască mai dinainte sfârșitul. Cu opt zile înainte de a muri, a chemat pe cuviosul Grigorie preotul și a poruncit să-l îngroape chiar în chilie, zicând: „Să mă îngropi chiar în locul acesta în care mă aflu, că Dumnezeu vrea să-l prea mărească întru slava numelui Său!”

Proloagele din 7 februarie

Luna februarie în 7 zile: pomenirea cuviosului părintelui nostru Partenie, episcopul Lampsacului (318).

Acesta a trăit pe vremea împărăţiei marelui Constantin, ca fiu al lui Hristofor, diaconul bisericii din Melitopolis. Dar, neînvăţând carte la vreme, Partenie ducea viaţa unui om de rând. Se îndeletnicea, însă, cu toată lucrarea faptelor bune. Deci, fiind pescar de meserie, se ostenea şi pe vreme bună şi pe vreme rea, ca să poată fi de folos şi să ajute, făcând daruri, că socotea mai de preţ binele şi mulţumirea semenilor săi, decât binele şi mulţumirea sa. Iar evlavia şi bunătatea cea ascunsă, pe care o luase în dar de la Dumnezeu, erau atât de mari, că se făcuse vestit în tot ţinutul său.

Pe acesta aflându-l fericitul Filip, episcopul Lampsacului, a poruncit unor dascăli de seamă, să-l înveţe citirea Sfintelor Scripturi şi temeiurile credinţei, apoi l-a sfinţit preot în cetate.

Deci, făcându-se chip şi pildă tuturor cu binefacerile sale şi învrednicindu-se şi de darul facerii de minuni, Partenie, după moartea lui Filip, a fost sfinţit episcop al Lampsacului de către Achile, mitropolitul Ciziculului. Şi aşa, păstorind cu înţelepciune şi cu dăruire Biserica, sporind numărul drept credincioşilor şi pe mulţi păgâni aducându-i la credinţă, la adânci bătrâneţi şi încununat de fapte bune, Sfântul Partenie episcopul s-a mutat la Domnul.

Întru aceasta zi, cuvânt din Limonar, despre o călugăriţă, care a fugit în pustie, din pricina unui tânăr.

Spunea Ioan Moabiteanul că era o fecioară oarecare, anume Mastridia, frumoasă la chip, care se nevoia în Ierusalim, postind şi sporind mult în Domnul. Deci, din uneltirea diavolului, s-a născut un gând rău în inima unui tânăr, asupra fecioarei acesteia.

Iar minunata fecioară, înţelegând gândul cel rău şi pierzător al tânărului aceluia, luând bob muiat, l-a pus într-un coş şi s-a dus în pustietate, prin depărtarea sa făcând, astfel, odihnă inimii tânărului, ca să nu-l mai tulbure pe dânsul gândul cel rău.

Iar, după mulţi ani, a voit Dumnezeu a arăta viaţa cea bună a acelei fecioare, pline de bărbăţie. Un oarecare părinte, umblând prin pustia Iordanului, a văzut pe fericita aceea şi i-a zis ei: "Maică, ce faci în pustia aceasta?"

Iar ea, vrând să se ascundă, a zis către dânsul: "Iartă-mă, că am rătăcit calea".

Iar el, de la Dumnezeu cunoscând lucrul ei, a zis: "Să mă crezi pe mine, maică, nici nu te-ai rătăcit, nici nu cauţi calea, că minciuna este de la diavol. Ci, să-mi spui mie pricina, cu adevărat, pentru care ai venit aici."

Atunci a zis fecioara: "Iartă-mă, părinte, pricina este că mintea unui tânăr începuse a se sminti asupra mea şi, pentru aceea, voind ca mai bine să mor aici, decât aceluia să-i fiu spre pierzare şi spre împiedicare, după cuvântul apostolului".

Deci, a zis, către dânsa, stareţul: "Dar de câţi ani stai aici?"

Iar ea a răspuns: "Cu darul lui Dumnezeu, petrec aici de şaptesprezece ani".

Iarăşi a zis ei stareţul: "Întru atâţia ani, cu ce te-ai hrănit?"

Iar ea, luând coşul acela, în care avea boabe înmuiate, i-a zis lui: "Acest coş pe care îl vezi la mine, l-am scos din cetatea în care am fost. Şi acest fel de purtare de grijă a avut Dumnezeu pentru mine, smerita, încât atâţia ani am mâncat din boabele acestea, şi nu s-au sfârşit, nici nu s-au învechit. Şi să ştii, părinte, că, aşa m-a acoperit binecuvântarea Domnului încât, în şaptesprezece ani, nu m-a văzut pe mine nici un om, fără numai tu unul, astăzi".

Iar stareţul, auzind aceasta de la dânsa, s-a dus, slăvind pe Dumnezeu, pe Cel ce i-a dat ei atâta dar şi răbdare.

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Ioan Gură de Aur, despre cum se cade a sta în biserică.

Ce poate fi mai înfricoşător decât aceste lucruri. Că biserica este cer şi că, mai înainte, şi casele erau biserici, iar acum biserica este mai defăimată chiar decât o casă. Că într-o casă este rânduială şi fiecare îşi face slujba lui, iar în biserică este mare tulburare şi neîncetată frământare de lume, ca într-un târg. Şi doar ştiţi că biserica nu este loc de petrecere, ci loc sfânt şi îngeresc este, împărăţia lui Dumnezeu şi însuşi cerul.

Adu-ţi aminte de Sfânta Masă aceasta, pentru ce pricină este pusă şi Cine se află pe ea. Ştiu că cel nebotezat nu cunoaşte această taină, dar tu ştii ce să înţelegi, când auzi pe proorocul, zicând: "Aşa zice Domnul, depărtaţi-vă de la pământ şi vă suiţi la cer". Că biserica cer se numeşte.

Adu-ţi aminte al cui Nume se cinsteşte în biserică! Iar acum, voi faceţi în biserică mai mult râs decât în târg. Că, la adunările voastre lumeşti, staţi liniştiţi şi nici o gâlceavă, nici vorbă, nici strigare, nu se face între voi. Iar aici, unde Dumnezeu din cer vorbeşte sfinte şi înfricoşătoare lucruri, cei ce voiţi să vorbiţi deşertăciuni, vă aflaţi ca la o petrecere. Au, doară, nu aveţi case? De biserica lui Dumnezeu nu ţineţi seama şi vorbiţi şi cu cei ce voiesc să tacă. De vorbiţi de ale voastre treburi, nu vă opresc, dar vorbiţi acasă la voi, la masă, la baie şi la târg. Dar la biserică este loc al petrecerii cereşti, loc de rugăciune şi de învăţătură, loc de mântuire.

Iar voi faceţi din biserică iarmaroc, prăvălie a schimbătorilor de bani, loc de împodobire a femeilor, unde ne umplem ochii de desfrânare, loc de vânzare şi cumpărare, loc unde se pun la cale casele, oastea, judecăţile; toate la biserică le poţi vedea. Noi, în toate zilele, ne întrebăm şi ne îngrijim, că doar veţi câştiga ceva de folos la biserică şi, aşa, să vă duceţi acasă, iar voi, mai vârtos, spre sminteală şi spre păcate vă adunaţi, în loc să vă curăţiţi de ele.

Deci, roagă-te ca să înţelegi, iar mai vârtos se cade a tăcea, ca liniştea şi tăcerea ta, primind-o Dumnezeu să te facă pe tine înţelept. Iar dacă nu poţi să taci, ieşi din biserică, ca să nu fii altora spre sminteală. Un singur glas se cade să fie în biserică; precum suntem un singur trup al lui Hristos, aşa şi o singură lucrare este Sfânta Biserică, adică, să stăm cu frică, să ascultăm, să luăm aminte şi să ne rugăm. Că şi episcopul tăcând, stă şi slujitorii una cântă, iar noi, toţi, răspundem într-un singur glas.

Deci, să nu lăsăm adevărul, alergând după umbre şi năluci. Slobozi să ne facem de lucrurile vrăjmaşului şi de răutăţile ce se fac între noi. Să deprindem, în loc de lăcomie, milostenia, iar în loc de ură, iubirea de oameni. Şi aşa făcând, ne vom îndulci de bunătăţile cele de acum şi de cele ce vor să fie, prin Iisus Hristos, Domnul nostru, a Căruia este slava în veci ! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului Partenie, episcopul Lampsacului

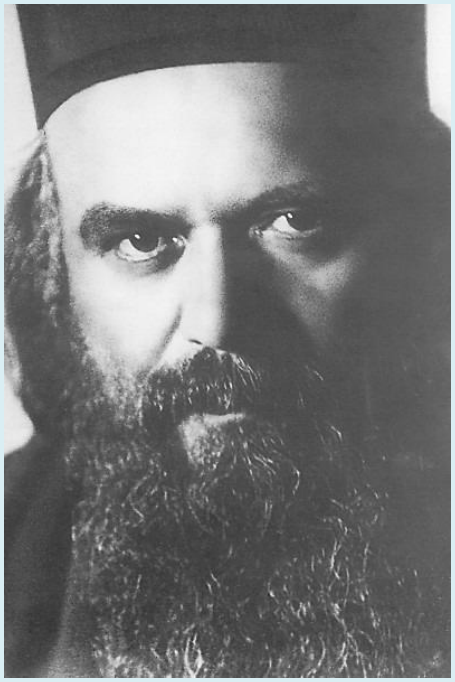

Partenie a fost fiul unui diacon din oraşul Melitopolis. Încă de copil cunoştea bine cuvintele Scripturii şi se străduia să le împlinească cu fapta. El s-a sălăşluit pe lângă un lac în care pescuia. Peştele îl vindea, iar banii îi împărţea săracilor.

Prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu a fost ales episcop al Lampsacului. El a curăţit oraşul de păgânism, a închis templele idoleşti, a zidit multe biserici şi a întărit credinţa credincioşilor.

Cu rugăciunea vindeca pe mulţi de bolile lor şi avea putere mare asupra duhurilor necurate.

Odată, pe când voia să scoată duhul cel rău dintr-un om care suferea de nebunie, duhul cel rău s-a rugat de el să nu-l scoată.

Sfântul Partenie i-a zis: „Îţi voi arăta un alt om în care să intri şi la acela ai să te duci."

Iar duhul rău a întrebat: „Cine este acel om?"

Şi Sfântul i-a zis: ***„Eu sunt."***

Auzind aceasta duhul a fugit ars de foc şi strigând cu ţipăt: „Cum voi intra în casa lui Dumnezeu?!"

Sfântul Partenie a trăit o viaţă îndelungată în care a săvârşit bogat lucrările şi dragostea lui Dumnezeu faţă de oameni. Sfântul Partenie s-a mutat la locaşurile cele cereşti în veacul al patrulea.

Sfântul ierarh Partenie, făcătorul de minuni, episcopul Lampsakului, Grecia (7 februarie)

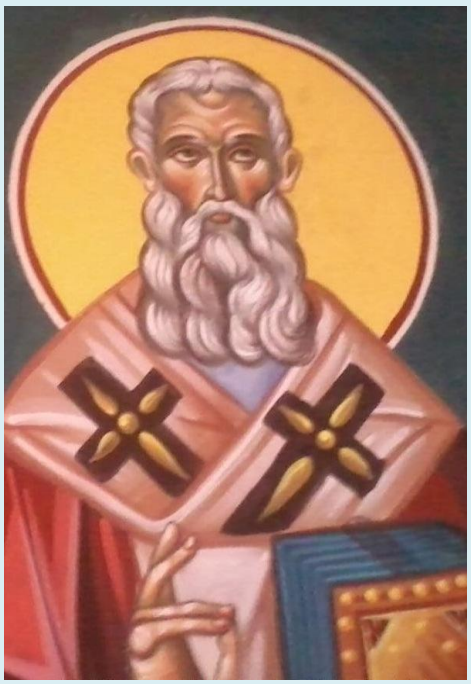

Sfântul Partenie, al cărui nume se tâlcuieşte „feciorie”, se născu în vremea Sfântului împărat Constantin cel mare, în Melitopoli. Tatăl său era diacon, deprinzând de la dânsul slujirea lui Dumnezeu. Chiar dacă nu învăţă carte, ascultând cele citite, le păstra în mintea sa ca un cărturar ales.

Când crescu, se sălăşlui lângă un lac, unde se îndeletnici cu pescuitul, iar agoniseala o împărţea săracilor.

Încă din coplărie se învrednici de darul lui Dumnezeu pe care se străduia să îl ascundă înaintea oamenilor, iar pe când avea 18 ani, începu a face minuni, izgonind diavolii din oameni, prin chemarea numelui Domnului. Deci răspândindu-se vestea despre dânsul şi ajungând până la episcopul Melitopolei, Filip, acesta îl chemă la dânsul şi încredinţându-se de darul lui Dumnezeu ce se sălăşluise în dânsul, îi dădu ascultare să înveţe carte, iar apoi îl sfinţi preot.

Aşezat în rânduiala preoţiei, Sfântul Partenie mai mult se nevoia, primind îndoit darul facerii de minuni, căci tămăduia toate bolile şi săvârşea multe şi mari minuni.

Aflând despre dânsul Ahilie, epicopul Cizicului, îl chemă la dânsul şi îl sfinţi episcop al cetăţii Lampsacului care era atunci plină de slujire păgânească, iar creştini erau numai puţini.

Sfântul Partenie se arătă păstor plin de râvnă şi părintească iubire, căci nu înceta sfătuindu-i, mustrându-i, rugându-i şi arătându-le calea adevărului, încă şi săvârşind minuni în numele Domnului şi tămăduind pe bolnavi, până ce îi aduse la cunoştinţa adevăratului Dumnezeu.

Deci strălucind asemenea cu îngerii cu viaţa sa bineplăcută lui Dumnezeu şi săvârşind din belşug minuni, îndestulat de ani, fu cuprins de boală şi astfel plecă la Domnul.

Răspândindu-se vestea cinstitei sale mutări la cele veşnice, se adunară de pretutindeni ierarhi şi preoţi dimpreună cu popor mult, făcându-i slăvită îngropare, cu psalmi, cu laude şi cu cântări duhovniceşti, punând cinstitul său trup în casa de rugăciuni ridicată de dânsul în apropiere de Biserică.

Sfântul Partenie arătă mormântul său izvor neîmpuţinat de minuni, căci se săvârşeau multe tămăduiri ale trupului şi sufletului, iar demonii se izgoneau.

Cu neputinţă este a cuprinde aici mulţimea minunilor săvârşite de dânsul până astăzi, căci a adus ploaia şi a dăruit roade îmbelşugate, a tămăduit felurite boli, încă şi izgonirea diavolilor, izbăvire în primejdii, tămăduirea patimilor sufletului şi alte multe şi slăvite minuni, umplând de pace şi bucurie sufletele oamenilor.

În vremurile din urmă, este cinstit şi ca ocrotitor al bolnavilor de cancer.

***

Pomenirea ta astăzi a strălucit ca un soare mare, luminând inimile noastre, mântuind pe cei ce o săvârşesc cu credinţă, de întunericul patimilor, ierarhe, de boli, de întristări şi de tot felul de primejdii. *(Din Canonul sfântului ce se citeşte la Utrenie)*

Să săltăm oamenii, să dănţuim veselindu-ne şi să adunăm acum praznic sfânt, cântând lui Dumnezeu cu laudă şi fericind astăzi după cuviinţă pe minunatul şi marele păstor, Partenie. *(Din Canonul sfântului ce se citeşte la Utrenie)*

Ca o stea luminoasă ai răsărit pe cerul Bisericii lui Dumnezeu, Partenie cu strălucirile tămăduirilor, alungând cu darul tău întunericul patimilor şi aducând la lumină pe cei se apropie de tine, prea sfinţite. *(Din Canonul sfântului ce se citeşte la Utrenie)*

Pe slava Hellespontului şi episcopul Lampsakului, pe Partenie, îl cinstim ca pe un mare ierarh, căci este izvor dătător de minuni şi pune capăt suferinţelor grele şi-i uşurează de înlănţuirea cancerului pe cei care strigă cu evlavie: Slavă ţie, cel

slăvit întru Hristos! Slavă ţie, cel ce porţi cununa sfântă! Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri! *(Troparul Sfântului, glasul I)*

Din vârsta tinereţilor, insuflat fiind de Dumnezeu, ai ars, prea fericite, cetele dracilor, cu focul rugăciunilor tale, cârmuind cu înţelepciune turma Lampsakului; că surpând capiştile idolilor, biserică te-ai arătat pe tine însuţi lui Dumnezeu. Propovăduiesc minunile tale peştele pe care l-ai vânat din adâncuri, omul cel fără de viaţă pe care l-ai înviat, rodirea ogorului celui neroditor, ploaia cea din belşug asupra viei şi potrivirea vopselelor. Cât de minunate sunt faptele tale, lucrătorule al celor sfinte! Ci roagă-te, dar să ne mântuim noi. *(Troparul sfântului ce se cântă la Vecernie)*

Cu rugăciunile tale ai tămăduit nenumărate boli, întărind cu darul, Partenie, pe cei slăbănogi, precum şi Stăpânul tău, urmând bunătăţii Lui celei nemăsurate. *(Alt Tropar al sfântului)*

Dumnezeiesc har de minuni ai primit, de Dumnezeu înţelepţite, sfinţite Partenie, făcătorule de minuni şi purtătorule de Dumnezeu, toate patimile credincioşilor curăţind, duhurile celui viclean alungându-le. Pentru aceasta pe tine te lăudăm, ca pe un mare slujitor al harului lui Dumnezeu. *(Condacul sfântului, glas 3)*

Sfântul Partenie, marele taumaturg din Lampsakos - Viaţă şi minuni

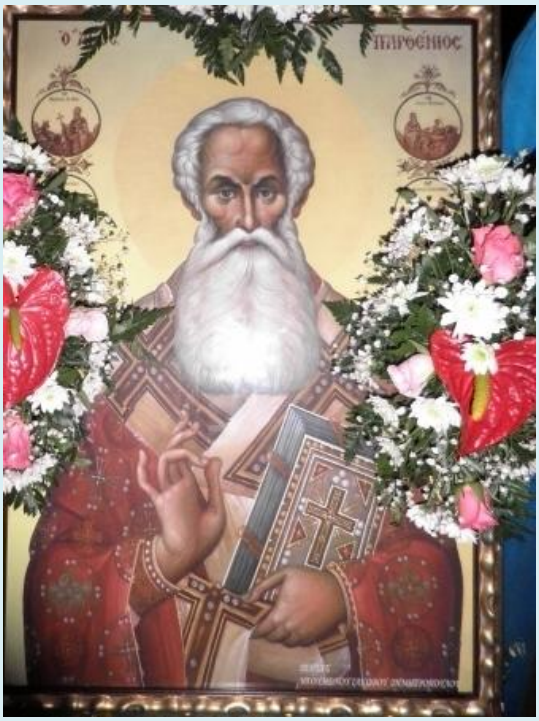

Sfântul Partenie din Lampsakos este un sfânt din vechime al Bisericii ortodoxe, care a trăit în Asia Mică, în secolul al IV-lea după Hristos şi este sărbătorit în fiecare an pe data de 7 februarie.

- ⇒ *Acest mare sfânt este recunoscut în mod deosebit ca fiind sfântul tămăduitor al cancerului si al tuturor bolilor (trupeşti şi sufleteşti).*
- ⇒ *Pe lângă aceste calităţi de taumaturg (care îl aseamănă pe Sfântul Partenie cu Sfinţii apostoli), Sfântul ierarh Partenie a primit de la Dumnezeu darul deosebit de a izgoni demonii şi de a-i uşura pe oamenii care suferă de influenţa magiei, farmecelor, vrăjilor şi a altor acţiuni satanice.*
- ⇒ *Sfântul Partenie a fost înzestrat de Dumnezeu şi cu un alt mare har şi anume acela de a învia morţii (în timpul vieţii sale a înviat trei morţi!!!).*
- ⇒ *Ceea ce-l face şi mai minunat pe acest mare sfânt din vechime este faptul că Dumnezeu l-a îmbogăţit în zilele noastre pe Sfântul Partenie cu şi mai mult har, căci marele făcător de minuni Partenie săvârşeşte iar zilnic minuni uimitoare, precum odinioară, copleşindu-i cu binefacerile sale pe cei care îl roagă cu credinţă şi evlavie.*

Marele Sfânt Partenie îi apără pe oamenii din zilele noastre de orice capcană răuvoitoare, îi salvează din primejdii şi rezolvă în chip minunat situaţiile dificile, întrecând de cele mai multe ori nădejdile oamenilor.

Marele Sfânt Partenie s-a născut în orăşelul Melitoupolis din provincia Hellespont din Asia Mică, în secolul al IV-lea d.Hr.. Tatăl său se numea Hristodoulos şi era diacon al bisericii din acea localitate.

De mic copil a fost atras de Sfintele Scripturi, aplicând in viaţa de zi cu zi poruncile Evangheliei. În apropierea orăşelului în care s-a născut era un lac, din care obişnuia să pescuiască tânărul Partenie, iar banii pe care-i primea vânzând peştii din care nu mânca niciodată, îi împărţea pe toţi la săraci.

Pentru marea iubire de oameni a smeritului Partenie, Dumnezeu l-a învrednicit să primească sfântul Har încă de la o vârstă foarte fragedă. Sfântul Partenie a început să facă multe minuni, chiar de la vârsta de 18 ani, tămăduind tot felul de boli şi scoţând diavolii din oameni, prin chemarea Numelui Domnului nostru Iisus Hristos. Datorită minunilor pe care le făcea, faima Sfântului Partenie s-a răspândit pretutindeni. ***Pentru toate acestea, episcopul din Melitoupolis, Filitos, l-a hirotonit preot, astfel harul sfânt revărsându-se şi mai bogat în sufletul bunului Partenie.***

Sfântul Partenie dobândise o putere atât de mare împotriva puterilor întunericului, încât şi simpla chemare a numelui său îi punea pe fugă pe demoni. Pentru că avea mare trecere la Dumnezeu, datorită vieţii sale drepte, Sfântul Partenie s-a învrednicit să facă minuni şi mai mari în numele Preasfintei Treimi.

Sfântul Partenie vindecă complet ochiul unui om, scos de coarnele unui taur

Mergând odată Sfântul Partenie pe un drum, a întâlnit un om pe care îl lovise în obraz un taur cu cornul, încât i-a scos ochiul. Bietul om îşi ţinea cu mâna tremurândă ochiul scos şi cu gemete chema în ajutor duhurile cele bune să-l miluiască. Pe acesta văzându-l Sfântul Partenie cu ochii lui prea milostivi, i-a luat cu mare grijă ochiul scos în mâna lui dreaptă şi l-a pus din nou la locul său. Şi nu a fost nevoie nici de leacuri, nici de mult timp să se vindece ochiul cel scos, ci doar timp de trei zile l-a udat cu apă sfinţită (adică aghiazmă) şi s-a rugat fierbinte lui Dumnezeu să-l vindece complet, spre slava Preasfântului Său Nume. Şi Dumnezeu nu S-a întors de la plăcutul Său, Partenie, ci i-a ascultat rugăciunea înfocată şi a tămăduit desăvârşit ochiul scos al omului necăjit.

Cu adevărat, Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi !

Sfântul Partenie vindecă cancerul femeii (apărut în zonele ascunse ale corpului)

Marea putere tămăduitoare a Sfântului ierarh Partenie este dovedită şi de minunea uimitoare prezentată în continuare.

O femeie s-a îmbolnăvit de groaznica boală a cancerului. Şi cancerul a luat proporţii, dezvoltându-se în locurile cele mai ascunse ale corpului. Aşadar, femeia, pe de o parte, suferea dureri cumplite, iar pe de altă parte îi era ruşine să se arate la doctori pentru tratament. Dar Dumnezeu, care vede cele nevăzute şi care dăruieşte pe nevăzute, a tămăduit prin prea milostivul Sfânt Partenie cancerul. Astfel, Sfântul Partenie, după ce a înălţat rugăciuni din inimă, cu adâncă smerenie şi durere, către Atotputernicul şi Mult milostivul Dumnezeu, Cel pentru care nimic nu este cu neputinţă, a făcut semnul Sfintei Cruci pe fruntea bolnavei şi a silit cancerul să iasă de îndată, făcând-o pe femeie să-L prea mărească pe Hristos cu glas de bucurie.

Dumnezeu a ascultat şi îndeplinit grabnic rugăciunea prea bunului şi prea iubitului Său Partenie, cel care I-a împlinit cu osârdie, cu multă dragoste şi smerenie, încă din fragedă copilărie, poruncile din Evanghelia Sa. Deci Dumnezeu a tămăduit cancerul, ca urmare a rugăciunii fierbinţi şi curate a smeritului Său slujitor, Sfântul Partenie.

Ca urmare a acestei minuni, unele site-uri de pe internet îl prezintă pe Sfântul Partenie, episcopul Lampsakului, ca pe un Sfânt tămăduitor al cancerului de prostată, această afirmaţie fiind corectă. Însă prin această formulare, Sfântul este oarecum nedreptăţit, căci puterea lui tămăduitoare se răsfrânge asupra tuturor formelor de cancer şi asupra tuturor bolilor, indiferent de gravitatea sau stadiul lor, după cum se poate uşor deduce din noianul de minuni uimitoare şi neaşteptate săvârşite de Sfântul Partenie în timpul vieţii sale dar şi minuni săvârşite în zilele noastre.

Sfântul Partenie biruieşte pe diavol cu puterea Sfintei Cruci

Pentru strălucitele sale virtuţi şi pentru viaţa sa dreaptă şi cuvioasă, Dumnezeu l-a înzestrat pe prea bunul şi milostivul Sfânt Partenie, pe lângă darul de a tămădui toate formele şi stadiile de cancer şi toate bolile şi cu putere deosebită împotriva demonilor trufaşi.

Aceste daruri primite de la prea bunul Creator şi le-a păstrat Sfântul Partenie şi după adormirea sa, întrucât el vindecă toate bolile - şi mai ales cancerul de orice fel şi în orice stadiu - alungă demonii şi desface vrăjile şi în zilele noastre, precum făcea odinioară, când trăia pe pământ.

Minunatul Sfânt Partenie reuşeşte de fiecare dată, mijlocind la Tronul Preasfintei Treimi, să zădărnicească toate planurile şi punerile la cale cele duşmănoase ale duhurilor necurate (adică ale diavolilor) împotriva creştinilor care i se roagă cu credinţă şi evlavie. Această mare putere a Sfântului Partenie împotriva demonilor este scoasă în evidenţă de întâmplarea minunată relatată mai jos, precum şi de minunile din zilele noastre, când Sfântul Partenie este înzestrat de Mult milostivul şi Iubitorul de oameni Dumnezeu cu o putere şi mai mare împotriva necuraţilor şi întunecaţilor diavoli.

Mergând odată Sfântul Partenie să cerceteze pe un bolnav şi trecând pe lângă casa unui boier, un câine mare a rupt lanţul cu care era legat şi din poartă alergând, s-a năpustit asupra sfântului, suindu-se cu picioarele de dinainte pe umerii lui, deschizându-şi gura lui cea mare şi uriaşă în mod ameninţător, vrând să muşte cu dinţii faţa Sfântului Partenie.

Bineînţeles că nu de unul singur şi nici prin puterea lui firească a făcut câinele acest gest (căci este ştiut faptul că, atunci când omul se sfinţeşte, fiarele sălbatice simt acest lucru şi nu îi fac nici un rău, ba chiar i se supun - aşa cum făceau şi înainte de izgonirea primilor oameni din Rai), ci mânat de diavol. Dacă acest lucru i s-ar fi întâmplat altcuiva, acesta s-ar fi înspăimântat sau ar fi căutat un ciomag sau o altă armă să se apere şi ar fi strigat după ajutor.

Dar Sfântul Partenie, care avea o credinţă puternică şi mare îndrăzneală înaintea Preasfintei Treimi, nu doar că nu s-a înfricoşat, ci a apelat la ajutorul Semnului biruitor al creştinilor, ca de fiecare dată: a suflat în gura larg deschisă a câinelui, pecetluindu-l astfel cu Semnul Sfintei Cruci şi îndată fiara cea înspăimântătoare a rămas locului moartă şi a căzut fără suflare de pe umerii lui la pământ.

Iată deci cum Atotputernicul Dumnezeu nu a lăsat pe spurcaţii diavoli (care lucrează atât prin oameni cât şi prin făpturile necuvântătoare, pentru a le face rău celor care le zădărnicesc planurile cu ajutorul lui Hristos) să-l rănească pe plăcutul Său Partenie, ci a alergat imediat în ajutorul lui, izbăvindu-l de primejdie şi nimicind pe sluga satanei.

Datorită strălucitei sale vieţi şi a minunilor pe care le făcea, a ieşit la iveală sfinţenia sa. Pentru aceasta, mitropolitul din Kizik, Asholios, l-a numit pe Sfântul Partenie, în anul 325, în timpul domniei Sfântului împărat Constantin cel mare, episcop al cetăţii Lampsakos, deoarece această localitate era adânc cufundată în idolatrie.

Urmând poruncilor apostolice, marele păstor făcător de minuni - Partenie - a muncit din greu şi cu umilinţă, cu rugăciune şi cu post, neîncetat sfătuindu-i,

rugându-i şi dojenindu-i. ***Sfântul Partenie se străduia să dea la o parte negura din jurul ochilor şi să-i pregătească pe lampsakieni să vadă cu ochi limpezi pe Marele Dătător de lumină. Astfel, dreptul păstor îi convingea pe unii cu vorba, iar pe alţii mai mult cu fapta - prin exemplul vieţii sale drepte şi mai ales, prin minunile uimitoare pe care le săvârşea în numele Domnului Iisus Hristos.***

Sfântul Partenie a fost doctor al trupurilor celor suferinzi din Lampsakos, dar mai ales doctor al sufletelor lor, deoarece a reuşit să-i convertească, să-i facă să urască minciuna şi să se boteze în numele Preasfintei Treimi.

Văzând cetatea încredinţată lui că sporeşte în credinţa cea dreptmăritoare şi că dispreţuieşte întru totul idolii, ***evlaviosul ierarh Partenie a vrut să distrugă templele idoleşti din cetatea Lampsakos, iar în locul lor să zidească sfinte biserici închinate lui Hristos. Pentru aceasta, a mers la marele împărat Constantin ca să ia de la dânsul autorizaţie pentru acest lucru. Fiind primit de dreptcredinciosul şi de Hristos iubitorul împărat cu multă cinste şi dragoste, a obţinut de la dânsul ceea ce dorea şi în plus, o sumă însemnată de aur pentru zidirea sfintelor biserici.***

Întorcându-se Sfântul Partenie în Lampsakos, a dărâmat toate capiştele idoleşti şi a construit în mijlocul cetăţii şi în punctul său cel mai înalt, o mare biserică, peste măsură de frumoasă, spre slava Atotputernicului, singur apucându-se de lucru şi ajutând cu mâinile sale pe zidari. ***Această minunată Biserică închinată Mântuitorului Hristos domină şi astăzi centrul Lampsakului, ea păstrându-se din secolul al IV-lea, deoarece turcii au transformat-o în moschee când au răsturnat Imperiul Bizantin.***

Sfântul Partenie înviază primul om, pe Eftihianos

Odată terminată construcţia sfintei biserici, prea măritul Partenie s-a sârguit să facă în Altar Sfânta Masă; pentru aceasta a căutat un bloc de piatră foarte mare şi frumos, după ce l-a găsit l-a predat cioplitorilor în piatră, spre a fi prelucrat aşa încât să se potrivească cu Sfântul Altar. După terminarea lucrării, imensul bloc de piatră a trebuit transportat spre sfântul lăcaş.

Muncitorii l-au încărcat într-un car cu boi, dar vrăjmaşul diavol, care întotdeauna pizmuieşte toate cele bune, a încercat să împiedice lucrarea prea cuviosului Partenie şi şi-a început obişnuitele lui lucrări, ca cel ce este de la începutul lumii ucigaş de oameni. A săvârşit deci o lucrare pe măsura urii sale faţă de oameni, căci după ce i-a tulburat aşa cum ştie el pe boi, i-a împins înapoi cu un avânt de nestăvilit, încât nimeni nu-i mai putea stăpâni. Îndată omul care mâna boii, pe nume Eftihianos, prin lucrarea diavolească a fost

aruncat la pământ, sub car, cu faţa în jos şi trecând carul cu piatra cea mare şi extrem de grea peste dânsul, i-a sfărâmat toate oasele şi măruntaiele, încât l-a lăsat mort.

Aducându-i-se îndată la cunoştinţă cele întâmplate, prea măritul Ierarh Partenie - marele tămăduitor şi făcător de minuni - a spus: ***"Nu ai să te bucuri de asta, demon viclean şi nici n-ai să împiedici să se facă lucrarea lui Dumnezeu!".*** *Şi degrabă, luând cu el pe câţiva dintre credincioşii cei de faţă, au mers cu toţii la locul unde se întâmplase tragedia. Văzând trupul mortului, prea milostivul Sfânt Partenie şi-a plecat sfinţii săi genunchi la pământ, spre rugăciune, apoi s-a rugat cu lacrimi lui Dumnezeu, zicând:* ***"Tu, Stăpâne, Care eşti Adevăratul Domn al vieţii şi al morţii, Tu ştii cu adevărat pentru care pricină a atacat vrăjmaşul dar, precum întotdeauna, aşa şi acum zădărniceşte, Împărate al meu, planurile viclene şi arată-i deşartă scornirea lui şi dăruieşte-i viaţa robului Tău, Eftihianos, care zace aici jos mort, pentru că nimic nu se află în afara puterilor Tale, când Tu vrei, Tu Care eşti Izvorul vieţii şi Învierea!".***

Aşa a spus şi până să termine Sfântul Partenie de-a binelea rugăciunea, Eftihianos a înviat! Şi îndată s-a ridicat omul pe deplin sănătos, dând din mâini şi din picioare şi mişcându-şi buzele ca să-i mulţumească marelui făcător de minuni Partenie, care l-a înviat. Toate oasele şi mădularele - care mai înainte zăceau strivite pe drum - s-au refăcut complet, iar Eftihianos, înzdrăvenindu-se ca mai înainte, a luat boii şi a mânat carul cu piatra cea aleasă până la Sfânta Biserică a Atotputernicului. Atunci toţi cei care au văzut acea minune şi acea neaşteptată întoarcere la viaţă a mortului şi-au întărit credinţa în Mântuitorul Hristos şi în puterea Lui nemărginită, şi au dat slavă şi laudă Prea bunului Dumnezeu.

Prin această înviere minunată - însoţită de refacerea completă a trupului zdrobit - Sfântul ierarh Partenie din Lampsakos, cu puterea lui Iisus Hristos, l-a ruşinat încă o dată pe diavol, care încearcă permanent şi pe orice cale să împiedice lucrările lui Dumnezeu.

Aflând oamenii de pretutindeni despre această înviere minunată, se minunau de puterea deosebită şi de marea trecere de care se bucura smeritul ierarh Partenie la Tronul Preasfintei Treimi. Astfel, toţi cei care aveau bolnavi sau demonizaţi sau care sufereau de orice alt rău, întrucât dispreţuiau orice ştiinţă şi orice alt ajutor apropiat de aceasta, îi aduceau la prea fericitul Partenie, episcopul Lampsakului şi vedeau lucruri care întreceau nădejdile lor.

Sfântul Partenie era părintele iubitor, ocrotitor şi salvator al cetăţii pe care o păstorea. Cu ajutorul rugăciunii, dreptul ierarh tămăduia fără excepţie toate

bolile şi neputinţele, mai ales pe cele faţă de care medicina acelei vremi era complet neputincioasă.

Prea bunul Sfânt ierarh Partenie, episcopul Lampsakului, era atât de milostiv încât nu refuza să-i ajute pe nici unul dintre nenumăraţii suferinzi de patimi trupeşti sau sufleteşti sau posedaţi de duhuri necurate, care îi cereau ajutorul sau dintre cei care aveau marea şansă de a-l întâlni pe sfânt în calea lor - unii dintre aceştia din urmă chiar neştiind că suferă de anumite boli sau că sunt posedaţi de demoni. De aceea, oamenii au încetat să mai apeleze la doctori pentru tratarea lor şi alergau de fiecare dată la bunul lor păstor, Partenie. ***Pricinile care-i făceau pe oameni să alerge la Sfântul Partenie erau multe, printre care siguranţa, grăbnicia şi gratuitatea vindecării complete şi a rezolvării problemelor lor.***

Evlavia adâncă a lampsakienilor faţă de Sfântul Partenie reiese şi din următorul fapt: ***Întrucât oraşul Lampsakos se afla în calea drumurilor comerciale care duceau spre Constantinopol, acesta s-a dezvoltat mult prin navigaţie şi pescuit. Mulţi străini plecau zilnic pe mare de aici, însă nici unul nu pleca la drum dacă nu-l vizita mai înainte pe Sfântul Partenie, pentru a primi binecuvântarea sa, ca scut apărător şi izbăvitor în călătorie.***

Sfântul Partenie din Lampsakos are mare putere de a izgoni demonii trufaşi

Întrucât erau mulţi cei care veneau şi plecau din Lampsakos, a ajuns într-una din zile la Sfântul Partenie, pentru binecuvântare, un om care avea în sine un duh diavolesc, care de multă vreme locuia într-însul (încă din copilărie), fără însă ca acesta să o ştie. Şi dacă demonul s-a putut ascunde de cel care-l adăpostea, necuratul nu s-a putut ascunde şi de prietenul lui Dumnezeu, adică de Sfântul ierarh Partenie. Astfel că, ajungând bietul posedat lângă cuviosul Partenie, i-a făcut plecăciune, iar sfântul cunoscând că într-însul este duhul necurat, nu i-a întors salutul.

Atunci diavolul s-a înfuriat şi a vorbit sfântului prin om: Noi am avut dorinţa să te vedem dar deşi te-am salutat, tu nu ne-ai răspuns.

- Iată deci, i-a spus prea măritul, că m-ai văzut.

Iar demonul la rândul său i-a răspuns:Te-am văzut şi te-am priceput.

- Dacă cu adevărat ai priceput, atunci ieşi din fiinţa lui Dumnezeu, i-a poruncit Sfântul Partenie.

Atunci duhul cel viclean a replicat: Asta a fost tot? Să mă condamni să ies de aici dinăuntru? Dar, rogu-mă ţie, nu mă scoate din lăcaşul meu, în care de atâta timp locuiesc!

- Dar chiar este multă vreme de când locuieşti în el? l-a întrebat Sfântul Partenie.

Iar necuratul i-a răspuns: De când era copil, iar până acum nu m-a simţit nimeni, în afară de tine! Dacă totuşi mă izgoneşti de aici, oare unde îmi vei porunci să mă duc?

- Îţi dau şi loc unde să mergi, i-a spus cuviosul Partenie.

Poate ai să-mi spui să intru în porci? a întrebat diavolul.

Iar Sfântul Partenie a urmat: ***Ba deloc, ci am să-ţi dau ţie un om, în care intrând să locuieşti, dar să ieşi din omul acesta degrabă.***

După ce demonul şi-a dat seama că totul este adevărat şi nu înşelăciune, pentru că îl vedea pe prea măritul Partenie gata să susţină şi să promită că-i oferă până şi om în care să se sălăşluiască, dacă desigur, ieşea din acesta, a fost convins şi a ieşit şi îndată a cerut ce i s-a promis.

Atunci Sfântul Partenie însuşi a deschis larg gura sa şi i-a spus: ***Iată omul! Intră şi locuieşte!***

Auzind acestea, diavolul, ca şi cum ar fi fost ars cu foc de cuvântul prea fericitului ierarh Partenie, a început să bocească şi plecând, a spus: Vai mie, în bun vas locuind eu, după atâta timp mă izgoneşti! De ce oare n-am găsit pe altul în care să pot să stau şi am fost dat afară din acesta fără să vreau? Cum am să îndrăznesc să stau în acesta care are aşa mare putere? Cum voi putea să intru în casa lui Dumnezeu? Cu adevărat, mare este puterea celor ce-I fac Voia lui Dumnezeu!!!

Acestea zicându-le diavolul cel alungat în chip ruşinos, s-a dus în locuri pustii şi neumblate, iar omul ce fusese posedat de acesta încă din copilărie a rămas pe deplin liniştit şi sănătos şi Îl lăuda pe Dumnezeu.

Din această întâmplare cu cel demonizat se deduce imediat imensa putere pe care a primit-o smeritul ierarh Partenie din Lampsakos asupra demonilor vicleni şi trufaşi. Căci, precum întunericul este risipit de lumină, simpla apropiere de Sfântul ierarh Partenie îi fugărea pe demoni.

Dar nici în zilele noastre demonii nu suportă prezenţa Sfântului Partenie din Lampsakos, întrucât apropierea de capul Sfântului ierarh Partenie sau de Sfintele sale moaşte îi pune îndată pe fugă pe demoni, fapt dovedit şi de minunile din zilele noastre.

Numai un om simplu şi smerit, precum milostivul Partenie, putea să primească o putere atât de mare asupra întunecaţilor demoni, ca să aibă putere să lupte în oraşul idolatru Lampsakos. Atât de mare era - şi este - trecerea prea fericitului ierarh Partenie la Dumnezeu, încât Sfântul Partenie le porunceşte diavolilor şi aceştia i se supun, nesuportând harul Duhului Sfânt ce sălăşluieşte în el.

Datorită puterii sale celei mari asupra demonilor, de pretutindeni se aduceau la Sfântul ierarh Partenie oameni ce sufereau din cauza duhurilor necurate (demonizaţi şi oameni care sufereau din cauza vrăjilor şi a farmecelor sau a altor legături necurate) şi milostivul Partenie îi tămăduia pe toţi prin rugăciune, cu darul şi puterea lui Dumnezeu.

***

Între aceşti bolnavi era şi o fecioară pe nume Dafni, fiică a lui Dionisios, care era de neam împărătesc, pe care, fiind cumplit chinuită de diavol, plăcutul lui Dumnezeu, Partenie a izbăvit-o de chinurile lui în trei zile.

***

De asemenea, a vindecat şi pe Agalmatia, fiica guvernatorului Smirnei (Mamalios), care, fiind tulburată de duhuri necurate, se tăvălea pe pământ, spumega şi înţepenea.

***

Alţi oameni stăpâniţi de diavoli şi care au fost vindecaţi de marele Sfânt Partenie din Lampsakos, sunt: Zoila (o femeie vestită de neam persan care avea într-însa duh iscoditor), Parthena (fiica lui Sinadios, care fiind muncită de diavol, rătăcea prin munţi) şi împreună cu ea pe Alexandria (care avea duh de mânie, amândouă fiind din cetatea Avidos), soţia unui bărbat din Pereia (care se află între Lampsakos şi Kizik), Akakia (din provincia Killia), Rufina şi Theofila (amândouă din satul Asirmo), Kalliopi şi Kiriaki (o bătrână săracă şi o copilă).

Toate acestea, care erau muncite de diavoli cu chinuri greu de îndurat, au fost tămăduite complet de prea cuviosul Partenie în numele lui Iisus Hristos. Pentru a le vindeca, a fost de-ajuns numai o rugăciune a smeritului Partenie însoţită de o binecuvântare sau de o mustrare adresată duhurilor viclene sau împreună cu o suflare în faţă sau cu o stropire cu apă sfinţită (adică aghiazmă) şi îndată au fost eliberate de trufaşii demoni. Apoi, dându-le sfaturi folositoare de suflet - prin

care le întărea credinţa în Hristos, Cel care le vindecase, înduplecându-Se la rugăciunea plăcutului Său Partenie - le binecuvânta şi le trimitea sănătoase acasă.

***

O altă minune ce merită amintită este cea făcută cu tânărul Mikonas, fiu de preot, care avea într-însul un diavol cumplit. Acesta era cuprins de zvârcoleli de nestăvilit şi suferea îngrozitor. Părinţii săi l-au dus la Sfântul Partenie şi l-au rugat fierbinte să se îndure de tinereţea lui şi să-l izbăvească de stăpânirea demonului. Dar, spre mirarea tuturor, acest suflet atât de milostiv şi iubitor de oameni, nu s-a lăsat înduioşat de lacrimile lor şi le-a spus: ***"Nu este vrednic de milă, nu este vrednic, căci spre pedeapsă îi este dat lui duhul care îl munceşte, de vreme ce este ca un ucigaş de tată. Pentru că adeseori, răbdând de la dânsul ocară şi necinste, v-aţi rugat întru amărăciunea sufletului vostru ca să fie pedepsit de Dumnezeu. Deci, lăsaţi-l ca aşa să fie, pentru că de trebuinţă îi este lui această pedeapsă."***

Dar văzând lacrimile cele multe ale părinţilor şi milostivindu-se de ei, fericitul Partenie s-a rugat cu dinadinsul lui Dumnezeu şi îndată a ieşit diavolul din tânărul acela. Părinţii, luând pe fiul lor sănătos, s-au întors la casa lor, lăudând şi binecuvântând pe Dumnezeu.

Sfântul Partenie înviază un al doilea om, pe Alamas

Trebuie menţionat şi cazul lui Alamas din Siros. *Acesta, fiind sub stăpânirea unui demon, a căzut de pe acoperişul bisericii construite de Sfântul Partenie şi a zăcut mort fără suflare. De acest lucru aflând Sfântul Partenie, a mers la mortul acela şi cu arma sa cea mai puternică - rugăciunea - l-a înviat pe Alamas şi l-a izbăvit de demonul cel viclean.*

Sfântul Partenie desface vrăjile şi farmecele

Nu poate fi trecut cu vederea nici cazul Evhariei, soţia magistratului Agapios, care suferea din cauza vrăjilor care s-au făcut asupra ei de oamenii vicleni. Aceasta suferea îngrozitor, având dureri insuportabile.

Aflând Sfântul Partenie de situaţia femeii, a vindecat-o fără mare greutate şi în numai trei zile, folosind ulei de la candelele Sfinţilor şi rugăciunea lui cea fierbinte.

Sfântul Partenie vindecă bolile generate de puterea diavolească

De o deosebită importanţă este şi boala lui Thalassios, care era unicul copil al unui preot din Syadia. Aflându-se însă sub înrâurirea unui duh viclean, el şi-a pierdut minţile şi a fost dus în faţa Sfântului Partenie pe lângă care a stat numai şapte zile, după care a primit înapoi marele dar al lui Dumnezeu: mintea şi judecata.

***

Pentru a demonstra marea putere a Sfântului ierarh Partenie din Lampsakos asupra demonilor, trebuie povestit şi despre soldatul Axanios, pe care l-au adus la sfânt ca pe o povară lipsită de viaţă, cu membrele paralizate din cauza duhurilor necurate. Sfântul Partenie, fără să folosească nimic altceva, l-a stropit pe bolnav cu apă sfinţită (aghiazmă) amestecată cu rugăciuni care L-au înduplecat pe Dumnezeu. Astfel l-a însănătoşit şi l-a întărit ca să plece pe picioarele sale.

***

A mai fost şi un bolnav din Traklion, pe nume Kallistos, şi un altul din partea răsăriteană a insulei Lesbos. Amândoi au fost aduşi la Sfântul Partenie, primul fiind paralizat de picioare de o putere diavolească, iar celălalt având - tot din lucrarea celui viclean - aşa nişte răni pe cap, încât semăna cu un lepros. Pe amândoi i-a vindecat - deplin şi grabnic - Sfântul Partenie, ungându-i cu ulei sfinţit de la candelele Sfinţilor şi rugându-se fierbinte pentru ei.

Sfântul Partenie scoate demonul din vopsitorie

Între alte multe şi nespuse minuni ale Sfântului Partenie s-a întâmplat şi aceasta: În vopsitoria împărătească, care se numea vopsitoria purpurei, se sălăşluise într-o vreme un demon, care tropăind de bucurie, strica vopseaua, ca să nu se prindă pe pânză. Atât de duşmănos şi neruşinat era diavolul, încât se înfăţişa de multe ori vopsitorilor şi îi împiedica din lucru la vedere. De aceea erau în mare mâhnire lucrătorii pentru pagubele cele multe care se făceau prin supărarea diavolească, temându-se de mânia împărătească şi de pedeapsă, pentru paguba cea aducătoare de atâta cheltuială.

Aflând de aceasta arhiereul lui Dumnezeu, Partenie, a alergat îndată într-acolo, ca să ţină piept demonului. După ce a ajuns la vopsitorie, Sfântul Partenie a poruncit în văzul tuturor duhului viclean, mustrându-l şi ameninţându-l cu Numele de temut al lui Hristos. Iar demonul s-a făcut nevăzut imediat, nu numai din vopsitoria aceea, ci şi din tot ţinutul, pentru că a plecat strigând în auzul tuturor că este alungat de acolo şi merge în focul iadului.

Apoi făcându-se îndată o încercare, la îndemnul Sfântului Partenie, s-au umplut cazanele cu vopsea şi s-a cufundat lâna, care s-a vopsit fără nici o oprelişte şi atunci şi după aceea.

Sfântul Partenie scoate diavolul ce se sălăşluise în apele mării

Odată, în vremea pescuitului, erau atât de mulţi peşti în mare, încât pescarii credeau că îi vor prinde în plasă fără trudă, numai cât să întindă mâna, dar când coborau năvoadele, se osteneau zadarnic: nu găseau nici un peştişor în ele. Aşa s-au ostenit degeaba multă vreme. Dar aceasta nu se întâmpla numai în Lampsakos, ci pe tot ţărmul până la Avidos.

Adunându-se toţi pescarii din toate cetăţile şi satele dimprejurul părţilor acelora, au venit la Sfântul Partenie şi l-au rugat să-şi înalţe cu evlavie mâinile către Dumnezeu, ca să dezlege taina care îi împiedica în chip ciudat. Iar Sfântul Partenie i-a ascultat, căci cine era mai iubitor faţă de oameni decât el? A postit aşadar şi s-a rugat cu lacrimi şi atunci Dumnezeul cel Milostiv faţă de oameni i-a descoperit că prin lucrarea diavolească se face pescarilor o supărare ca aceea.

Îndată sculându-se Sfântul Partenie, a străbătut dintr-o parte în alta ţărmul şi rugându-se şi binecuvântând apa, a aruncat în ea sare, gonind de pretutindeni pe diavol, care se încuibase în ape. Apoi i-a îndemnat pe pescari să-şi arunce năvoadele şi să încerce să pescuiască, fiind şi el de faţă.

Făcând ei aceasta cu bucurie, se petrecu o mare minune acolo, sub ochii lor, căci abia au putut să tragă mrejele de mulţimea peştilor. Iar marea a fost plină de bunătăţi, aşa încât pescuitul a împlinit şi lipsurile din trecut. De atunci s-a făcut pescarilor pescuirea cu bună sporire ca şi mai înainte.

Sfinţenia episcopului din Lampsakos a fost mărturisită nu numai de oameni, ci chiar şi de necuvântătoare.

În timp ce Sfântul Partenie şedea pe ţărm în vremea pescuitului, un peşte mare ce se numea Tinos, sărind din mrejele pescarilor, s-a aruncat la picioarele Sfântului, în semn de supunere faţă de plăcutul lui Dumnezeu. Sfântul Partenie, după ce l-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci, l-a dăruit săracilor, spre slava lui Dumnezeu.

Sfântul Partenie învie un al treilea om, pe Maximianos

Tânărul Maximianos era de loc din cetatea Vizyi din Tracia şi ucenic la un anume Fertis, diacon la episcopia din Lampsakos. Acest tânăr era aşa de chinuit de boala dizenteriei, încât nici o speranţă de viaţă nu-i mai rămăsese şi neputând să se tămăduiască, a murit. Părinţii săi, auzind de moartea lui, au plecat din Vizyi în Lampsakos, cu scopul de a-şi îngropa fiul. Să vedeţi însă

faptă de credinţă adevărată şi cum, din pricina acestei credinţe puternice, au primit îndată o sfântă binefacere! După ce l-au primit mort, părinţii lui l-au dus cu tot cu pat, fără să şovăie şi l-au aşezat la intrarea în biserică, pe unde trebuia să treacă arhiereul lui Dumnezeu, Partenie.

Venind sfântul, a văzut pe cel mort zăcând, iar pe părinţi şi pe cei de faţă vărsând lacrimi fierbinţi pentru el. Apoi a suferit şi el în sufletul lui şi şi-a arătat durerea cu lacrimi.

Altcuiva i-ar fi fost de ajuns să arate că suferă alături de ceilalţi după porunca "plânge cu cei ce plâng" şi astfel le-ar fi oferit părinţilor oarecare mângâiere. Pentru Sfântul Partenie însă, acest lucru nu a fost deloc îndeajuns, ci îndată s-a făcut el însuşi pricină de bucurie grabnică, pentru că odată cu lacrimile şi-a plecat genunchii şi s-a rugat lui Dumnezeu pentru cel mort, care a înviat îndată. *Astfel, Sfântul Partenie l-a predat părinţilor în deplină sănătate, în stare să vorbească şi să umble. Toată cetatea s-a mirat foarte mult de o minune prea slăvită ca aceasta şi toţi Îl prea măreau pe Dumnezeu.*

Sfântul Partenie vindecă cu mărinimie patima iubirii de avuţie

Vizitându-l într-o zi Sfântul Partenie pe mitropolitul din Iraklia Traciei, l-a găsit pe acesta grav bolnav, dar Dumnezeu i-a descoperit plăcutului Său Partenie că mitropolitul este pedepsit cu acea boală grea pentru iubirea de argint, căci mitropolitul era tare iubitor de bani şi vai, îşi însuşise bunurile săracilor.

Aflând aceasta, Sfântul Partenie i-a spus: ***"Să ştii că această boală trupească care te-a lovit este spre îndreptarea bolii tale sufleteşti."***

Iar bolnavul i-a răspuns: "Roagă-te lui Dumnezeu pentru mine să-mi ierte păcatele."

Sfântul Partenie a urmat: ***"Dacă cineva este vinovat faţă de un om, este firesc să fie ascultat cu bunăvoinţă cel ce se roagă pentru el. Vina ta însă se îndreaptă pe de-a-ntregul spre Dumnezeu, Căruia nimic nu-I scapă. Tu continui încă în păcat şi acesta se răsfrânge în întregime pe spinarea săracilor. Dă, deci, ce este al lui Dumnezeu, lui Dumnezeu şi nici o piedică nu mai există, mărite, să te faci bine, şi nu zic numai la trup, ci mai cu seamă la suflet."***

Vorbele Sfântului Partenie au coborât în inima mitropolitului, care, venindu-şi în simţire, a zis: "Cu adevărat, am greşit faţă de Dumnezeu.". Îndată chemând

pe intendentul său, i-a poruncit să aducă în faţa tuturor aurul pe care-l strânsese de la săraci. Iar după ce acesta aduse o mulţime de aur cu anevoie de numărat, mitropolitul l-a rugat pe Sfântul Partenie să-l împartă la săraci, dar Sfântul i-a zis: ***"Numai pe tine te priveşte această lucrare şi de aceea te-a întărit Dumnezeu, ca să întorci cu propriile tale mâini la săraci toate câte sunt ale lor."***

Atunci bolnavul a poruncit să fie pus în caretă şi să fie dus la Biserica Sfintei muceniţe Glicheria. Acolo, adunând pe toţi săracii oraşului, le-a împărţit tot aurul cu îndurare. Iar Bunul şi Prea milostivul Dumnezeu - Cel ce n-a defăimat lacrimile desfrânatei şi a primit suspinarea vameşului - a primit pocăinţa mitropolitului şi în trei zile i-a dăruit o sănătate deplină, nu numai a trupului, ci şi a sufletului (aşa cum proorocise Sfântul Partenie).

Sfântul Partenie vindecă complet un paralizat

Intrând odată Sfântul Partenie în Biserica Sfântului mucenic Ahilas (din zona Irakliei), a întâlnit un localnic care era paralizat cu totul. Făcându-i-se milă de acesta, sfântul a cerut nişte ulei, pe care l-a binecuvântat, apoi s-a rugat cu lacrimi Bunului Dumnezeu pentru bolnav şi i-a uns mădularele uscate cu acel ulei.

Rugăciunea dreptului Partenie a făcut din ulei un leac puternic, pentru că bolnavul îndată s-a vindecat şi a început să umble, dând slavă lui Dumnezeu.

Aflând cetăţenii Irakliei de această neaşteptată minune, toţi cei care erau cuprinşi de tot felul de boli şi neputinţe au venit la Sfântul Partenie şi s-au vindecat datorită rugăciunilor fierbinţi ale plăcutului lui Dumnezeu.

Sfântul Partenie aduce ploaia şi face pământul şi plantele să rodească îmbelşugat

În acea vreme, când Sfântul Partenie săvârşea cu darul şi cu puterea lui Hristos minunile, tămăduind diferite boli, era lângă el şi Ipatianos, arhidiaconul Bisericii Sfântului mucenic Ahilas. Acesta, văzând puterea cea mare a episcopului din Lampsakos, a căzut la picioarele Sfântului Partenie şi l-a rugat cu lacrimi să meargă la unul din ogoarele sale, unde semănase de toate, dar - din cauza păcatelor sale - a venit seceta care a uscat totul, vătămând şi slăbind seminţele.

Prea măritul s-a lăsat convins de rugămintea arhidiaconului şi a mers la locul cu pricina. Ajuns acolo, Sfântul Partenie a ridicat mâinile spre cer, a udat pământul cu lacrimile sale şi a cerut din toată inima lui Dumnezeu să dea

ploaie ca să rodească pământul. Iar Dumnezeu, Cel ce face voia celor care se tem de El, a acoperit îndată cerul cu nori şi a început să cadă atâta ploaie, încât s-au umplut până şi lacurile pământului.

Sfântul Partenie a înnoptat într-un adăpost de pe ogor, unde s-a rugat toată noaptea, timp în care Dumnezeu i-a descoperit că mitropolitul va trece la cele veşnice peste puţin timp, iar succesorul său pe scaunul Episcopiei va fi arhidiaconul Ipatianos.

Dimineaţa devreme, chemându-l Sfântul Partenie pe arhidiacon, i-a spus: ***"Trebuie să ai mare grijă pentru că ştii bine că mitropolitul a fost pedepsit din cauza lăcomiei lui de bani. După cum am fost înştiinţat în timpul nopţii de Dumnezeu, să ştii că şi tu ai să ajungi episcop nu peste mult timp. Îngrijeşte-te deci să veghezi asupra săracilor, pentru că aceasta este pe placul lui Dumnezeu mai mult decât orice altceva."***

Arhidiaconul a ascultat cu atenţie şi l-a rugat pe sfânt să viziteze şi un alt ogor al său, ca să-l binecuvânteze cu rugăciunea lui, deoarece era uscat complet din pricina secetei. Sfântul Partenie l-a liniştit pe arhidiacon, asigurându-l că la vremea secerişului va treiera de pe acest ogor exact cantitatea de grâne pe care o recolta în anii cei buni.

La fel de uscată era şi via sa, de curând plantată, care era şi mâncată de viermi. Văzând aceasta, Sfântul Partenie luă sare şi o împrăştie, astfel încât să cuprindă, pe cât era cu putinţă, toată via, după care îi spuse arhidiaconului: ***"Să nu te necăjeşti deloc, nici pentru via aceasta, pentru că va primi din plin binecuvântare prin harul Bunului Dumnezeu."***

Sosind vremea să se întoarcă în Lampsakos, a plecat de pe câmpurile arhidiaconului şi s-a întâlnit iar cu mitropolitul, care l-a primit cu bucurie.

Sfântul Partenie i-a spus: ***"Am să-ţi aduc o veste bună: nu va trece mult timp şi te vei duce la Domnul. Precum m-a vestit despre aceasta Dumnezeu, ai să laşi după tine un urmaş vrednic drept conducător al Mitropoliei, pe arhidiaconul Ipatianos".*** Apoi s-a urcat în corabie şi s-a întors pe mare în Lampsakos.

Au trecut doar câteva zile şi stăpânul duhovnicesc al Irakliei s-a îmbolnăvit şi s-a dus la Domnul, iar în locul lui a fost ales Ipatianos, după cum proorocise Sfântul Partenie. S-au împlinit apoi şi celelalte profeţii ale smeritului Partenie: la vremea recoltei, Ipatianos a adunat roadele de pe câmpul care fusese distrus de uscăciune, le-a treierat şi a găsit exact 1000 de mozi, cât rodea în anii cei buni. Iar la vremea culesului de struguri, via - care fusese şi ea uscată - a dat rod îmbelşugat, după cum profeţise Sfântul Partenie.

Văzând toate acestea, episcopul Ipatianos a umplut o corabie cu daruri din amândouă felurile de roade şi le-a adus în Lampsakos, la Sfântul Partenie, drept mulţumire pentru rugăciunea şi binecuvântarea sa. Sfântul a primit cu dragoste pe episcopul Irakliei, dar roadele aduse de dânsul le-a refuzat, spunând: ***"Toate acestea trebuie oferite nu mie, ci lui Dumnezeu, deoarece şi binecuvântarea roadelor de la El vine. Deci, trebuie să le împarţi pe toate acestea la săraci, mărturisind că mulţumirea I se cuvine lui Dumnezeu!".*** Atunci Ipatianos s-a întors îndată în Iraklia şi a dăruit roadele celor săraci, povestind tuturor despre minunile lui Dumnezeu, făcute prin robul Său, Partenie.

Sfântul Partenie a fost aşadar în toate bun şi minunat. Marele făcător de minuni din Lampsakos a strălucit asemeni Îngerilor prin viaţa sa curată - pe mulţi păgâni aducându-i la credinţa cea adevărată, tămăduind nenumărate boli, alungând demonii şi ajutându-i pe oameni în orice problemă grea pe care o aveau.

Ajungând la o vârstă înaintată, Sfântul Partenie a plecat la Dumnezeu - Căruia I-a închinat toată viaţa sa - pe data de 7 februarie (într-un an care nu se cunoaşte cu exactitate), când Biserica ortodoxă de pretutindeni îl prăz-nuieşte. Sfântul Partenie a lăsat ca moştenire poporului său parfumul miracolelor sale şi exemplul conduitei sale exemplare.

Vestea despre cinstita adormire a Sfântului Partenie s-a răspândit cu repeziciune în cetăţile şi în ţările din jurul Lampsakului, aşa încât arhiepiscopi, episcopi, preoţi şi credincioşi de pretutindeni au venit la îngroparea lui, nelipsind, bineînţeles, nici Ipatianos, episcopul Irakliei.

Trupul sfânt şi neprihănit al smeritului ierarh al Lampsakului - Partenie - după ce s-a bucurat de cinstea cântărilor care i se cuveneau, a fost aşezat la locul de veci cu toată evlavia şi cinstea, în micul Paraclis construit de el însuşi lângă marea Biserică a Atotputernicului (zidită tot de el).

Sfântul Partenie este viu şi prezent în vieţile noastre

Deşi sufletul lui a plecat la Dumnezeu, bunul şi milostivul Sfânt Partenie nu ne-a părăsit, pentru că şi după moartea sa, acest doctor fără de plată şi mare făcător de minuni i-a ajutat pe toţi cei care i-au cerut cu multă credinţă şi evlavie sprijinul în orice problemă aveau.

La mormântul lui cel sfânt se săvârşeau şi se săvârşesc şi astăzi, multe tămăduiri, iar Sfintele sale moaşte răspândesc mireasmă plăcută, izgonesc demonii din oameni, desfac vrăjile, farmecele şi toate legăturile necurate şi izvorăsc tămăduiri.

Sfântul Partenie vine şi astăzi în sprijinul acelora care-l cheamă cu credinţă şi evlavie, aşa cum făcea şi când era în viaţă. Prezenţa lui vie în zilele noastre este dovedită de minunile şi binefacerile uimitoare cu care îi copleşeşte pe cei care se apropie de el cu credinţă şi-l cheamă într-ajutor.

Sfântul Partenie - prin darul Domnului Iisus Hristos - îi uşurează şi astăzi pe oamenii care suferă de influenţa magiei, farmecelor şi a altor acţiuni satanic şi mai ales, îi eliberează de boala blestemată care biciuieşte astăzi omenirea - cancerul. Sfântul Partenie este în mod deosebit sfântul tămăduitor al cancerului.

Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului, vindecător de cancer

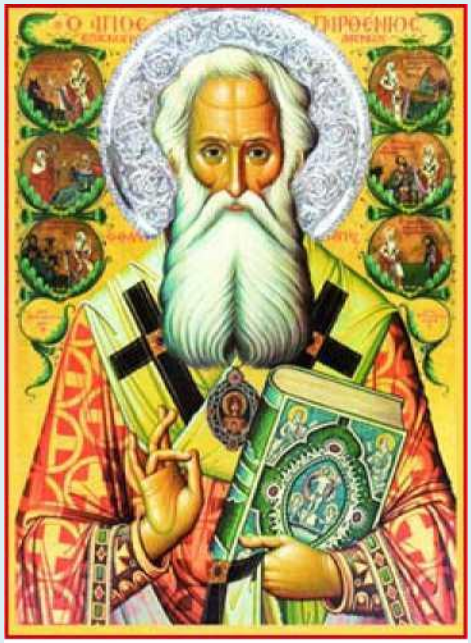

Sfântul Partenie, episcopul Lampsacului, prăznuit de Biserica Ortodoxă pe 7 februarie, este un mare sfânt făcător de minuni al Bisericii Ortodoxe, care a trăit în Grecia secolului al IV-lea d.Hr., în timpul domniei Sfântului împărat Constantin cel mare. A săvârşit multe şi mari minuni atât în timpul vieţii sale (a înviat trei morţi, a izgonit demonii, a vindecat cancerul şi multe alte boli), cât şi astăzi, mai ales tămăduiri din boli incurabile.

A fost fiul lui Hristofor, diaconul bisericii din Melitopole din Misia (Asia mică). Se ocupa încă de când era tânăr cu pescuitul, iar pentru viaţa sa curată, Dumnezeu l-a învrednicit chiar de la vârsta de 18 ani cu darul săvârşirii minunilor.

Fericitul Partenie a fost hirotonit preot de episcopul Filip din Melitopole, iar Ahile, mitropolitul Ciziculuі, încredinţându-se de curăţia vieţii sale şi de darul facerii de minuni, l-a sfinţit episcop al oraşului Lampsakos (vechea Pitiusa din Misia, Asia mică). A săvârşit multe minuni şi vindecări, a înviat din morţi pe Eutihian care fusese omorât, prin uneltirea diavolului, de carul său cu boi şi a

adus mulţi păgâni la credinţa în Iisus Hristos. A trecut la cele veşnice în anul 318 şi a fost înmormântat în Lampsakos în biserica zidită de el.

Astăzi credincioşii îl preţuiesc în special pentru aceste minuni: vindecarea cancerului de orice fel şi în orice stadiu, uneori chiar completă, şi a altor boli trupeşti şi sufleteşti; izbăvirea de demoni sau farmece; salvarea din primejdii, pericole şi rezolvarea unor situaţii fără ieşire.

Părţi din Sfintele moaşte ale Sfântului Partenie din Lampsakos se află în Grecia: la Mănăstirea Maicii Domnului „Makrimallis" (plete lungi) de lângă localitatea Psachna din Insula Evvia, - cea mai mare parte a Capului Sfântului, iar la Mănăstirea Sfântul ierarh Nicolae din Insula Andros - o parte din mâna sa dreaptă. La noi în ţară Mănăstirea Văratec ar păstra la loc de cinste un fragment din moaştele sale.

Minunea prezentată în continuare este preluată (pe scurt - text adaptat) din cartea doamnei filolog Maria Meletiou-Makri: „Un sfânt din vechime viu printre noi - Sfântul Partenie din Lampsakos (Sfântul ocrotitor al bolnavilor de cancer)", apărută la Editura Bunavestire, Bacău, în 2008.

„Doamna Iannula Voudouri, de 63 de ani (în 2000), din Mitilini, a fost atinsă de cancer la sân şi s-a operat urgent în 1987. În prima etapă a fost scoasă tumoarea malignă şi s-au început imediat razele şi şedinţele de chimioterapie timp de 7 luni. Răul însă, după cum a mărturisit ea însăşi, a înaintat şi a trebuit din nou să intre în operaţie, procedându-se la extirparea totală a sânului şi scoaterea a 32 de ganglioni. Doctorii au continuat razele şi chimioterapia, nefiind deloc optimişti. Doar o mică speranţă de viaţă îi dădeau doamnei Iannula, mamă a doi copii. În disperarea ei, a apelat la Sfânta Marina, pe care o considera protectoarea casei ei.

Greu, tare greu trecea vremea; mereu pe la doctori şi, firește, cu speranţe puţine, până când şi doamna Iannula l-a întâlnit în faţa ei pe Sfântul Partenie, necunoscut ei până atunci.

Doamna Iannula are o proprietate mare la Marathon, unde obştea de maici de la Fundaţia Lyrios (n.r. - Fundaţie pentru copii care întreţine copii cu nevoi sociale: orfani, copii săraci şi cu părinţi divorţaţi, de ei având grijă maicile) a vrut să aşeze corturi pentru tabăra lor de copii. Au căutat în zonă şi au găsit proprietatea aceasta a doamnei Iannula foarte potrivită şi liniştită, şi au rugat-o să le cedeze lor această proprietate ca să-şi aşeze tabăra. Fiind un om foarte bun, doamna Iannula i-a primit bucuroasă pe copii, iar Dumnezeu a răsplătit-o.

Trăieşte astăzi datorită acestei cunoştinţe cu Fundaţia Lyrios şi cu Sfântul Partenie din Lampsakos. A ajuns prietena Fundaţiei, le-a îndrăgit pe maici, urmărindu-le cum stau cu dragoste şi bunătate alături de copii, cum îi îngrijesc cu răbdare şi sacrificii, cum au grijă de ei mai mult decât o mamă de copiii săi.

Au emoţionat-o toate acestea, s-a dus alături de maici, le-a spus durerea ei şi a aflat şi ea iubire, sprijin, ajutor şi informaţii despre Sfântul Partenie din Lampsakos. Şi-a reconsiderat şi ideile pe care le avea, până să le cunoască, despre mănăstiri, monahism şi preoţi.

Odată, când mâna Sfântului Partenie din Lampsakos - care se află la Mănăstirea Sfântului Ierarh Nicolae din Insula Andros - a fost găzduită la Fundaţia Lyrios, o maică a plecat de la Fundaţie şi s-a dus la Marathon şi a adus-o pe doamna Iannula bolnavă, ca să se închine la Sfintele Moaşte, făcând asupra ei Semnul Sfintei Cruci cu acestea. Era în primii ani ai bolii ei, când se simţea deprimată.

De atunci toate au început să se schimbe. Doamna Iannula a început să-l cheme în ajutor şi pe Sfântul Partenie, împreună cu draga ei Sfântă Marina, după ce a auzit de harul deosebit pe care îl are. Aşa s-a întărit, a prins puteri în trup, dar şi în suflet, şi trăieşte până astăzi, simţindu-se câteodată foarte bine, altă dată cu probleme, pe care însă le înfruntă cu medicii şi, mai ales, cu Marele Doctor - Sfântul Partenie, pe care, de fiecare dată când lucrurile se înrăutăţesc, îl invocă cu tărie, urcă la Bisericuţa lui şi îi făgăduieşte o Sfântă Liturghie.

Astfel, cu toate că doctorii îi vorbesc de ani de zile despre un mare chist malign la ficat, cu toate că de vreo 2-3 ori i s-a adunat apă la plămâni, cu toate că de atunci, de 12 ani, au încetat şedinţele de chimioterapie şi în ciuda previziunilor pesimiste ale doctorilor, trăieşte. Iar în ultima vreme a rărit şi medicamentele.
Maicile de la Fundaţia Lyrios o întâlnesc pe doamna Iannula de multe ori la casele copiilor, stând acolo şi dând ajutor, având grijă să facă ceva pentru copii, ceva ce le place îndeosebi, aşa cum ar face o bunică bună. Şi este plină de credinţă în Sfântul Partenie din Lampsakos, plină de convingere că n-o s-o lase, spună doctorii ce-or vrea!”

Sfântul Partenie - Sfintele moaşte

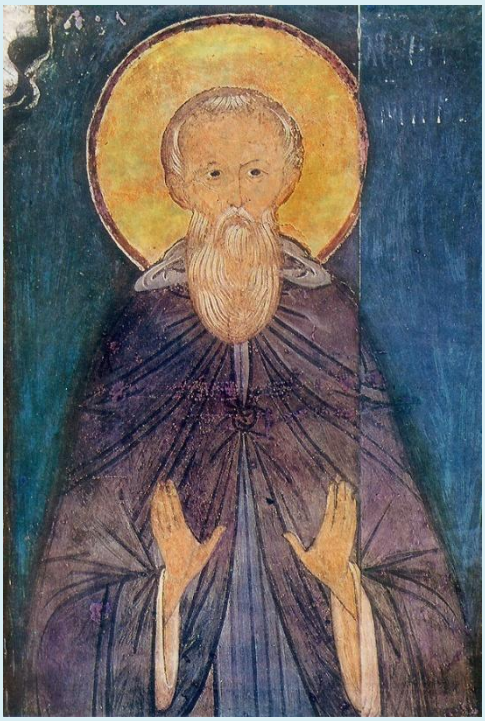

Părţi din Sfintele moaşte ale Sfântului Partenie din Lampsakos se păstrează în următoarele 2 mănăstiri din Grecia:

- la **Sfânta Mănăstire a Maicii Domnului "Makrimallis" de lângă localitatea Psachna din Insula Evvia (Euboea) - Grecia**, se află cea mai mare parte a capului Sfântului Partenie;

Racla ce conţine capul Sfântului Partenie din Lampsakos - Mănăstirea Makrimallis din Insula Evvia (Euboea), Grecia

- la **Sfânta Mănăstire a Sfântului mucenic Nicolae din Insula Andros – Grecia**, se află o parte din mâna dreaptă a Sfântului Partenie.
- La **Mănăstirea Văratec** - racla cu sfintele moaşte:

Procesiune cu Sfintele moaşte ale Sfântului Partenie din Lampsakos

Pe data de 12 ianuarie 2011, au sosit la Mitropolia de Xanthi (nord-estul Greciei) o parte din Sfintele Moaşte (mâna dreaptă) ale Sfântului Partenie din Lampsakos, moaşte care sunt păstrate în Mănăstirea Sfântului mucenic Nicolae (prăznuit pe 9 mai) din Insula Andros (Grecia).

Sfintele moaşte au fost întâmpinate de Mitropolitul Pantelimon, un sobor de preoţi şi numeroşi credincioşi. Moaştele au fost depuse în Mănăstirea Sfintei Irina până pe data de 22 ianuarie.

Racla cu o parte din Sfintele moaşte (mâna dreaptă) ale Sfântului Partenie din Lampsakos - în vizită la Xanthi, Grecia (12 ianuarie 2011). Aceste moaşte (mâna dreaptă) ale Sfântului Partenie se păstrează la Mănăstirea Sfântului mucenic Nicolae din Insula Andros, Grecia

Mănăstirea Makrimallis

Sfânta Mănăstire Makrimallis (în greacă: Ιερά Μονή Μακρυμάλλη) este o mănăstire a Maicii Domnului şi se află la 7 kilometri nord de localitatea Psachna şi în apropierea satului Makrimalli din Insula Evvia (Euboea) - Grecia. Mănăstirea se află pe un deal, la o altitudine de 280 metri, într-o regiune de pini.

Această mănăstire are 3 hramuri: al Adormirii Maicii Domnului - pe 15 august; o altă sărbătoare a Maicii Domnului - pe 23 august şi hramul Sfântului Partenie din Lampsakos - pe 7 februarie.

Mănăstirea Makrimallis este cunoscută şi vizitată mai ales pentru că adăposteşte capul Sfântului Partenie din Lampsakos - moaşte care au puterea de a vindeca de cancer şi alte boli incurabile şi de a izgoni demonii. Tot în această mănăstire se află şi craniul Sfintei muceniţe Parascheva şi alte Sfinte moaşte: ale Sfântului Ioan Botezătorul şi ale Sfinţilor: Haralambie, Pantelimon, Nikita şi alţii, precum şi o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului.

Aceste Sfinte moaşte, împreună cu icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, au fost salvate în chip miraculos după ce mănăstirea a fost distrusă integral în 1944 în timpul ocupaţiei germane.

Iată cum a fost întemeiată această mănăstire veche din Grecia. ***În urmă cu 600 de ani, doi ciobani vedeau noaptea, undeva sus, în zona unde se află astăzi mănăstirea, o lumină. Urcându-se acolo, au găsit icoana Maicii Domnului cu Pruncul în braţe şi au dus-o în satul lor, dar noaptea icoana s-a întors la locul ei. Ciobanii au adus iar icoana în sat, dar şi în noaptea următoare icoana s-a întors în locul unde o găsiseră. La fel s-a întors icoana şi a treia oară, astfel că oamenii au hotărât să zidească o bisericuţă în locul unde a fost găsită, în care au aşezat icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului.***

În jurul acestei biserici au întemeiat o mănăstire, în care au venit nişte călugări şi au slujit Maicii Domnului. Deoarece aceşti călugări purtau părul lung, mănăstirea a primit numele de Makrimallis - “μακριά μαλλιά” (makria mallia) înseamnă în limba greacă “părul lung”.

În cei 600 de ani de existenţă, Mănăstirea Makrimallis a adus multe servicii Bisericii şi baţiunii greceşti, cu cele 14 proprietăţi ale ei din Insula Evvia. Această sfântă mănăstire a cunoscut cea mai mare înflorire pe la jumătatea secolului al XVIII-lea, dar în 1944 a fost distrusă în întregime de către nemţi.

Astăzi, Mănăstirea Makrimallis funcţionează ca mănăstire de maici, locuită de o nouă obşte care s-a stabilit acolo din 1993.

Adresa Mănăstirii Makrimallis: 344 00 Psachna Evvia.
Telefon: 22280.22790.
În limba greacă, adresa Mănăstirii Makrimallis este:
Ταχυδρομική Διεύθυνση: 344 00 Ψαχνά Ευβοίας.
Τηλέφωνο: 22280.22790.

Mănăstirea Makrimallis din Insula Evvia, unde se află capul Sfântului Partenie, Grecia:

ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΕ
ΣΩΣΟΝ ΗΜΑΣ
ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΥΙΕ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΛΕΗΣΟΝ
ΜΕ

http://dositeea.blogspot.com
Sfântul Partenie

http://dositeea.blogspot.com
Sfântul Partenie

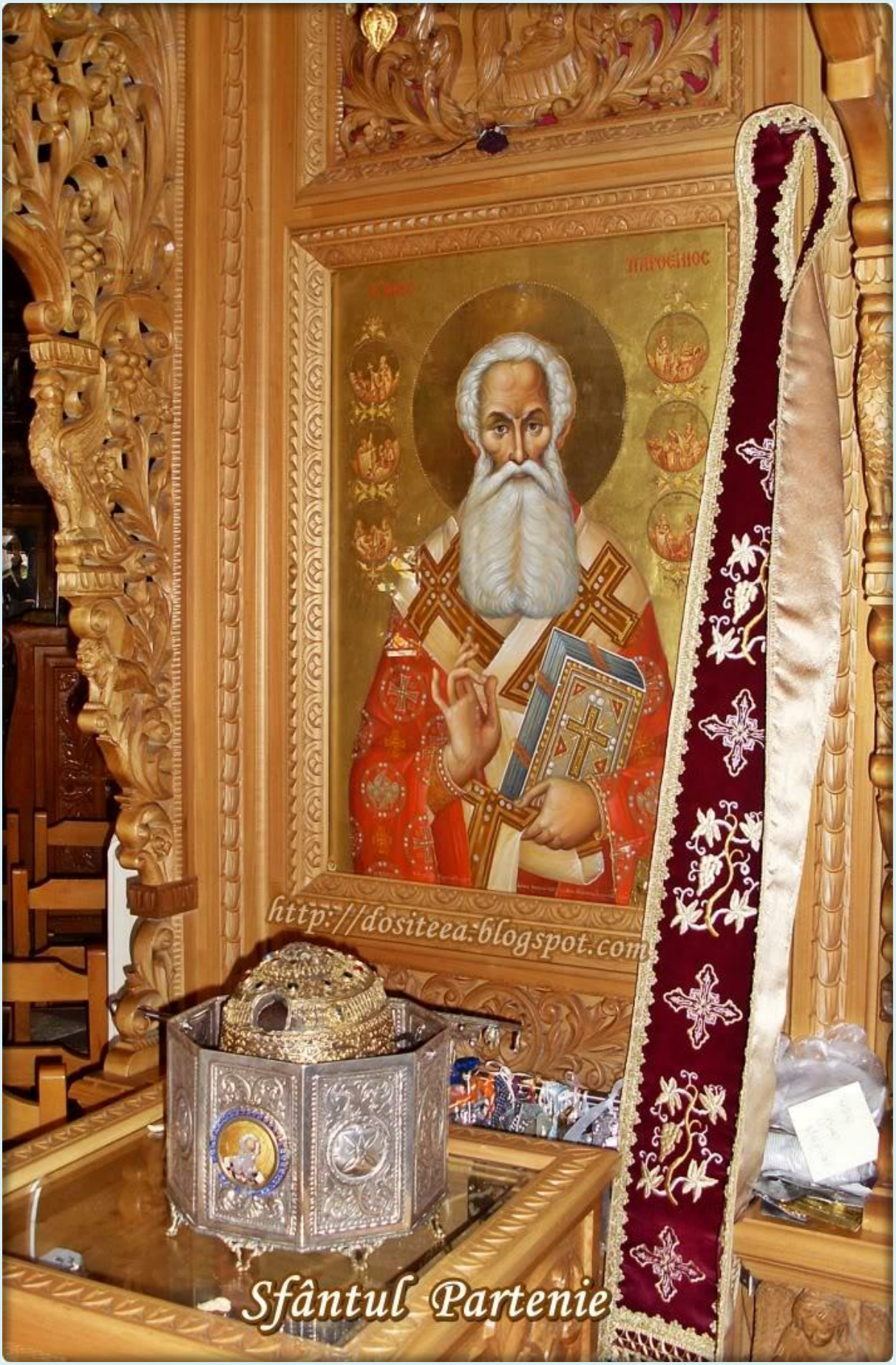
ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ
http://dositeea.blogspot.com
Sfântul Partenie

Sfântul Partenie
http://dositeea.blogspot.com

Sfântul Partenie
http://dositeea.blogspot.com

Locul moaştelor Sfântului Partenie al Lampsacului

În partea de nord a portului Halkis (Grecia) se află oraşul Psahna, la câţiva kilometri printre dealuri există Mănăstirea Makrimali, o mănăstire frumoasă de 800 de ani cu multe metocuri. Un loc liniştit, în care trăiesc câteva maici, dar care adăposteşte moaştele unui ierarh de mare anvergură teologică din primele secole ale creştinismului, Sfântul Partenie al Lampsacului.

Sfântul Partenie s-a născut în Melitopolis în Asia Minor spre sfârşitul secolului al treilea. Deşi tatăl său era diacon, familia sa era foarte săracă şi băiatul nu a primit educaţie. Prezenţa sa continuă în Biserică însă şi memoria sa extraordinară i-au deschis puterea de a înţelege slujbele şi Dumnezeieştile Scripturi.

Chiar şi când era tânăr era generos şi dădea banii pe care îi câştiga din pescuit la săraci. La vârsta de 18 ani, a fost umplut de Duhul Sfânt şi a început să săvârşească minuni şi să alunge demoni. Virtuţile sale au ajuns la urechile episcopului Filip de Melitopolis, care i-a supravegheat educaţia şi apoi l-a hirotonit preot. La puţină vreme după venirea pe tron a Sfântului împărat Constantin cel mare, arhiepiscopul Ahile al Cizicului l-a hirotonit pe Partenie episcop de Lampsac, o eparhie din Asia Mică. Aceasta se întâmpla în 325 şi după hirotonia întru episcop a trimis o petiţie împăratului pentru a-i permite să dărâme templul păgân din Lampsac şi să construiască o Biserică creştină. Împăratul nu numai că a fost de acord, ci i-a trimis şi fondurile necesare pentru clădirea Bisericii.

Într-o zi, o piatră uriaşă care a fost scoasă din templul păgân pentru a fi folosită în altarul creştin, fiind urcată într-o căruţă, aceasta s-a răsturnat şi conducătorul a fost ucis. Înţelegând că aceasta era lucrarea celui viclean, care a fost înfuriat de distrugerea templului, Sfântul Partenie s-a rugat şi lucrătorul a înviat.

Sfântul era cunoscut în toată regiunea ca un mare vindecător de boli fizice şi spirituale, mai ales al celor posedaţi de demon. Unul dintre biografii săi a spus: „Atât de mare era mila lui, atât de mare era iubirea poporului pentru el, încât nu era nimeni în regiune care să nu ştie ce fel de doctor era".

Faima sa ca victorie împotriva puterii diavolului a crescut în ani. Într-o zi, el a izgonit un demon dintr-un om care era stăpânit încă din copilărie. Demonul alungat a început să se târguiască cu sfântul pentru un alt loc de posedare în locul plecării. Sfântul a fost de acord şi a deschis gura sa, spunând demonului: „Intră şi locuieşte în mine". Demonul a strigat plin de durere: „Cum pot să intru în Casa lui Dumnezeu?" şi a dispărut.

Sfântul Partenie a răposat în pace şi a fost îngropat într-o capelă construită lângă Catedrala din Lampsac. Ziua sa de prăznuire este pe 7 februarie.

Sursa: http://www.pravoslavie.ru/english

(Traducerea şi adaptarea: Pr. Ioan Valentin Istrati)

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Constamonitu - Athos

Schevofilachionul Mănăstirii Constamonitu este situat deasupra pridvorului katholikonului. Aici se păstrează veşminte, cruci şi multe sfinte vase.

În tezaurul Mănăstirii Constamonitu se află o cruce bizantină de o deosebită valoare artistică şi o Evanghelie îmbrăcată în aur (38 x 28 cm), lucrată în 1820.

În afară de o parte din lemnul Sfintei Cruci, în mănăstire se păstrează, printre altele, și părți din moaşte ale Sfinţilor: Ştefan întâiul mucenic (mâna dreaptă, darul împăratului Teodosie cel mic), Trifon, Vlasie (cinstitul cap), Modest, Talaleu, Partenie, Artemie (o jumătate de maxilar).

Deosebit de importante sunt icoana Sfântului Ştefan (secolul al VIII-lea), icoana Maicii Domnului „Odighitria” (1360) și icoana Maicii Domnului „Antifonitria” (secolul al XI-lea).

Mormântul Sfântului face minuni şi azi

Antica Lampsakos = actuala Lapseki

Oraşul Lapseki (anticul Lampsakos) din provincia Canakkale, Turcia - oraşul binecuvântat de Sfântul Partenie cu minunile sale

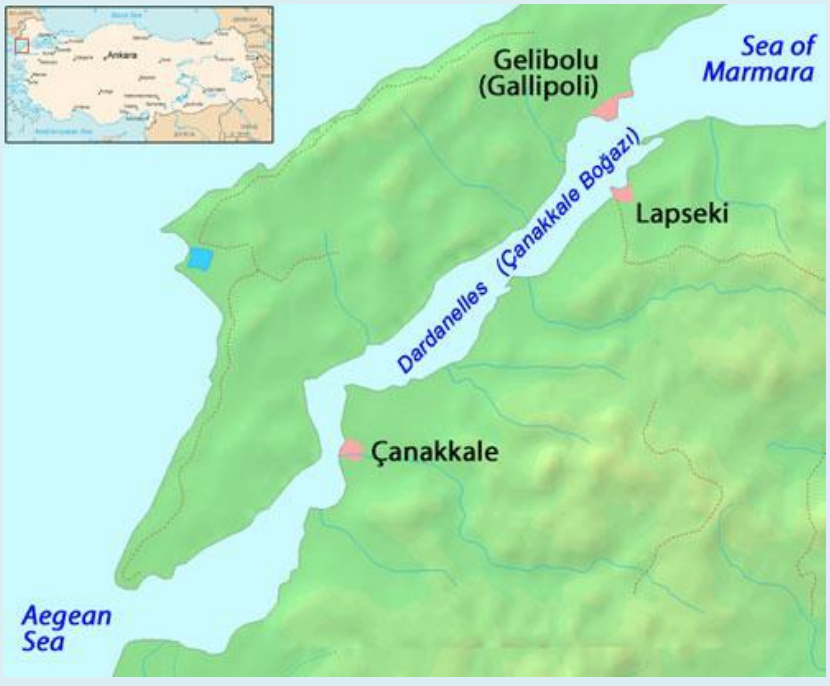

Oraşul de azi Lapseki (anticul Lampsakos)

Cetatea antică grecească Lampsakos (în greacă: Λαμψάκος) se afla în nord-vestul Asiei Mici, pe coasta de est a Hellespontului (denumirea antică a zonei din jurul strâmtorii Dardanele de azi), pe ţărmul asiatic al strâmtorii Dardanele, în partea opusă a localităţii Kallipolis (astăzi Gallipoli) din Peninsula Tracică, în acelaşi loc unde este şi localitatea de azi, pe care turcii o numesc Lapseki.

Aşadar localitatea Lapseki (în turcă: Lâpseki) - care se numea în vechime Lampsakos - din provincia Canakkale (în turcă: Çanakkale) din Turcia este oraşul pe care l-a binecuvântat (şi pe care continuă să-l binecuvânteze şi astăzi) Sfântul Partenie cu minunile sale, când slujea ca episcop în secolul al IV-lea d.Hr..

Atenţie: Nu trebuie confundat oraşul Lapseki - cel care se numea în vechime Lampsakos şi în care a fost episcop, în secolul IV d.Hr., Sfântul Partenie, marele făcător de minuni - din Turcia, cu oraşul Nea Lampsakos (populat de refugiaţi greci, majoritatea din anticul Lampsakos) din Insula Evia (în greacă: Εύβοια; alte denumiri: Evvoia, Euboea, Eubea, Eubeea) din Marea Egee, din Grecia !!!

Oraşul Nea Lampsakos din Grecia (format din refugiaţi greci din Lapseki - anticul Lampsakos)

Biserica ridicată de Sfântul Partenie este azi moschee

Biserica Mântuitorului din Lapseki ridicată de Sfântul Partenie din Lampsakos (în prezent moscheea Suleyman Pasa Cami)

Biserica pe care a ridicat-o Sfântul Partenie spre slava Mântuitorului Iisus Hristos domină şi astăzi centrul oraşului Lapseki, aceasta păstrându-se din secolul al IV-lea deoarece turcii au transformat-o în geamie turcească (adică moschee), atunci când au răsturnat Imperiul Bizantin (aşa cum au făcut şi la Constantinopol cu Biserica Sfânta Sofia şi cu bisericile din alte oraşe creştine).

În zilele noastre, această Biserică a Mântuitorului, ridicată de Sfântul Ierarh Partenie din Lampsakos, poartă denumirea de Moscheea Suleiman Paşa (în turcă: Süleyman Pasa Camisi).

Mormântul Sfântului Partenie face minuni şi azi, chiar şi musulmanilor

În zilele noastre se mai păstrează, lângă Biserica Atotputernicului înălţată de Sfântul Partenie (actualmente Moscheea Suleiman Paşa), ruinele Paraclisului unde a fost îngropat trupul sfânt al bunului păstor al Lampsakului, Paraclis care a fost zidit tot de smeritul ierarh Partenie. Dar aceste locuri sfinte de închinăciune se află, din păcate, în posesia turcilor din ţinut.

Bunul şi milostivul Sfânt Partenie din Lampsakos continuă să facă minuni uimitoare şi după trecerea sa la Domnul, la fel ca odinioară. Acest lucru a fost mărturisit de mulţi creştini care trăiau în Hellespont (ţinutul Dardanelelor) înainte să fie alungaţi de turci, care au relatat că se făceau bine când vizitând mormântul Sfântului Partenie, îşi aşezau deasupra hainele.

Dar şi în ziua de azi Sfântul Partenie tămăduieşte - în acelaşi fel - cu generozitate chiar şi pe musulmanii care locuiesc acum în zona Dardanelelor (denumită în vechime Hellespont). Sfântul îi vindecă pe ei şi pe copiii lor, când îi aşează bolnavi pe mormântul lui. Musulmanii îl cunosc pe minunatul Sfânt

Partenie şi îi poartă un respect deosebit, zicându-i “Sari Babai”, adică “Părintele de aur”, exact după cum l-au văzut reprezentat în icoane pe Sfântul Partenie.

Sfântul Partenie se arată viu în vis şi vrea ca mormântul său să fie cinstit

O musulmană care locuieşte vis-à-vis de mormântul Sfântului Partenie relatează o minune cutremurătoare pe care o săvârşeşte Sfântul Partenie în zilele noastre.

Turcoaica mărturiseşte că l-a văzut în somn pe Sfântul Partenie, viu chemând-o să-i aprindă candela de la mormântul său şi jeluindu-se: ***“De ce mă lăsaţi să trăiesc în întuneric?”***

Aceasta nu i-a dat ascultare prima dată, dar Sfântul Partenie nu a lăsat-o în pace şi i-a apărut în vis şi a doua oară şi a treia oară, de acum ameninţător. Astfel, musulmana aceasta care are casa vis-à-vis de mormântul Sfântului Partenie a fost nevoită să-i aprindă candela zilnic şi fără încetare, pentru că dacă vreodată uită sau neglijează, îi apare sfântul în aceeaşi seară în vis insistent şi ameninţător.

Această minune este o mărturie de necontestat a tuturor refugiaţilor din anticul Lampsakos - actualul oraş turc Lapseki - care astăzi trăiesc în oraşul grecesc Nea Lampsakos din Insula Evia, minune confirmată şi de părintele Konstantinos Euripidis, preot în Nea Lampsakos. Mulţi dintre aceşti refugiaţi au vizitat de curând locurile lor de baştină - făcând pelerinaj acolo - şi au văzut acest lucru uimitor şi cutremurător cu ochii lor şi au auzit cu urechile lor de la musulmana (de vis-à-vis de mormântul Sfântului Partenie) în persoană, care îl venerează şi-l iubeşte pe acest mare sfânt ortodox, dar totodată se şi teme de el.

Notă: Această minune cutremurătoare a fost preluată din cartea doamnei filolog Maria Meletiou-Makri (ea însăşi salvată de marele sfânt taumaturg şi făcător de minuni Partenie de la moarte sigură) “Un Sfânt din vechime viu printre noi - Sfântul Partenie din Lampsakos” (Sfântul ocrotitor al bolnavilor de cancer)”, carte apărută la Editura Bunavestire, Bacău, 2008 (ediţia a II-a).

Minuni din zilele noastre Sfântul Partenie din Lampsakos

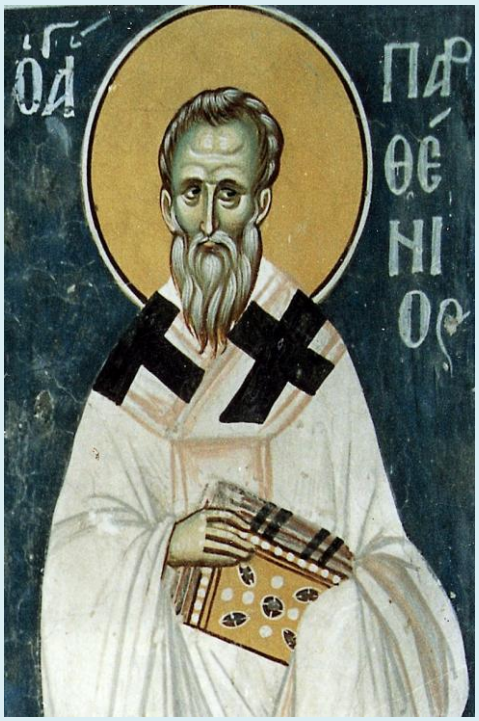

Iată minunile pe care le săvârşeşte în zilele noastre Sfântul Partenie din Lampsakos:

- Vindecări ale tuturor bolilor
- Scoateri de demoni;
- Dezlegări de vrăji şi farmece;
- Vindecări de cancer;
- Salvări din primejdii;

Vindecări de cancer săvârşite de Sfântul Partenie din Lampsakos în zilele noastre

Sfântul Ierarh Partenie din Lampsakos - "cel întomai cu apostolii" - pentru viaţa sa cea dreaptă şi adânca lui smerenie, a primit de la Dumnezeu, încă din timpul vieţii sale, puterea de a tămădui cancerul.

Aflăm din viaţa marelui taumaturg Partenie din Lampsakos că a vindecat cancerul unei femei, cancer care îi ieşise în părţile cele mai ascunse ale corpului - datorită acestei minuni Sfântul Partenie din Lampsakos mai este cunoscut şi sub numele de Sfântul vindecător al cancerului de prostată.

Această putere tămăduitoare şi-a păstrat-o Sfântul Partenie şi în zilele noastre; mai mult decât atât, în vremurile de azi, Dumnezeu a făcut ca să-i crească

Sfântului Partenie din Lampsakos harul deosebit pe care îl avea de a vindeca boala groaznică a cancerului, care îi chinuie zilnic pe atâţia oameni şi le ia viaţa.

Astfel, prea milostivul Sfânt Partenie aleargă peste tot; stă lângă omul suferind din zilele noastre şi-l scapă de această boală îngrozitoare, dacă acesta i se roagă cu evlavie şi credinţă puternică.

Puterea deosebită a Sfântului Partenie din Lampsakos de a vindeca groaznica boală a cancerului reiese din relatările mai multor greci pe care acest mare sfânt din vechime i-a vindecat în chip minunat, relatări cuprinse în cartea doamnei filolog Maria Meletiou-Makri: "Un Sfânt din vechime viu printre noi - Sfântul Partenie din Lampsakos (Sfântul ocrotitor al bolnavilor de cancer)", carte tipărită cu binecuvântarea Prea Sfinţitului Părinte Galaction, episcopul Alexandriei şi Teleormanului, şi apărută la Editura Bunavestire, Bacău 2008.

Din aceste mărturisiri se deduce şi dorinţa Sfântului Partenie de a-i vindeca pe cei bolnavi de cancer - mai ales pe cei care se află în ultima fază şi cărora medicii nu le mai acordă nici o şansă.

De asemenea, marele vindecător din Lampsakos, plăcutul lui Dumnezeu Partenie, îşi doreşte să fie cunoscut de cât mai mulţi oameni, pentru a le veni în ajutor.

A vindecat cancerul la plămâni şi cancerul în metastază la intestin

Iată mărturia domnului Stefanos Stefanou, marinar pensionar ce locuieşte la Pireu şi este de loc din Insula Andros (mărturia este preluată din cartea doamnei filolog Maria Meletiou-Makri: "Un Sfânt din vechime viu printre noi - Sfântul Partenie din Lampsakos (Sfântul ocrotitor al bolnavilor de cancer)":

"În ajunul Crăciunului din 1982 mi s-a diagnosticat cancer la intestinul gros în stadiu avansat. Atunci l-am vizitat pe prea fericitul Părinte Porfirie, care m-a sprijinit şi mi-a spus: "Să mergi să te operezi şi ai să te faci bine."

La data de 3 ianuarie 1983 a avut loc operaţia la intestinul gros şi examenul histologic a arătat că era un cancer malign. În martie 1984 apare cancer la plămânul stâng. M-am operat la 21 martie, mi-au scos jumătate din plămânul stâng, iar examenul histologic a arătat cancer în metastază la intestin. În octombrie în acelaşi an 1984, apare cancer la plămânul drept; m-am operat din nou; examenul histologic a arătat iar metastază la intestin. În decembrie 1987, făcând Check-up (test medical), tomografii axiale şi altele, m-am trezit din nou atins de cancer la plămânul drept. M-am operat, iar examenul histologic al sângelui a arătat iar metastază la intestin, cancer malign. Atunci însă, înainte de

cea de-a treia operaţie, când m-au anunţat că plămânul drept prezintă din nou tumoare canceroasă, mi-au spus că dacă nu mă operez imediat, în trei luni va interveni moartea.

Eram pe atunci la Londra şi atât de mult m-am supărat de durere sufletească, încât plecând de la cabinetul medicului şi mergând pe jos la hotel, am udat cu lacrimile mele străzile Londrei, zicând: "Doamne Dumnezeule, nu trebuie să faci să plouă, eu am udat cu lacrimile mele Londra."

Temându-se de a treia operaţie la plămân, medicul pneumolog Stephen Spiro de la University College a insistat să facă această operaţie chirurgul Peter Goldstraw de la Royal Bromton Hospital. Chirurgul Peter Goldstraw ne-a spus că operaţia va necesita vreo 5-6 ore. Am fost transportat la chirurgie pentru operaţie şi peste o oră şi jumătate a ieşit chirurgul şi a spus soţiei mele: "Finish." (Sfârşit) Ea s-a speriat, crezând că ori m-a cusut fără să mă opereze, ori am murit. Dar chirurgul Peter Goldstraw, chirurg pneumolog de faimă internaţională, o linişti, spunându-i: "Operaţia a reuşit foarte bine, dar mie, cât timp am operat, îmi tot fugeau mâinile şi nu am înţeles când s-a terminat aşa repede operaţia." Măritul Dumnezeu l-a trimis pe Sfântul Lui şi acest Sfânt m-a operat. Şi era vorba iar de cancer malign în metastază.

Peste un an, tot în decembrie, iarăşi altă intervenţie tot la plămânul drept. Cancer de natură malignă în metastază la intestin. La a patra operaţie mi-au spus că vor fi necesare 15 zile de stat în spital, din cauza Crăciunului, când pleacă personalul, dar pentru că a decurs bine operaţia, în 6 zile m-au externat şi m-am dus la hotel şi astfel s-au făcut: o operaţie la intestine şi 4 operaţii la plămâni.

Deşi rămăsese plămânul stâng pe jumătate şi cel drept era de trei ori operat, trăiesc de la ultima operaţie cu ajutorul lui Dumnezeu de zece ani fără să sufăr de dispnee (dificultăţi de respiraţie), cu toate că puterea plămânilor este foarte scăzută. Strig însă şi eu ca Beethoven: "Prea înţelepte Dumnezeule, dă-mi ce vrei, fie bine, fie rău, ajunge să vină toate de la Tine" şi "Fie numele Domnului binecuvântat", aşa cum m-a sfătuit prea fericitul Părinte Iacov Tsalikis de la Sfânta Mănăstire a cuviosului David, precum şi "Slavă Domnului, Cel care le-a făcut pe toate". În ziua întristării mele L-am căutat pe Dumnezeu şi pentru aceasta nu numai că-L voi căuta, dar Îl voi şi mărturisi.

Minunile s-au petrecut una după alta: Prin Sfântul Partenie, episcopul din Lampsakos, cel făcător de minuni, a cărui biserică se află la Fundaţia Lyrios din Mati Attikis (Sfântul Partenie este sărbătorit la 7 februarie şi el este Sfântul vindecător de cancer. Mâna dreaptă a Sfântului Partenie se află la Sfânta Mănăstire a Sfântului Nicolae din Andros, la care de multe ori m-am închinat). Prin mijlocirile Sfântului Nectarie (Taumaturgul, de la „Mănăstirea Sfânta

Treime” din Eghina), a Sfântului Patapie, a cuviosului David din Evvia, a Sfântului Efrem din Nea Makri, pe care i-am implorat prin rugăciunile mele. Şi prin rugăciunile duhovnicului meu, neuitatul părinte Grigorie, mitropolitul de Kastoria. Prin rugăciunile părintelui Sofronie de la Essex, Anglia, a părintelui Porfirie, a părintelui Iacov Tsalikis şi a părintelui Paisie de la Sfântul Munte.

În clipa de faţă mă aflu în viaţă, deşi doctorii s-au pronunţat că n-o să trăiesc, întrucât a treia şi a patra operaţie de cancer la plămâni nu s-a făcut nimănui pe plan internaţional.

Părintele Porfirie şi părintele Sofronie de fiecare dată când îi vizitam, îmi ziceau: “Ai să te faci bine”.

Au trecut 10 ani de la ultima operaţie şi, cu ajutorul lui Dumnezeu, boala s-a oprit. Eu însă nu am încetat să-L chem în ajutor pe Dumnezeu, pe Maica Domnului şi pe toţi Sfinţii, şi pe Sfântul Partenie, care este sfântul vindecător de cancer.

După 4 ani, ducându-mă la Londra pentru examen medical, doctorului Peter Goldstraw i-au dat lacrimile, când m-a văzut şi a spus: “Nu mai speram să te revăd …” ”

Domnul Stefanos, după atâtea intervenţii chirurgicale, trăieşte în chip miraculous, fiind scăpat complet de cancer chiar din 1988, cu toate că doctorii de la Londra, unde au avut loc toate operaţiile, declarau soţiei lui, doamna Garifallia: “Nu va trăi, curând va surveni moartea, pentru că nu este posibil ca numai 4 celule să fugă. Să vedem câte altele vor fi scăpat şi unde s-au dus şi s-au cuibărit.” Şi totuşi trăieşte, şi fără probleme respiratorii.

Plin de recunoştinţă faţă de Sfântul Partenie din Lampsakos, domnul Stefanos Stefanou a înălţat o bisericuţă în cinstea acestui mare sfânt din vechime la Fundaţia de copii Lyrios din Mati Attikis, după ce a cerut aprobarea de la Mitropolitul de atunci al Atticii (Dorotheos), care, când a aflat de minunea Sfântului Partenie, a fost adânc emoţionat şi şi-a dat consimţământul.

Notă: Fundaţia de copii Lyrios din Mati Attikis este o fundaţie care întreţine copii cu nevoi sociale: orfani, copii săraci şi cu părinţi divorţaţi. Aici copii sunt hrăniţi gratuit şi educaţi de maicile obştii Sfintei Mănăstiri a Sfintei Treimi, de care aparţine această fundaţie.

A salvat o fată de 26 de ani, vindecând-o de cancer la trahee

Este redată mai jos mărturia unei fete cu numele Stratoula, din Halkida, care la 26 de ani, în decembrie 1996, a fost atinsă de cancer. Ea relatează modul miraculos în care a scăpat de cancer.

"Când aveam 26 de ani, un test a arătat că am fost atinsă de o tumoare care distruge celulele din afara traheei. Medicii mi-au făcut o intervenţie, tăind o parte din trahee. După trei luni testul a arătat că m-am vindecat. Însă după câtva timp tumoarea a bătut din nou la uşă. Atunci am hotărât să-mi pun viaţa în mâinile Sfântului Partenie. Am postit 40 de zile, m-am spovedit, m-am împărtăşit şi citeam zilnic paraclisul Sfântului Partenie. Chiar din prima zi am văzut în somn apărând de trei ori în faţa mea, pentru ca mai apoi să dispară, o icoană uriaşă a Sfântului Partenie. Era mare cât camera şi luminoasă. Atunci, trezindu-mă, am priceput că Sfântul mă ascultase şi că era lângă mine. Nu am încetat să fiu şi eu aproape de el. Când am repetat testul, răspunsul era negativ pentru tumoare şi rămăsese numai o simplă umflătură. Cu lacrimi în ochi am mulţumit Sfântului Partenie şi am hotărât să continui cu şi mai multă credinţă rugăciunile mele. Următorul examen a fost negativ în ceea ce priveşte natura malignă a cancerului şi nu mai era nici o umflătură. Toate acestea fără medicamente, fără doctori, fără tratamente dureroase şi chinuitoare pentru cancer, pe care le aplică doctorii în zilele noastre.

Acum îl am pe ocrotitorul meu deasupra patului şi o dată pe săptămână urc la mănăstire (la Sfânta Mănăstire Makrimallis) să mă închin şi să-i mulţumesc. La această străduanie a mea au ajutat cele două maici bătrâne ale mănăstirii, care cu sfaturile şi cu înţelegerea lor, mi-au întărit sufletul ca să pot să mă rog cu mai multă putere şi m-au înarmat cu răbdare şi stăruinţă. Le mulţumesc."

Maica Mariam de la Sfânta Mănăstire Makrimallis (aceasta este mănăstirea care adăposteşte cea mai mare parte a capului Sfântului Partenie din Lampsakos) mărturiseşte: "Cu adevărat, doamna Stratoula este perfect sănătoasă. Acum s-a şi căsătorit şi nu-şi uită niciodată făgăduinţa. O dată pe săptămână, ca semn de respect, iubire şi recunoştinţă faţă de Sfântul Partenie, urcă la mănăstirea noastră, îngenunchează în faţa prea cinstitului său cap şi-i mulţumeşte pentru marele dar ce i l-a făcut."

A vindecat complet cancerul în metastază la sân

Un alt caz de vindecare miraculoasă de cancer săvârşită de marele Sfânt Partenie din Lampsakos a fost prezentat la postul de radio al Bisericii Greciei, în cadrul emisiunii "Minuni şi miracole", în data de 11 februarie 1999.

Doamna Vasiliki Mila, care locuieşte în cartierul Keratsinion din Pireu, a aflat în iunie 1998, în urma unor analize de specialitate, că a fost atinsă de boala blestemată a cancerului. Boala începuse de la o tumoare la subsuoară şi intrase în metastază. Medicii i-au declarat soţului doamnei Vasiliki că vor face tot ce le stă în putinţă, dar probabilităţile de a trăi pentru doamna Vasiliki sunt nule. Toată familia s-a aflat într-o situaţie disperată.

Doamna Vasiliki a intrat la Spitalul de oncologie Metaxas din Pireu, unde a făcut analizele necesare. Operaţia a fost programată pe 30 iunie, într-o zi de joi.

Dar în acest moment a intervenit Sfântul Partenie din Lampsakos, fără ca cineva să-l cheme în ajutor. Familia doamnei Vasiliki era credincioasă şi în acel moment greu a cerut ajutorul lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu le-a ascultat rugăciunile şi l-a trimis pe Sfântul Partenie, care a venit alături de familie într-un mod cutremurător. Sfântul Partenie s-a înfăţişat în aceeaşi seară, joi seara, cu o săptămână înainte de operaţie, la doi din membrii familiei, în mod diferit. L-au văzut în vis pe Sfânt viu soţul doamnei Vasiliki (domnul Iorgos) şi nora ei (Angheliki) - o fată care a fost crescută la Fundaţia Lyrios din Mati Attikis [1].

În continuare este redată mărturia doamnei Angheliki (nora doamnei Vasiliki):
"Pe 23 iulie, cu câteva zile înainte să se opereze soacra mea, am văzut în somn că urcam la Lyrios spre Sfântul Partenie şi o ţineam de braţ pe o maică de la Fundaţia Lyrios. Erau şi copiii mei în urmă şi urcam să facem o slujbă. În faţă mergeau nişte maşini, iar în faţa maşinilor mergea un călugăr. M-am întors într-o parte şi am întrebat-o pe maică cine este călugărul şi mi-a spus că este preotul cel nou şi îl cheamă Partenie. Am ajuns la biserică şi a început slujba. Bătrânul a chemat-o pe soacra mea şi a pus-o în faţa bisericii, iar pe mine alături.

Apoi a ridicat mâna şi a făcut de trei ori semnul Crucii asupra ei şi i-a spus: ***"Nu te teme, ai să te faci bine!*** "

După aceea s-a întors spre mine şi mi-a spus: ***"Soacra ta se va face sănătoasă şi vreau să faceţi o slujbă şi să se împărtăşească soacra ta.". "***

Trebuie precizat că Angheliki ştia despre Sfântul Partenie de la Fundaţia de copii Lyrios (unde crescuse), dar socrul ei nu ştia nimic despre acest Sfânt, nici

---

[1] *Fundaţia de copii Lyrios din Mati Attikis, Grecia, este o fundaţie care întreţine copii cu nevoi sociale: orfani, copii săraci şi cu părinţi divorţaţi. Aici copii sunt hrăniţi gratuit şi educaţi de maicile obştii Sfintei Mănăstiri a Sfintei Treimi, de care aparţine această fundaţie. Această fundaţie are o bisericuţă închinată Sfântului Partenie din Lampsakos, care a fost construită de domnul Stefanos Stefanou din Pireu, în semn de recunoştinţă faţă de Sfânt, pentru că i-a salvat viaţa şi l-a vindecat de cancer.*

nu a văzut vreodată vreo icoană de-a lui, ca să-i cunoască chipul. Dar domnul Iorgos, înainte de a afla că soţia sa are cancer, se mai ducea uneori la Fundaţia Lyrios şi vedea Bisericuţa Sfântului Partenie, albă şi foarte frumoasă, căţărată pe un deal înalt, dar nu intrase niciodată înăuntru.

Domnul Iorgos a avut şi el un vis minunat, înainte de a fi operată soţia sa. În vis, se făcea că urca la deal, spre Fundaţia Lyrios, cu doamna Vasiliki şi cu copiii lor; în timp ce o ungea cu ulei în semnul Sfintei Cruci pe soţia sa, vede un preot sprijinit de o coloană de afară a Bisericii Sfântului Partenie, care îi cheamă şi le zice: ***"Veniţi, vă aşteptam!".***

Domnul Iorgos şi-a dat seama că preotul apărut în vis este chiar Sfântul Partenie deoarece era lângă bisericuţa închinată lui; mai mult decât atât, după ce a intrat în biserica de la Fundaţie, a văzut că Sfântul înfăţişat în icoane semăna perfect cu preotul care îi apăruse în vis.

Astfel Sfântul Partenie li s-a arătat viu în vis, vorbindu-le şi chemându-i la el. Prin urmare, domnul Iorgos s-a dus la spital vineri, peste măsură de bucuros şi strigând: "Vasiliki, nu te teme! Vasiliki, s-a făcut o minune! Scoală-te! S-a făcut o minune! Mergem la sfântul care ne-a chemat!".

Doamna Vasiliki însă nu înţelegea mai nimic. Chiar în clipa aceea a ajuns şi doctorul cu o radiografie a sânului în mână. O radiografie pe care o aşteptau cu emoţie, pentru că ştiau că răul ajunsese şi acolo. Şi ce era ceea ce vedeau? Radiografia sânului era curată, fără urmă de tumoare, iar medicii nu mai găseau nimic prin palpare. Însuşi Sfântul Partenie îşi începuse minunea; "începuse" pentru că ştersese metastazele dimprejur, lăsând numai pentru medici tumoarea iniţială la subsuoară. Nu se ştie de ce, poate pentru motive de învăţătură a lui Dumnezeu.

Aşadar, după apariţia Sfântului Partenie din Lampsakos, toate s-au schimbat. Toţi membrii familiei, care mai înainte erau cufundaţi în supărare şi deznădejde, simţiră o bucurie şi un optimism inexplicabil.

Despre această bucurie şi nădejde mărturiseşte doamna Vasiliki: "Înainte să-l vadă pe Sfânt soţul meu, eu mă simţeam aproape de moarte, cât timp m-am aflat internată şi am făcut examenele medicale, însă de la visul soţului meu şi după aceea am devenit alt om, cu totul alta. Am prins aşa un curaj, nici nu ştiu dacă am avut ceva, mă simt mai bine decât am fost înainte, foarte bine, foarte foarte bine. Toată lumea a rămas uimită de mine. Bucuria pe care o simt acum şi nădejdea le simţeam şi atunci când m-am dus la operaţie. Am intrat veselă şi zâmbitoare în sala de operaţie. Toate acestea au fost o putere a Sfântului, a Sfântului Partenie."

Într-adevăr, Sfântul Partenie din Lampsakos stătea viu alături de această familie şi o ajuta în lupta ei împotriva cancerului, o ajuta dându-i curaj, bucurie şi optimism, într-un mod tainic, într-un mod în care numai un creştin credincios poate să simtă şi să înţeleagă. Cancer şi bucurie în aceeaşi casă pare un paradox, pare absurd pentru mulţi. Şi totuşi…
Chiar în ziua următoare au luat-o pe doamna Vasiliki de la spital şi s-au dus toţi din familie la Bisericuţa Sfântului Partenie de la Fundaţia Lyrios. S-au rugat fierbinte la sfânt, au aprins o lumânare şi candela lui şi au rămas acolo cu el timp îndelungat. Apoi au coborât. Stareţa le-a dăruit o cărticică cu viaţa sfântului şi cu rugăciunile lui. De atunci doamna Vasiliki a început să o citească în fiecare zi şi să-l cheme într-ajutor pe Sfântul Partenie.

Luni s-a întors iar la spital pentru operaţie şi continua bucuroasă să se roage la Sfânt, iar miercuri, 29 iulie, a intrat singură, fără nici unul dintre membrii familiei, în sala de operaţie, întrucât programarea operaţiei s-a făcut cu o zi mai înainte. Doamna Vasiliki mărturiseşte: "Şi aici sfântul şi-a arătat îndurarea, pentru că dacă soţul meu ar fi fost aici, ar fi plâns, iar eu mi-aş fi pierdul calmul". Pentru doctori toate au mers neaşteptat de bine. Cu toate acestea au recomandat un număr mare de raze, care însă nu s-au putut face, pentru că mâna doamnei Vasiliki a rămas nemişcată după operaţie şi o durea îngrozitor. A ieşit din spital având intenţia să înceapă tratamentul când va putea să-şi mişte mâna.

La 22 august toată familia a urcat la Bisericuţa Sfântului Partenie pentru slujba pe care i-a promis-o. După slujbă, doamna Vasiliki a urcat în microbuzul Fundaţiei, ca să plece. Părintele Emmanuil Makris, care a făcut slujba, a venit ultimul, după cum a mărturisit el însuşi doamnei Maria Meletiou-Makri (autoarea cărţii despre Sfântul Partenie).

Despre minunea care s-a petrecut imediat după slujbă mărturiseşte doamna Vasiliki: "Cum am urcat în microbuz şi m-am aşezat, am simţit o mare durere la umăr, o durere groaznică, ca şi cum m-ar fi lovit cu ciocanul şi cam în zece minute mâna pe care nu o ridicam deloc în sus, că mă durea îngrozitor, s-a făcut cu totul bine. Mi-a trecut durerea, pentru că tare mă mai durea, a trecut cu totul durerea şi am plecat. Am coborât de la Fundaţie şi atunci le-am spus tuturor. Iar după minunea care s-a petrecut, am făcut investigaţie la trei luni de la operaţie şi au ieşit foarte bune analizele, cu toate că biopsia ieşise rea, nu era bună deloc."

De atunci lucrurile au luat o altă întorsătură, spre mai bine. Doamna Vasiliki a început razele după sfatul medicilor, dar a făcut mult mai puţine decât cele planificate, pentru că pentru medici totul se îmbunătăţise repede şi în mod neaşteptat, aşa că au oprit tratamentul. Când a trecut timpul cuvenit a repetat toate analizele, dar nu mai avea nimic. Intervenţia Sfântului Partenie a fost evidentă şi familia, cutremurată, a început să vorbească despre sfânt, să-i

înştiinţeze pe toţi de minunea săvârşită de el şi să-l laude. Cu adevărat, "minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Lui!".

Iar Sfântul Partenie nu a încetat să ajute această familie, ca un prieten, ca un frate. De fiecare dată când îndoiala pătrunde în gândurile lor, Sfântul vine să o şteargă. Sfântul Partenie s-a arătat de alte 2-3 ori membrilor familiei, mereu în acelaşi timp, în aceeaşi seară, la doi dintre ei şi i-a asigurat: ***"Nu vă temeţi, Vasiliki se va reface sănătoasă cu totul".***

Toate acestea par de necrezut şi totuşi sunt adevărate. Sfinţii noştri sunt vii şi harul tămăduitor lucrează în Biserica ortodoxă. Domnul nostru, prin Sfinţii Lui, continuă să ne dea învăţăminte şi să înfăptuiască minuni, ca pe vremea când trăia cu noi pe pământ.

Trăieşte în chip miraculos de doisprezece ani, datorită Sfântului Partenie din Lampsakos

Doamna Iannula Voudouri, de 63 de ani, din Mitilini, care în anul 2000 (când a părut cartea în versiunea originală, în limba greacă) locuia în regiunea Kato Souli Marathonos, a fost atinsă de cancer la sân şi s-a operat urgent în 1987. În prima etapă a fost scoasă tumoarea malignă şi s-au început imediat razele şi şedinţele de chimioterapie timp de 7 luni. Răul însă, după cum a mărturisit ea însăşi, a înaintat şi a trebuit din nou să intre în operaţie, procedându-se la extirparea totală a sânului şi scoaterea a 32 de ganglioni. Doctorii au continuat razele şi chimioterapia, nefiind deloc optimişti. O mică speranţă de viaţă îi dădeau doamnei Iannula, mamă a doi copii. Chiar ea mărturiseşte: "Ah, boala aceasta l-a mâncat pe soţul meu, un om zdravăn, care de când a aflat de ea, nu a mai putut să se liniştească, nu a mai putut sta locului, vorbea tot timpul cu prietenii şi cunoscuţii despre boala mea şi uite că eu încă trăiesc..".

În situaţia aceasta a ei, doamna Iannula se chinuia mult, a ajuns la epuizare, a suferit, a fost distrusă. În disperarea ei, a apelat la Sfânta Marina, pe care o considera protectoarea casei ei, întrucât şi în Mitilini, de când s-a născut a zărit Bisericuţa Sfintei Marina lângă casa ei, apoi tot lângă casa ei a găsit-o pe Sfânta Marina şi la Marathon.

Greu, tare greu trecea vremea; mereu pe la doctori şi fireşte, cu speranţe puţine… până când şi doamna Iannula l-a întâlnit în faţa ei pe Sfântul Partenie, necunoscut ei până atunci.

Doamna Iannula are o proprietate mare la Marathon, unde obştea de maici de la Fundaţia Lyrios a vrut să aşeze corturi pentru tabăra lor de copii. Au căutat în zonă şi au găsit proprietatea aceasta a doamnei Iannula foarte potrivită şi

liniştită. Au căutat-o, au întâlnit-o şi au rugat-o să le cedeze lor această proprietate ca să-şi aşeze tabăra. Fiind un om foarte bun, doamna Iannula i-a primit bucuroasă pe copii, iar Dumnezeu a răsplătit-o.

Trăieşte astăzi datorită acestei cunoştinţe cu Fundaţia Lyrios şi cu Sfântul Partenie din Lampsakos. A ajuns prietena Fundaţiei, le-a îndrăgit pe maici, urmărindu-le cum stau cu dragoste şi bunătate alături de copii, cum îi îngrijesc cu răbdare şi sacrificii, cum au grijă de ei mai mult decât o mamă de copiii săi.

Au emoţionat-o toate acestea, s-a dus alături de maici, le-a spus durerea ei şi a aflat şi ea iubire, sprijin, ajutor şi informaţii despre Sfântul Partenie din Lampsakos. Şi-a reconsiderat şi ideile pe care le avea, până să le cunoască, despre mănăstiri, monahism şi preoţi.

Odată, când mâna Sfântului Partenie din Lampsakos - care se află la Mănăstirea Sfântului Ierarh Nicolae din Insula Andros - a fost găzduită la Fundaţia Lyrios, o maică a plecat de la Fundaţie şi s-a dus la Marathon şi a adus-o pe doamna Iannula bolnavă, ca să se închine la Sfintele moaşte, făcând asupra ei semnul Sfintei Cruci cu acestea. Era în primii ani ai bolii ei, când se simţea deprimată.

De atunci toate au început să se schimbe. Doamna Iannula a început să-l cheme în ajutor şi pe Sfântul Partenie, împreună cu draga ei Sfântă Marina, după ce a auzit de harul deosebit pe care îl are. Aşa s-a întărit, a prins puteri în trup, dar şi în suflet, şi trăieşte până astăzi, simţindu-se câteodată foarte bine, altă dată cu probleme, pe care însă le înfruntă cu medicii şi mai ales, cu marele doctor - Sfântul Partenie, pe care, de fiecare dată când lucrurile se înrăutăţesc, îl invocă cu tărie, urcă la Bisericuţa lui şi îi făgăduieşte o Sfântă Liturghie.

Astfel, cu toate că doctorii îi vorbesc de ani de zile despre un mare chist malign la ficat, cu toate că de vreo 2-3 ori i s-a adunat apă la plămâni… cu toate că de atunci, de 12 ani au încetat şedinţele de chimioterapie şi în ciuda previziunilor pesimiste ale doctorilor, trăieşte. Iar în ultima vreme a rărit şi medicamentele.

Maicile de la Fundaţia Lyrios o întâlnesc pe doamna Iannula de multe ori la casele copiilor, stând acolo şi dând ajutor, având grijă să facă ceva pentru copii, ceva ce le place îndeosebi, aşa cum ar face o bunică bună. Şi este plină de credinţă în Sfântul Partenie din Lampsakos, plină de convingere că n-o s-o lase, spună doctorii ce-or vrea!…

Noi minuni ale Sfântului Partenie al Lampsacului în Tesalonic

Astăzi, în vremea acestei deosebite crize duhovnicești, lumea așteaptă să se săvârșească vreo minune și își pune nădejdea în Atotputernicul Dumnezeu. Aici în Sfânta Biserică a Sfântului Dimitrie, tesaloniceanul în ultima vreme se săvârșesc din ce în ce mai multe minuni, potrivit cu mărturiile oamenilor care le-au trăit și care sunt de netăgăduit.

Sfântul Partenie, episcopul Lampsacului, un sfânt din secolul al III-lea, s-a arătat multora pe care, fie i-a slobozit de demonul care îi supărau, fie i-a vindecat de boala lor.

„Prima cunoștință" s-a făcut cu Pr. D. B care într-o seară, în timp ce-i vorbea înaintea unei icoane de-a lui, acela îi închidea și-i deschidea ochii și îi zâmbea, arătându-i prin aceasta prezența sa vie.

După aceea s-au săvârșit multe minuni și vindecări, care sunt menționate mai jos:

Doamna Dimitra din Tesalonic, mamă a patru copii, suferea de cancer. Nu avea nici o legătură cu Biserica. O rudă oarecare i-a vorbit despre Sfântul Partenie, care este și ocrotitorul celor ce suferă de cancer, și a început să creadă. A venit la Biserică și după o vreme, sub epitrahilul preotului, s-a săvârșit minunea și s-a făcut bine. De atunci mărturisește peste tot minunea pe care s-a învrednicit s-o

trăiască. S-a pocăit și din sentimentul de prețuire merge și curăță fără plată Biserica Sfântului Dimitrie.

***

O tânără care avea demon, într-o zi, în vreme ce i se citeau exorcismele, i s-a arătat sfântul viu, a alungat demonul din ea și i-a spus: „Mergi, fiica mea, și să nu mai păcătuiești!”.

***

De asemenea mulți îl văd pe sfântul în Biserică venind într-o lumină orbitoare, pe care îi binecuvântează și le zâmbește, voind să-i întărească în necazurile lor.

***

Astăzi am luat cunoștință de o minune care s-a săvârșit în Cipru. Domnul Andrei, originar din localitatea Troulli - Larnaka, a aflat dintr-odată că are cancer. Aflându-se în spital, în ziua de 6 februarie, în ajunul pomenirii sfântului, privea la televizor o emisiune despre Sfântul Partenie, de unde a aflat că este și protectorul celor ce suferă de cancer. Din acea clipă a intrat în inima sa și după cum vă puteți da seama, a început să-l roage ca să-l vindece, ceea ce s-a și făcut.

M-a bucurat în mod deosebit vestea pe care mi-a făcut-o cunoscută fiul său, Teofan, care astăzi, împreună cu prietenii săi, s-a închinat în Biserica Sfântului Dimitrie, după o vizită făcută în Sfântul Munte Athos, că în urma dorinței sale, cu sprijinul sătenilor și cu binecuvântarea mitropolitului lor, vor zidi o Biserică în cinstea Sfântului Partenie.

De asemenea la Chilia Maicii Domnului de lângă Mănăstirea Cutlumuș, în urma descoperirii dorinței Sfântului și a Maicii Domnului se construiește un paraclis al său.

Toate acestea poate constituie niște scenarii absurde și false pentru unii, însă pentru cei care le-au trăit și pentru noi care le consemnăm zilnic sunt nemincinoase și ne readuc iarăși mesajul lui Dumnezeu, că ne iubește pe toți și niciodată nu ne va părăsi, ci așteaptă pocăința noastră.

Sfântul Partenie dăruieşte un copil unui cuplu nefericit

Luând sfârşit rugăciunea, părintele Emmanuil le-a dat câteva sfaturi: le-a spus să se spovedească, să aibă credinţă iar Dumnezeu o să-i ajute. Când coborâră la Fundaţie, i-a mângâiat cu ştirea că sfântul trebuie să fi auzit rugăciunea lor, întrucât a dat semn în timpul rugăciunii lor: candela care se află în faţa marii sale icoane, s-a mişcat într-un fel deosebit, pe toată durata Paraclisului. Acest amănunt nimeni altul nu l-a băgat în seamă.

Doamna Katerina Tekoma, de 35 de ani, care locuieşte în Kipseli, ne-a povestit despre modul în care a intrat în viaţa ei Sfântul Partenie şi i-a făcut bine.

Doamna Katerina cu soţul ei, funcţionar la Ministerul Apărării Naţionale, trăiau timp de patru ani după căsătoria lor, o mare dramă: nu puteau să aibă copii. Alergau întruna pe la medici, care nu găseau nici o cauză patologică. "Sterilitate inexplicabilă" era concluzia lor, de aceea cauza problemei lor o puneau pe seama stresului, pe care sarcina îndelung aşteptată a creat-o cuplului.

Pe măsură ce trecea timpul, ei erau tot mai disperaţi şi începură să recurgă la toate mijloacele de care dispune ştiinţa secolului nostru în acest domeniu. Doamnei Katerina i se administra hormoni, dar nu se întâmpla nimic. În cele din urmă recurseră la fertilizare artificială, dar nici în acest fel nu reuşiră ceea ce îşi doreau atât de mult.

Însă, pentru că amândoi sunt oameni credincioşi, în toţi aceşti ani nu cerură ajutor numai de la medici, ci şi de la Dumnezeu şi sfinţii Lui. Alergau mereu la mănăstiri şi biserici şi îi rugau pe sfinţi şi mai presus de orice pe Maica Domnului, ca mamă ce este, să i se facă milă de ei.

Timp de patru ani nu obţinură nimic, cu toate eforturile lor pline de nerăbdare şi cu toate rugăciunile lor. Katerina a obosit să mai alerge pe la medici şi să încerce fiecare metodă nouă care i se propunea ca să facă copil, aşa că s-a hotărât să oprească toate acestea şi să lase totul în mâinile lui Dumnezeu, pe Care Îl rugau tot mai mult.

Trecură cinci luni, până când prietena ei, Dimitra, o fată care a crescut la Fundaţia Lyrios, iar acum este căsătorită cu copii, îi vorbi de Sfântul Partenie, un sfânt cu totul necunoscut pentru ea.

Într-o zi, pe 14 februarie 1999, în zi de duminică şi la o săptămână după prăznuirea zilei de pomenire a sfântului, o conduse la Fundaţia Lyrios. Acolo ajunse disperată şi dezamăgită. Împreună cu soţul ei şi cu Dimitra, spuseră problema lor părintelui Emmanuil Makri, care, după ce-i ascultă, le propuse să facă o rugăciune şi să-l roage cu toţii pe Sfântul Partenie.

Au urcat la bisericuţa lui şi au făcut rugăciune, rugându-l fierbinte să-i miluiască, pentru că speranţele lor ca să se împlinească marea lor dorinţă se micşorau întruna.

Luând sfârşit rugăciunea, părintele Emmanuil le-a dat câteva sfaturi: le-a spus să se spovedească, să aibă credinţă iar Dumnezeu o să-i ajute. Când coborâră la Fundaţie, i-a mângâiat cu ştirea că sfântul trebuie să fi auzit rugăciunea lor, întrucât a dat semn în timpul rugăciunii lor: candela care se află în faţa marii sale icoane, s-a mişcat într-un fel deosebit, pe toată durata Paraclisului. Acest amănunt nimeni altul nu l-a băgat în seamă.

Cu adevărat, în ajun de 25 martie, primind rezultatul testului de sarcină pe care l-a făcut la îndemnul medicului (ea însăşi nici nu a vrut să-l mai facă, pentru că era disperată să facă teste care ieşeau toate negative), constată că rămăsese însărcinată în intervalul de la 14 februarie, când făcuse Paraclisul Sfântului, până la 4 martie.

Bucuria lor a fost de nedescris. Sfântul, pe care nu-l cunoscuseră până atunci, le-a dăruit copilul pe care l-au aşteptat timp de cinci ani. Astfel, în noiembrie 1999 Katerina a adus pe lume un băieţel sănătos, iar acum ţine fericită în braţe marele dar al sfântului, marele dar al lui Dumnezeu şi Îl preamăreşte pe

Dumnezeu şi pe Sfântul Partenie, care i-a binecuvântat familia, rugându-l, dacă este voia lui Dumnezeu, să-i trimită şi alţi copii.

(Maria Meletiou-Makri, Un sfânt din vechime viu printre noi, Sfântul Partenie din Lampsakos (Sfântul ocrotitor al bolnavilor de de cancer), Editura Bunavestire, p. 64-66)

Sfântul Partenie din Lampsakos vindecă ameţelile doamnei Atanasia

Doamna Atanasia Zafiropoulou, de loc din Haidari Attikis, ne-a povestit o mare problemă pe care a avut-o cu sănătatea ei.

În 1986 suferea de ameţeli groaznice, care se agravau tot mai mult şi o ţineau la pat. Nimic nu putea face. Deznădăjduită, a intrat în spital, unde timp de o lună continua aceeaşi stare, căci medicii nu puteau să-i dea nici un ajutor. Au examinat-o cu de-amănuntul, dar nu au găsit cauza suferinţei. În cele din urmă au hotărât să-i facă tomografie axială.

Seara, înainte să aibă loc această examinare, doamna Atanasia a văzut pe când dormea un sfânt pe care nu l-a cunoscut până atunci şi care i-a spus: ***"Nu te teme, nu ai nimic. Eu sunt Sfântul Partenie".***

Dimineaţa când s-a trezit, nu mai avea absolut nimic şi stătea pe scaun fără greutate. Când s-a dus soţul ei să o vadă, s-a speriat, nu a înţeles ce s-a întâmplat. I-a povestit totul, încercând să-şi amintească numele sfântului necunoscut, pe care nu-l reţinuse. În clipa aceea a trecut prin cameră un tânăr cu cărticele care conţineau vieţile sfinţilor. Printre ele a recunoscut pe sfântul care îi apăruse în vis noaptea şi-şi aminti numele său.

După puţin timp a făcut şi tomografia axială, care a ieşit foarte curată. Toate s-au sfârşit datorită sfântului. De atunci îl cinsteşte şi în fiecare an urcă la Sfânta Mănăstire a Maicii Domnului Makrimallis, de la Psahna Evvias, să se închine la

cinstitul Cap al sfântului şi să-i mulţumească pentru marea lui binefacere, pentru că din anul 1986 este perfect sănătoasă.

O mărturie cutremurătoare

Capul Sfântului Partenie din Lampsakos se află în Grecia, la Mănăstirea Makrimallis din Insula Evvia

Ca o primă minune a vindecării de groaznica boală a cancerului, oferim în cele ce urmează mărturia plină de întâmplări a domnului Stefanos Stefanou, marinar pensionar, care locuieşte la Pireu şi este de loc din insula Andros. El însuşi ne-a scris povestea lui, iar noi o inserăm fără nici o modificare.

Care om pe lumea aceasta nu a suferit sufleteşte şi trupeşte? Şi cine nu a simţit nevoia să se întrebe de ce este suferinţa în lume? Cerul nu este mereu senin şi plin de stele şi marea nu este mereu liniştită. Cerul se acoperă de nori grei şi negri şi izbucnesc ploi torenţiale şi furtuni. Norii întunecaţi ai durerii şi furtunile lacrimilor se revarsă. Prin astfel de furtuni a trecut şi vorbitorul din povestirea ce urmează, suferind de cancer.

În ajunul Crăciunului 1982 mi s-a diagnosticat cancer la intestinul gros în stadiu avansat. Atunci l-am vizitat pe prea fericitul părinte Porfirie, care m-a sprijinit şi mi -a spus: "Să mergi să te operezi şi ai să te faci bine".

La data de 3 ianuarie 1983 a avut loc operaţia la intestinul gros şi examenul histo-logic a arătat că era un cancer malign.

În martie 1984 apare cancer la plămânul stâng. M-am operat la 21 martie, mi-au scos jumătate din plămânul stâng, iar examenul histologic a arătat cancer în metastază la intestin.

În octombrie în acelaşi an 1984, apare cancer la plămânul drept; m-am operat din nou; examenul histologic a arătat iar metastază la intestin.

În decembrie 1987, făcând Check-up (Test medical), tomografii axiale şi altele, m-am trezit din nou atins de cancer la plămânul drept. M-am operat, iar examenul histologic (al sângelui) a arătat iar metastază la intestin, cancer malign.

Atunci însă, înainte de cea de-a treia operaţie, când m-au anunţat că plămânul drept prezintă din nou tumoare canceroasă, mi-au spus că, dacă nu mă operez imediat, în termen de trei luni va interveni moartea.

Eram pe atunci la Londra şi atât de mult m-am supărat de durere sufletească, încât plecând de la cabinetul medicului şi mergând pe jos la hotel, am udat cu lacrimile mele străzile Londrei, zicând: «Doamne Dumnezeule, nu trebuie să faci să plouă, eu am udat cu lacrimile mele Londra».

Temându-se însă de cea de-a treia operaţie la plămân, medicul pneumolog Stephen Spiro de la Uni-versity College a insistat să facă această operaţie chirurgul Peter Goldstraw de la Bromston Hospital.

Chirurgul Peter Goldstraw ne-a spus că operaţia va necesita vreo 5-6 ore.

Am fost transportat la chirurgie pentru operaţie şi peste o oră şi jumătate a ieşit chirurgul şi a spus soţiei mele: «Finish» (Sfârşit).

Ea s-a speriat, crezând că ori m-a cusut fără să mă opereze, ori am murit.

Dar chirurgul Peter Goldstraw, chirurg pneumolog de faimă internaţională, o linişti, spunându-i: "Operaţia a reuşit foarte bine, dar mie, cât timp am operat, îmi tot fugeau mâinile şi nu am înţeles când s-a terminat aşa repede operaţia".

Măritul Dumnezeu l-a trimis pe sfântul Lui şi acest sfânt m-a operat. Şi era vorba iar de cancer malign în metastază.

Peste un an tot în decembrie, iarăşi altă intervenţie tot la plămânul drept. Cancer de natură malignă în metastază la intestin.

La a patra operaţie mi-au spus că vor fi necesare 15 zile de stat în spital, din cauza Crăciunului, când pleacă personalul, dar pentru că a decurs bine operaţia, în 6 zile m-au externat şi m-am dus la hotel şi astfel s-au făcut: o operaţie la intestine şi patru operaţii la plămâni.

Deşi rămăsese plămânul stâng pe jumătate şi cel drept era de trei ori operat, trăiesc de la ultima operaţie cu ajutorul lui Dumnezeu de 10 ani fără să sufăr de dispnee, cu toate că puterea plămânilor este foarte scăzută. Strig însă şi eu ca Beethoven: «Prea înţelepte Dumnezeule, dă-mi ce vrei, fie bine, fie rău, ajunge să vină toate de la Tine», şi «Fie numele Domnului binecuvântat», aşa cum m-a sfătuit prea fericitul părinte Iacov Tsalikis de la Sfânta Mănăstire a cuviosului David, precum şi «Slavă Domnului, Cel care le-a făcut pe toate».

În ziua întristării mele L-am căutat pe Dumnezeu şi pentru aceasta nu numai că-L voi căuta, dar Îl voi şi mărturisi.

Minunile s-au petrecut una după alta: Prin Sfântul Partenie, episcopul din Lampsakos, cel făcător de minuni, a cărui biserică se află la Fundaţia Lyrios din Mati Attikis (Sfântul Partenie este serbat la 7 februarie, şi el este sfântul apărător de cancer. Mâna dreaptă a Sfântului Partenie se află la Sfânta Mănăstire a Sfântului Nicolae din Andros, la care de multe ori m-am închinat). Prin mijlocirile Sfântului Nectarie, a Sfântului Patapie, a cuviosului David din Evvia, a Sfântului Efrem din Nea Makri pe care i-am implorat prin rugăciunile mele. Şi prin rugăciunile duhovnicului meu, neuitatul părinte Grigorie, mitropolitul de Kastoria. Prin rugăciunile părintelui Sofronie de la Essex, Anglia, a părintelui Porfirie, a părintelui Iacov Tsalikis şi a părintelui Paisie de la Sfântul Munte.

În clipa de faţă mă aflu în viaţă, deşi doctorii s-au pronunţat că n-o să trăiesc, întrucât a treia şi a patra operaţie de cancer la plămâni nu s-a făcut nimănui pe plan internaţional.

Părintele Porfirie şi părintele Sofronie de fiecare dată când îi vizitam, îmi ziceau: "Ai să te faci bine".

Au trecut 10 ani de la ultima operaţie şi cu ajutorul lui Dumnezeu boala s-a oprit. Eu însă nu am încetat să-l chem într-ajutor pe Dumnezeu, pe Maica Domnului şi pe toţi sfinţii, şi pe Sfântul Partenie, care este sfântul vindecător de cancer.

După 4 ani, ducându-mă la Londra pentru examen medical, doctorului i-au dat lacrimile, când m-a văzut şi a spus: «nu mai speram să te revăd ... ».

Cu adevărat, toate acestea pe care le-am citit sunt mai mult decât cutremurătoare. Domnul Stefanos, după atâtea întâmplări, trăieşte în chip miraculos, fiind scăpat complet de cancer chiar din 1988, cu toate că doctorii de la Londra, unde au avut loc toate operaţiile, declarau soţiei lui, doamna Garifallia: "Nu va trăi, curând va surveni moartea, pentru că nu este posibil ca numai patru celule

să fugă. Să vedem câte altele vor fi scăpat şi unde s-au dus şi s-au cuibărit". Şi totuşi trăieşte şi fără probleme respiratorii.

Plin de recunoştinţă faţă de sfânt, i-a zidit şi bisericuţa de la Fundaţia Lyrios, în Mati Attiki, după ce a cerut aprobarea de la mitropolitul de atunci al Atticii, neuitatul Dorotheos, care, când a aflat de minunea Sfântului Partenie, a fost adânc emoţionat şi şi-a dat consimţământul.

(Maria Meletiou-Makri, Un sfânt din vechime viu printre noi, Sfântul Partenie din Lampsakos (Sfântul ocrotitor al bolnavilor de cancer), Editura Bunavestire, p. 78-83)

Părinți, aveți grijă cum vă rugați pentru copiii voștri!

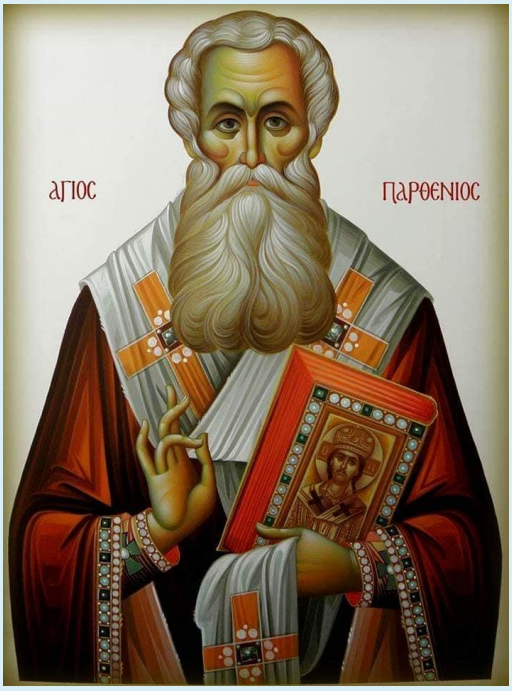

Nişte părinţi şi-au adus fiul îndrăcit la Sfântul Partenie al Lampsacului. De obicei, sfântul, cu harul lui Dumnezeu, le ajuta celor nefericiţi fară să se lase rugat. De data aceasta însă, el s-a arătat nemulţumit. Căzând la picioarele omului lui Dumnezeu, părinţii îl rugau cu lacrimi să le scape fiul de boală.

Nevoitorul a răspuns: „Fiul vostru nu este vrednic de vindecare, fiindcă duhul-chinuitor i-a fost dat ca pedeapsă pentru că este aproape ucigaş de tată”.

Părinţii s-au îngrozit, iar sfântul a lămurit: „Fiul vostru vă jignea deseori?”

„Da”, a răspuns cu durere tatăl. „V-aţi rugat, în amărăciunea voastră, ca Domnul să-l pedepsească?”

„Da, am păcătuit înaintea Domnului”, au recunoscut suspinând părinţii.

Atunci, Sfântul a răspuns: „N-are decât să sufere, fiindcă şi-a meritat pedeapsa”.

Însă părinţii cei iubitori, neputând îndura gândul acesta, nu încetau să verse lacrimi şi să-l roage pe făcătorul de minuni. Mişcat de rugăminţile lor fierbinţi, acesta a cerut de la Dumnezeu iertare pentru tânăr, l-a binecuvântat şi, rugându-se, l-a tămăduit.

Aşadar, să fim mai prevăzători când cerem ceva de la Dumnezeu! Binecuvântaţi pe cei ce vă prigonesc... şi nu blestemaţi... „Nu vă răzbunaţi singuri”, învaţă

apostolul Pavel, ci „lăsaţi loc mâniei lui Dumnezeu... Dacă vrăjmaşul tău este flămând, dă-i de mâncare; dacă este însetat, dă-i să bea... Nu te lăsa biruit de rău, ci biruieşte răul cu binele” (Romani 12,14 şi 19-21).

(K. V. Zorin, Păcatele părinţilor şi bolile copiilor, traducere din limba rusă de Adrian şi Xenia Tănăsescu-Vlas, Editura Sophia, Bucureşti, 2007, pp. 30-31)

Mireasma Sfântului Partenie, episcopul Lampsacului

„Ştii mămică, de ce îmi place să merg şi să mă închin la capul lui de multe ori? Pentru că miroase frumos şi miroase altfel de cum miroase icoana Maicii Domnului de aici”.

***

Stareţa de la Sfânta Mănăstire Makrimallis, unde se păstrează cea mai mare parte a cinstitului cap al Sfântului Partenie, obişnuieşte să spună: „Sfântul este viu şi îşi face de multe ori simţită prezenţa vie în mănăstirea noastră. Închipuiţi-vă - ne spune - că poate să vină un grup să cânte sfântului paraclisul şi acesta să răspândească o mireasmă vie.

Foarte deosebită a fost mireasma care s-a revărsat de la sfânt în vara lui 1993, când a fost vizitată mănăstirea noastră de un ieromonah de la Sinai. Încă de când urca maşina care-l aducea aici şi pe măsură ce se apropia, o mireasmă puternică s-a răspândit din biserică. A umplut biserica, a umplut curtea bisericii şi nu numai, s-a revărsat şi dincolo de curte, ca să-l întâmpine pe ieromonah. Maicile mănăstirii au simţit această mireasmă sfântă. Însă nu numai ele, ci şi pelerinii vizitatori ai mănăstirii. Şi, firește, unii se întrebau: «Dar cu ce parfumuri aţi dat de miroase aşa frumos peste tot?» - şi răspunseră atunci şi cam în acelaşi fel

răspund de fiecare dată când li se pun întrebări de acest fel despre mireasma specifică a sfântului: «Noi nu numai că nu stropim cu parfumuri, dar şi substanţele pe care le folosim, ca să curăţim sfintele vase din biserică nu se simt chiar aşa pentru parfumul lor, ci dimpotrivă ». Mireasma aceea plăcută a ţinut cât a stat călugărul la mănăstire şi când a plecat, s-a stins încet-încet".

Ceea ce este deosebit, precum ne spune stareţa mănăstirii este că „sfântul revarsă mireasmă plăcută când vrea el".

Această mireasmă sfinţită a sfântului au simţit-o intens şi membrii unei familii prietene cu noi. L-au vizitat pe sfânt împreună cu duhovnicul lor, ca să-l roage pentru o problemă serioasă de sănătate care îi preocupă. Aşa cum ne-au povestit, nu au făcut nici doi paşi în curtea mănăstirii şi o mireasmă tare îi cuprinse. Au înaintat, tot aşa, au intrat în biserică, la fel. Au făcut rugăciunea şi pe toată durata ei, parfumul ce ieşea era puternic şi uimitor.

Referitor la aceasta, prietena noastră ne-a spus că la un moment dat al rugăciunii, când o maică a adus cădelniţa preotului şi acesta a tămâiat, s-a deosebit clar mirosul de tămâie de mirosul care se revărsa de la sfânt. A luat sfârşit rugăciunea şi au fost găzduiţi pentru puţin la arhondaricul mănăstirii. Când au ieşit de la arhondaric, s-au dus să-şi ia rămas bun de la sfânt şi iar aceeaşi mireasmă i-a învăluit.

Şi nu numai atât, copilul cel mic al familiei, care era în vârstă de cinci ani, ori de câte ori venea în vizită la mănăstire îi plăcea să meargă să stea câtva timp la capul sfântului, aplecat deasupra şi apoi să se închine. Şi o dată a explicat în mod deosebit mamei lui: „Ştii mămică, de ce îmi place să merg şi să mă închin la capul lui de multe ori? Pentru că miroase frumos şi miroase altfel de cum miroase icoana Maicii Domnului de aici".

Acest miros foarte plăcut arată şi în zilele noastre prezenţa puternică a acestui mare sfânt din vechime a Bisericii noastre, a Sfântului Partenie, făcătorul de minuni. Viu printre noi şi azi, el ne mângâie şi ne sprijină, ne întăreşte în aceşti ani grei pe care-i trăim, vindecând atât sufletele noastre chinuite, cât şi trupurile.

Fie ca Sfântul Partenie să fie un mijlocitor înflăcărat al nostru pe lângă Dumnezeu! Amin.

(Maria Meletiou Makri, Un sfânt din vechime viu printre noi - Sfântul Partenie din Lampsakos, Sfântul ocrotitor al bolnavilor de cancer, Editura Bunavestire, pp.140-143)

Predică la Duminica Înfricoşătoarei Judecăţi şi Sfântul Partenie al Lampsakului

Fraţi creştini, am auzit mai devreme un text profetic, în care Însuşi Mântuitorul ne vorbeşte despre a doua Sa Venire, când va judeca viii şi morţii, aşa cum mărturisim la fiecare Sfântă Liturghie şi ori de câte ori rostim Crezul. Vorbim despre un eveniment cât se poate de concret, pe care creştinii îl aşteaptă încă de când Hristos S-a înălţat la ceruri. Astăzi auzim tot felul de zvonuri despre sfârşitul lumii. Se fac supoziţii, se lansează false alarme, apar filme şi cărţi. Dar pentru noi, cei credincioşi, acest sfârşit nu este nici necunoscut, nici nu trebuie să-l privim ca pe o catastrofă. Pentru că el înseamnă a doua Venire a Mântuitorului, pe care o aşteptăm cu bucurie, căci este începutul unei vieţi noi, fără durere, fără suferinţă, fără stricăciune, fără moarte.

A doua Venire a lui Hristos înseamnă şi învierea tuturor morţilor care, alături de cei care vor fi atunci vii, se înfăţişează la Judecata Domnului, Înfricoşătoarea Judecată, care dă şi numele acestei Duminici. Prima dată Hristos a venit în smerenie: deşi era Dumnezeu, S-a născut ca om într-o ţară mică, aflată sub ocupaţie, într-o familie săracă, în ieslea boilor. Deşi atotputernic, şi-a asumat condiţia noastră omenească, supusă durerii, afectelor, morţii, şi a suferit ocări, defăimări şi moarte pe Cruce de la oameni.

În termeni teologici vorbim despre chenoza Fiului lui Dumnezeu, adică despre deşertarea lui, căci, cum ne învaţă Sfântul Apostol Pavel, „S-a deşertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor şi la înfăţişare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, şi încă moarte

pe Cruce.” Deci Hristos a venit prima dată întru smerenie, dar se va întoarce întru slavă, nu ca rob, ci ca Judecător al tuturor. Şi totuşi, chiar şi atunci, Mântuitorul va păstra ceva din smerenia Sa, cum vom vedea mai târziu.

Aşadar va sosi atunci vremea să fim cu toţii judecaţi, să intrăm în veşnicie după cum ne-am pregătit în viaţa trecătoare de pe pământ. Şi care va fi criteriul după care vom fi judecaţi? El se regăseşte într-un cuvânt simplu din Vechiul Testament: „Milă voiesc, iar nu jertfă”.

Sfântul Ioan Gură de Aur ne spune că ceea ce cere de la noi Mântuitorul Hristos e simplu, la îndemâna tuturor. Nu ne spune să-i eliberăm pe cei întemniţaţi, nici să-i vindecăm pe cei bolnavi sau să-i îmbogăţim pe săraci, ci doar să-i vizităm, să le spunem o vorbă bună, să le dăm un ajutor cât de mic, după putinţa fiecăruia. Dragostea de semeni e la îndemâna fiecăruia dintre noi.

După cum spune părintele Nicolae Steinhardt, pentru prima dată în predica lui Hristos, accentul cade pe om. Nu sunt vorbe mari, ci o învăţătură de bun simţ, aşa cum o formulează şi Sfântul Evanghelist Ioan: „Cel ce nu-şi iubeşte fratele pe care-l vede, nu-L poate iubi pe Dumnezeu, pe Care nu-L vede”.

Iar dacă ne întrebăm ce înseamnă a-l iubi pe cel de lângă noi, Hristos răspunde cu pragmatism. Lui I S-a dat judecata pentru că este Fiul Omului, este om ca şi noi, ştie cum stau lucrurile, care sunt durerile şi suferinţele noastre de zi cu zi, şi ne arată criterii foarte concrete. În cuvintele lui despre judecată, nu găsim, cum spune tot Nicolae Steinhardt, „nimic elegant, superior, intelectualist, mistic, sofianic, transcendental, abisal, apologetic, ‚idealist’, mistagogic, tainic, pitagoreic, isihastic, ‚sublim’ ori extransenzorial şi parapsihologic”. Ci lucrurile elementare: să-i hrănim pe flămânzi, să le potolim setea celor însetaţi, să-i vizităm şi să le spunem o vorbă bună celor bolnavi şi din închisori. Din punctul de vedere al falsului idealism care răspunde unor probleme concrete cu vorbe mari şi pompoase, se poate spune că Hristos e un materialist. E un contrast pe care-l putem observa şi astăzi: vorbim mult şi facem puţin. Auzim discursuri despre progres, dar uităm despre viaţa de zi cu zi a celui de lângă noi, ne lăudăm că luptăm pentru omenire, dar uităm de omul concret, cerem drepturi peste drepturi şi facem, pasămite pentru a ajuta aşa-numitele pături defavorizate, documente şi rezoluţii interminabile în cadrul unor reuniuni festiviste, unde se cheltuie bani din care s-ar putea hrăni un sat întreg timp de mai multe săptămâni.

Să iubeşti omenirea e uşor, pentru că omenirea nu e decât o vorbă, un concept abstract. Real e omul de lângă noi, cu micile lui mizerii, de multe ori enervant, cu tabieturi stupide şi nevoi care ni se par absurde, cu necazuri care

de cele mai multe ori nu au aură de măreţie tragică, dar care pe el îl dor la fel de tare. Pe acesta trebuie să-l ajutăm, lui trebuie să-i spunem o vorbă bună, pentru el trebuie să jertfim cât de puţin din timpul nostru preţios.

Sfântul Ioan Gură de Aur** ne spune că unele fapte bune nu au ca piedică **sărăcia. Nu ne trebuie bogăţii pentru a vizita un bolnav sau un om aflat în temniţă şi a-i spune un cuvânt de încurajare. ***Cu aceşti oameni de lângă noi se identifică Hristos. Cel Care este Dumnezeu, fără început, extratemporal şi atotputernic, se coboară până la a avea nevoie de mila noastră. El ne spune astăzi că fiecare faptă bună pe care am făcut-o pentru unul dintre semenii noştri o socoteşte binefacere făcută Lui. Ne cere ca, având milă de cel de lângă noi, să ne fie milă de El. Să ne gândim că, în orgoliul nostru, ne simţim umiliţi când cuiva îi e milă de noi. Dar Fiul lui Dumnezeu atât Se smereşte, încât ne roagă pe noi, făptura Lui, care suntem praf şi pulbere, să ne fie milă de El. Mai mult, acesta este criteriul după care ne va fi judecata – să-L vedem pe Hristos în toţi năpăstuiţii pe care-i întâlnim.***

Vedem din pilda de astăzi că sunt puşi faţă în faţă, ca pentru comparaţie, cei mîntuiţi şi cei care merg în iad. Pe primii Hristos îi numeşte „binecuvântaţii Tatălui Meu", celorlalţi le spune pur şi simplu „blestemaţilor", pentru că Tatăl nu blesteamă pe nimeni, ci pe aceia îi arată ca osândiţi chiar faptele pe care le-au făcut. Vedem de aici că singurii oameni care nu se mântuiesc sunt de fapt cei care nu vor. ***Sfântul Ioan Gură de Aur** ne arată şi că Împărăţia lui Dumnezeu este pregătită de El pentru oameni, în timp ce focul cel veşnic este „gătit diavolului şi îngerilor lui".* Deci Dumnezeu nu a pregătit pedeapsa pentru nici un om, iar cei care se duc către ea o fac doar refuzând mila lui Hristos revărsată asupra semenilor.

Şi vor fi judecaţi cei osândiţi, după cum învaţă **părintele Arsenie Papacioc**, pentru răutăţile pe care le-au făcut şi pentru cele făcute de alţii din cauza lor, pentru bunătăţile pe care nu le-au făcut şi pentru cele pe care alţii nu le-au făcut din cauza lor.

Dar Dumnezeu ştie neputinţa noastră şi de aceea suntem chemaţi, prin vocea vestitorilor Lui, ca dacă nu ne putem iubi semenii, măcar să nu-i urâm, să nu-i invidiem pentru binele lor. Nu se cade, dacă vrem să ne numim creştini, să îi bârfim pe ceilalţi. ***Sfântul Ioan Gură de Aur** e categoric: chiar şi când nu spunem noi nimic, faptul că-i ascultăm pe alţii care-i vorbesc de rău pe semenii noştri e păcat. Iar **Sfântul Grigorie de Nazianz** adaugă: vom fi judecaţi pentru orice cuvânt nefolositor pe care-l spunem, dar mai ales pentru cele care-i rănesc pe alţii, fie ei şi păcătoşi.* Nu se cade să-i judecăm, pentru că nu ştim niciodată ce e în inima lor, care sunt motivaţiile lor profunde şi chiar

dacă suferă pentru răul pe care l-au făcut, nu trebuie să ne bucurăm de aceasta, căci şi pentru ei a murit Hristos.

Astăzi îl pomenim pe Sfântul Partenie al Lampsakului, un om care a împlinit cu aspră măsură porunca iubirii aproapelui. A trăit în secolul IV, în vremea Sfântului Împărat Constantin cel mare şi pentru viaţa sa îmbunătăţită a fost uns episcop al Lampsakului, care astăzi se află în Turcia şi poartă numele Lapseki. A convertit oraşul, păgân pe atunci şi din marea sa credinţă şi iubire de oameni a săvârşit nenumărate minuni: a alungat demoni, a vindecat o femeie de metastază şi chiar a înviat trei oameni.

După moarte, a rămas un timp într-un con de umbră, dar a început să fie din nou cunoscut în zilele noastre. Acest lucru s-a întâmplat pentru că astăzi, după cum spune un părinte îmbunătăţit, Porfirie, trăim în vremuri asemănătoare cu cele în care a venit Hristos. Trecem printr-o perioadă de apostazie, de credinţe păgâne în zei şi semne şi energii, o perioadă în care scăderea credinţei şi a iubirii între oameni se îmbină cu nenorociri abătute peste noi.

Sfântul Partenie are o mare putere împotriva influenţelor demonice, dar este şi mare vindecător de cancer, această boală atât de prezentă astăzi. Mărturiile despre vindecările lui minunate se înmulţesc, iar unii dintre cei care vorbesc despre ele sunt contemporani cu noi.

Un grec pe nume Stefanos Stefanou a început să aibă probleme cu cancerul din 1982, iar în timp i s-au descoperit, în ciuda operaţiilor şi a tratamentelor, multiple metastaze. A fost vindecat însă cu ajutorul sfântului, care i s-a arătat şi l-a întărit. Medicii mărturisesc că vindecarea lui nu s-a putut face doar cu ajutorul tratamentului.

Acelaşi lucru s-a întâmplat cu o femeie însărcinată din Atena, căreia i-a fost detectată o tumoare, ajungând să aibă 5% şanse de supravieţuire. Trăiesc însă şi ea, şi copilul ei, prin rugăciunile şi mijlocirea Sfântului Partenie. Medicii se bucură şi ei, dar nu-şi explică.

O femeie ajutată de el a scris şi cartea, tradusă în română, care mărturiseşte despre vindecarea ei minunată.

Chiar şi cineva apropiat mie a fost operat de o formă de cancer cu probabilitate de recidivă, însă a rămas sănătos prin mijlocirea Sfântului Partenie, a Maicii Domnului şi a altor sfinţi.

De aceea socotesc un prilej providenţial faptul că în această duminică am putut spune acest cuvânt, pentru a-i mulţumi făcându-l cunoscut. Astăzi capul său

răspândeşte uneori din senin mireasmă frumoasă, iar pe vechiul său mormânt, aflat astăzi în Turcia, chiar şi mulţi musulmani au găsit vindecare de boli.

Sfinţii lui Dumnezeu ne ajută chiar şi în nevoile noastre cele mai mici, şi cu aceasta ne întoarcem la cele spuse de Mântuitorul Hristos la Judecata Sa. Trăim vremuri grele, ale lepădării de credinţă. Putem însă trece prin ele cu ajutorul credinţei şi al faptei. Creştinismul nu e, cum spun unii din afara Bisericii, trăire abstractă în lumea ideilor, o spiritualitate nerealistă. Există un pragmatism creştin prin care nu lăsăm rugăciunea, dar nu uităm nici că cel de lângă noi are nevoie de pâinea cea de toate zilele. Nu habotnicia, nu tipicăreala, nu calendarul ne mântuiesc, ci ajutorul dat celor din nevoi.

Astăzi cei mai mulţi dintre noi nu suntem postitori ca cei din vechime. Dar ce putem face, să facem: să-L mărturisim pe Hristos prin cuvânt, dar şi prin faptele iubirii de semeni. Căci Înfricoşătoarea Judecată este prilej de speranţă. Dacă vom fi judecaţi pentru orice cuvânt rău, înseamnă că Hristos va ţine cont şi de orice vorbă bună spusă celui de lângă noi. Şi pentru un asemenea cuvânt, am putea păşi în veşnicia Împărăţiei, de Care să dea Dumnezeu să avem cu toţii parte, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici şi ale tuturor sfinţilor.

(Această predică a fost rostită în biserica Adormirii Maicii Domnului - Pitar Moş din Bucureşti, pe 7 februarie 2010)

Pr. Silviu Cluci - Icoana Maicii Domnului „Makrimallis”

În urmă cu 600 de ani, doi ciobani vedeau o lumină în timpul nopţii, undeva sus, în zona unde se află astăzi mănăstirea. Urcând acolo, ciobanii au găsit icoana Maicii Domnului cu Pruncul în braţe şi au dus-o în satul lor, dar noaptea icoana s-a întors la locul ei. Ciobanii au adus din nou icoana în sat, dar şi în noaptea următoare icoana s-a întors în locul unde o găsiseră. La fel s-a întors icoana şi a treia oară, astfel că oamenii au hotărât să zidească o bisericuţă în locul unde a fost găsită, în care au aşezat icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului.

În jurul acestei biserici a fost întemeiată o mănăstire de călugări ce slujeau Maicii Domnului. Deoarece aceşti monahi purtau părul lung, mănăstirea a primit numele de Makrimallis - „μακριά μαλλιά” înseamnă în limba greacă „părul lung”.

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului a fost salvată în chip miraculos după ce mănăstirea a fost distrusă în 1944, în timpul ocupaţiei germane.

Astăzi, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului este aşezată spre închinare în biserica principală.

Prăznuirea ei se face pe 23 august, la Odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului.

Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea Makrimallis - Evvia, Grecia

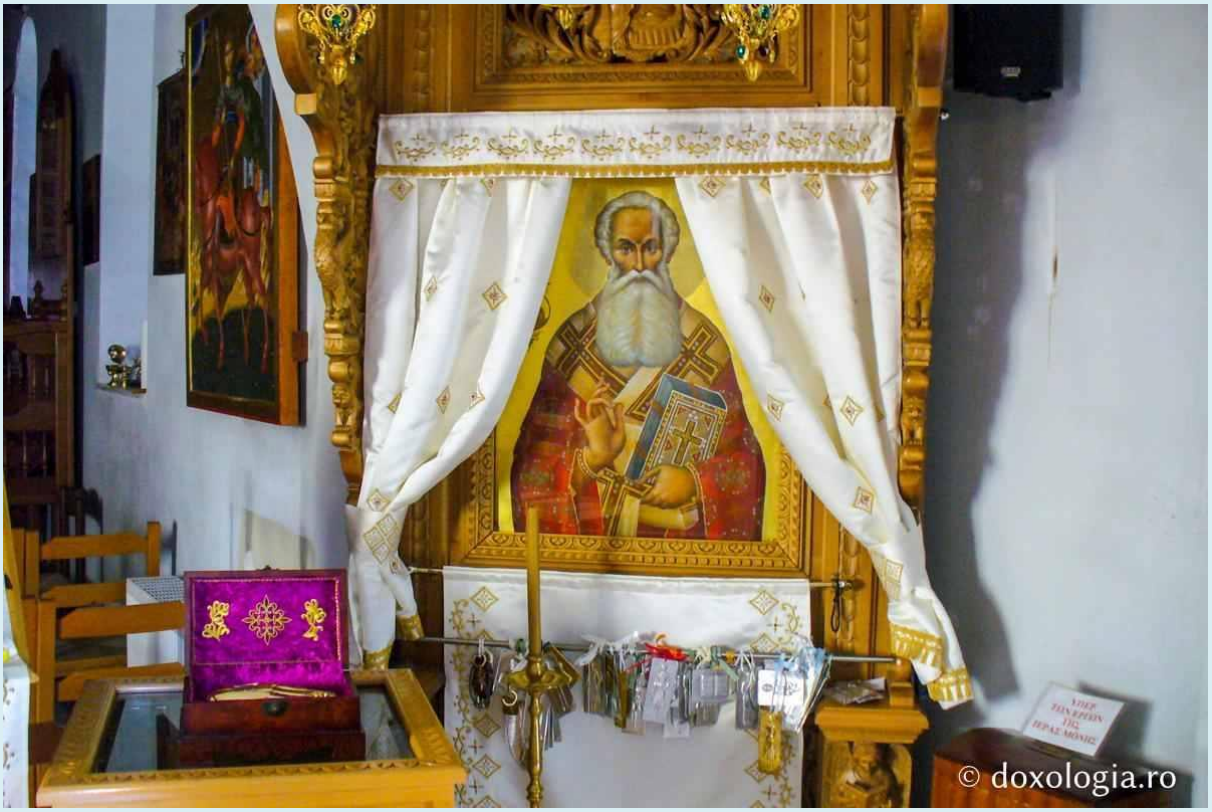

Icoana Sfântului ierarh Partenie, episcopul Lampsacului

În urmă cu 600 de ani, doi ciobani vedeau o lumină în timpul nopţii, undeva sus, în zona unde se află astăzi mănăstirea. Urcând acolo, ciobanii au găsit icoana Maicii Domnului cu Pruncul în braţe şi au dus-o în satul lor, dar noaptea icoana s-a întors la locul ei. Ciobanii au adus din nou icoana în sat, dar şi în noaptea următoare icoana s-a întors în locul unde o găsiseră. La fel s-a întors icoana şi a treia oară, astfel că oamenii au hotărât să zidească o bisericuţă în locul unde a fost găsită, în care au aşezat icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului.

Întemeierea mănăstirii

În jurul acestei biserici a fost întemeiată o mănăstire de călugări ce slujeau Maicii Domnului. Deoarece aceşti monahi purtau părul lung, mănăstirea a primit numele de Makrimallis - „μακριά μαλλιά” înseamnă în limba greacă „părul lung”.

Mănăstirea a cunoscut cea mai mare înflorire pe la jumătatea secolului al XVIII-lea şi a adus multe servicii Bisericii şi poporului grec prin cele 14 proprietăţi ale ei din Insula Evvia.

În 1944 a fost distrusă în întregime de către naziști, dar a fost apoi refăcută.

Odoarele mănăstirii

Mănăstirea Makrimallis este cunoscută şi vizitată mai ales pentru că adăposteşte cea mai mare parte a capului Sfântului Partenie al Lampsacului, cunoscut pentru vindecările de cancer şi alte boli incurabile, precum şi pentru izgonirile demonilor.

Tot în această mănăstire se află şi cinstitul cap al Sfintei muceniţe Paraschevi şi părticele din moaştele Sfântului Ioan Botezătorul şi ale Sfinţilor Haralambie, Pantelimon, Nichita şi alţii.

De asemenea, în biserica principală este aşezată spre închinare icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului.

Aceste sfinte moaşte, împreună cu icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, au fost salvate în chip miraculos după ce mănăstirea a fost distrusă în 1944 în timpul ocupaţiei germane.

Indicaţii pentru pelerini

Pe drumul ce duce şi vine dinspre Prokopion, autobuzul opreşte la Psahna, aflat cam la 20 de minute de Halkidi. Există şi autobuze locale din Halkidi spre Psahna, care circulă mai des. Din partea de jos a oraşului Psahna, luaţi un taxi sau mergeţi pe jos cam 40 de minute până la mănăstire. Mănăstirea este aşezată pe un deal, la o altitudine de 280 de metri, într-o regiune de pini.

Mănăstirea are trei hramuri: al Adormirii Maicii Domnului (pe 15 august), al icoanei Maicii Domnului (pe 23 august) şi hramul Sfântului ierarh Partenie, episcopul Lampsacului (pe 7 februarie).

Din noiembrie până în martie, mănăstirea este deschisă între orele 8.00-13.00 şi 16.00-19.00, iar din aprilie până în octombrie, în intervalul 8.00-13.00 şi 17.00-19.00.

(Foto) Acasă la Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului - Mănăstirea Makrimallis din Grecia:
https://doxologia.ro/imagine/acasa-la-sfantul-ierarh-partenie-episcopul-lampsacului-manastirea-makrimallis-din-grecia

Mănăstirea Makrimallis din Grecia - Acasă la Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului

ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΥΙΕ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΛΕΗΣΟΝ
ΜΕ

ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΕ
ΣΩΣΟΝ ΗΜΑΣ
ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΥΙΕ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΛΕΗΣΟΝ
ΜΕ

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

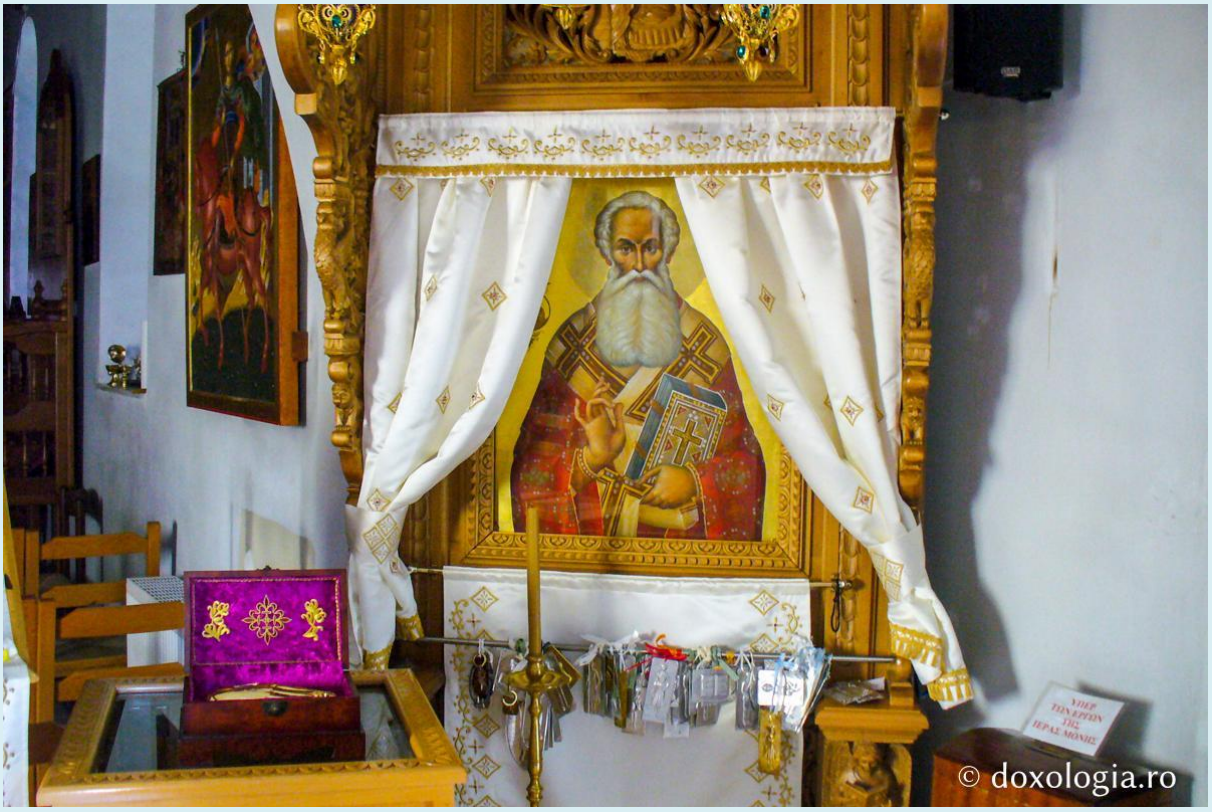
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo

Pelerinii ce vin să se închine la Mănăstirea Mega Spileo, se bucură de o mulţime de sfinte moaşte. Mulţimea moaştelor sunt păstrate, cu mare evlavie, într-o sacristie încăpătoare şi frumos împodobită.

Moaşte:

⇒ Sfântul mare mucenic Mina,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Haralambie,
⇒ Sfântul Mucenic Nicolae din Corint,
⇒ Sfântul apostol întâiul mucenic şi arhidiacon Ștefan,
⇒ Sfântul mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Tiron,
⇒ Sfântul mare mucenic Procopie,
⇒ Sfântul mucenic Trifon,
⇒ Sfântul apostol Timotei,
⇒ Sfântul ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei,
⇒ Sfântul mare mucenic Artemie,
⇒ Sfântul mare mucenic și tămăduitor Pantelimon,
⇒ Sfântul ierarh Miron, episcopul Cretei,
⇒ Sfântul sfinţit mucenic Ierotei, episcopul Atenei,
⇒ Sfântul ierarh Grigorie, episcopul Nissei,
⇒ Sfânta cuvioasă muceniță Paraschevi din Roma,
⇒ Sfântul ierarh Cosma, episcopul Maiumei,
⇒ Sfânta mare muceniță Varvara,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Foca, episcopul de Sinope,
⇒ Sfântul ierarh Eustatie, arhiepiscopul Antiohiei,
⇒ Sfântul mucenic Platon,
⇒ Sfântul mucenic Agatanghel,
⇒ Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Alexandriei,
⇒ Sfântul ierarh Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei,
⇒ Sfântul cuvios Efrem Sirul,
⇒ Sfântul cuvios Macarie Egipteanul,
⇒ Sfântul mucenic Teoctist,
⇒ Sfântul apostol Andrei, cel întâi chemat, ocrotitorul României,
⇒ S fântul ierarh Vasile mărturisitorul, episcopul Pariei,
⇒ Sfântul nucenic Leontie,
⇒ Sfântul mucenic Agatonic,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Policarp, episcopul Smirnei,
⇒ Sfântul cuvios Pahomie,
⇒ Sfântul mucenic Iachint,

⇒ Sfântul mucenic Elefterie Persul,
⇒ Sfântul mare mucenic Iacob Persul,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Ignatie Teoforul, episcopul Antiohiei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe Hozevitul,
⇒ Sfântul proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului,
⇒ Sfântul ierarh Donat, episcopul Evriei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe de la Maleon,
⇒ Sfântul mare mucenic Mercurie,
⇒ Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului,
⇒ Sfântul Antim din Chios,
⇒ Sfânta mare mucenită Marina,
⇒ Sfinții mucenici Rafael, Irina și Nicolae din Insula Lesvos,
⇒ Sfântul Macarie Notara, episcopul Corintului,
⇒ Sfântul ierarh Nectarie taumaturgul de la Eghina,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat
⇒ Sfinții mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan,
⇒ Sfânta cuvioasă Eufrosina de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Simeon de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Teodor de la Mega Spileo

Relicvariul Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Capul şi mâna dreaptă a Sfintei Eufrosina de la Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Gheorghe, Teodor Tiron, Haralambie, Procopie, Trifon şi Timotei (Foto: Oana Nechifor

Moaştele Sfinţilor Vlasie, Procopie, Teodor Tiron, Gheorghe, Artemie, Haralambie, Pantelimon, Trifon şi Serafim (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitele capete ale Sfinţilor Simeon şi Teodor, ctitorii Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Miron, Ierotei al Atenei şi Grigorie al Nyssei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Parachevi, Cosma, Varvara, Trifon, Pantelimon, Foca, Haralambie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor

Mâna stângă a Sfântului Haralambie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Trifon, Platon, Procopie, Pantelimon şi Agatanghel (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitul cap al Sfintei Varvara (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor ierarhi Chiril, Ioan cel milostiv şi Atanasie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Efrem Sirul, Macarie Egipteanul şi Teoctist mucenicul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Andrei, Vasile de Neofanus, cuvios Leontie din Ahaia, Agatonic, Olimpias din Mitilini, cuvios Pahomie şi apostol Artema, părticele din moaştele Sfinţilor 70 de mucenici din Hios (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Policarp, Iachint, Elefterie, Ignatie Teoforul şi Iacov Persul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Paraschevi, Gheorghe Hozevitul, Ioan Botezătorul, Donat de Paramithias, cionstitul cap al Sfântului Gheoghe al Ciprului, Trifon şi Mercurie (Foto: Oana Nechifor

Moaştele Sfinţilor Miron, Partenie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Antim, Marina, Pantelimon, Rafail, Macarie Notara al Corintului şi Nectarie al Pentapolei (Foto: Oana Nechifor)

Palmele Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor doctori fără de arginţi Kir şi Ioan (Foto: Oana Nechifor)

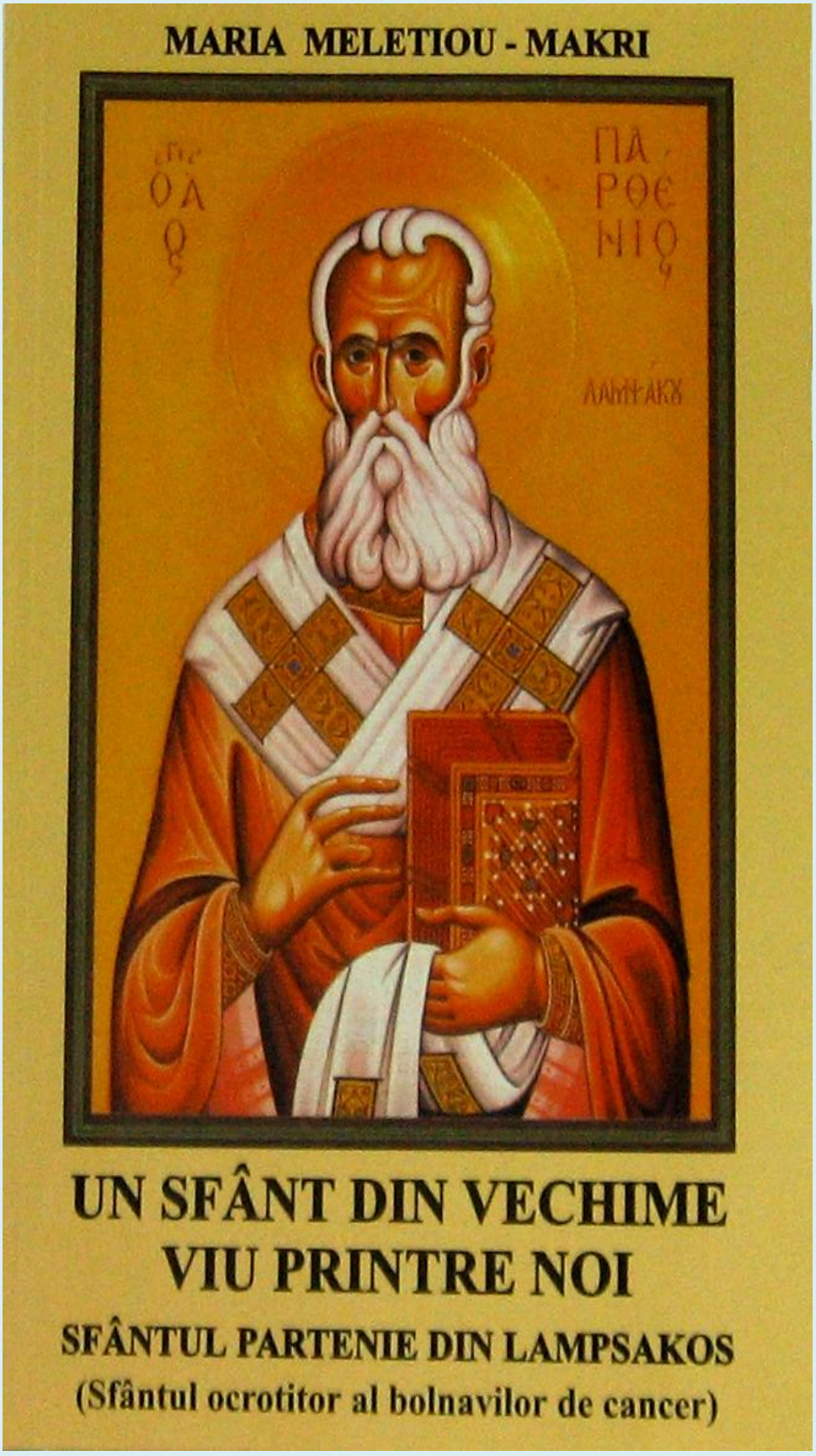

http://www.evanghelismos.ro/carte/938/un_sfant_din_vechime_viu_printre_noi_sfantul_partenie_din_lampsakos

Icoane

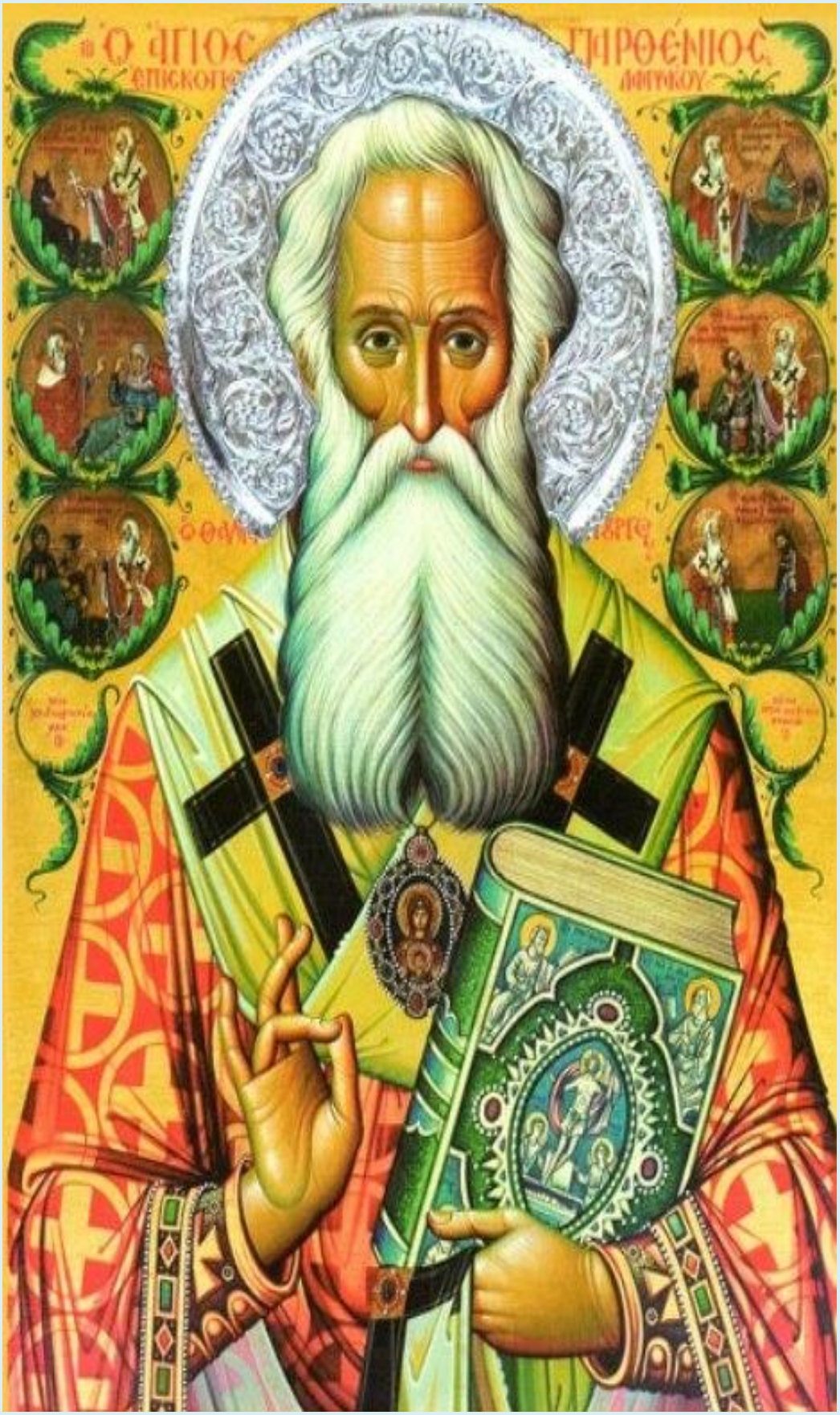

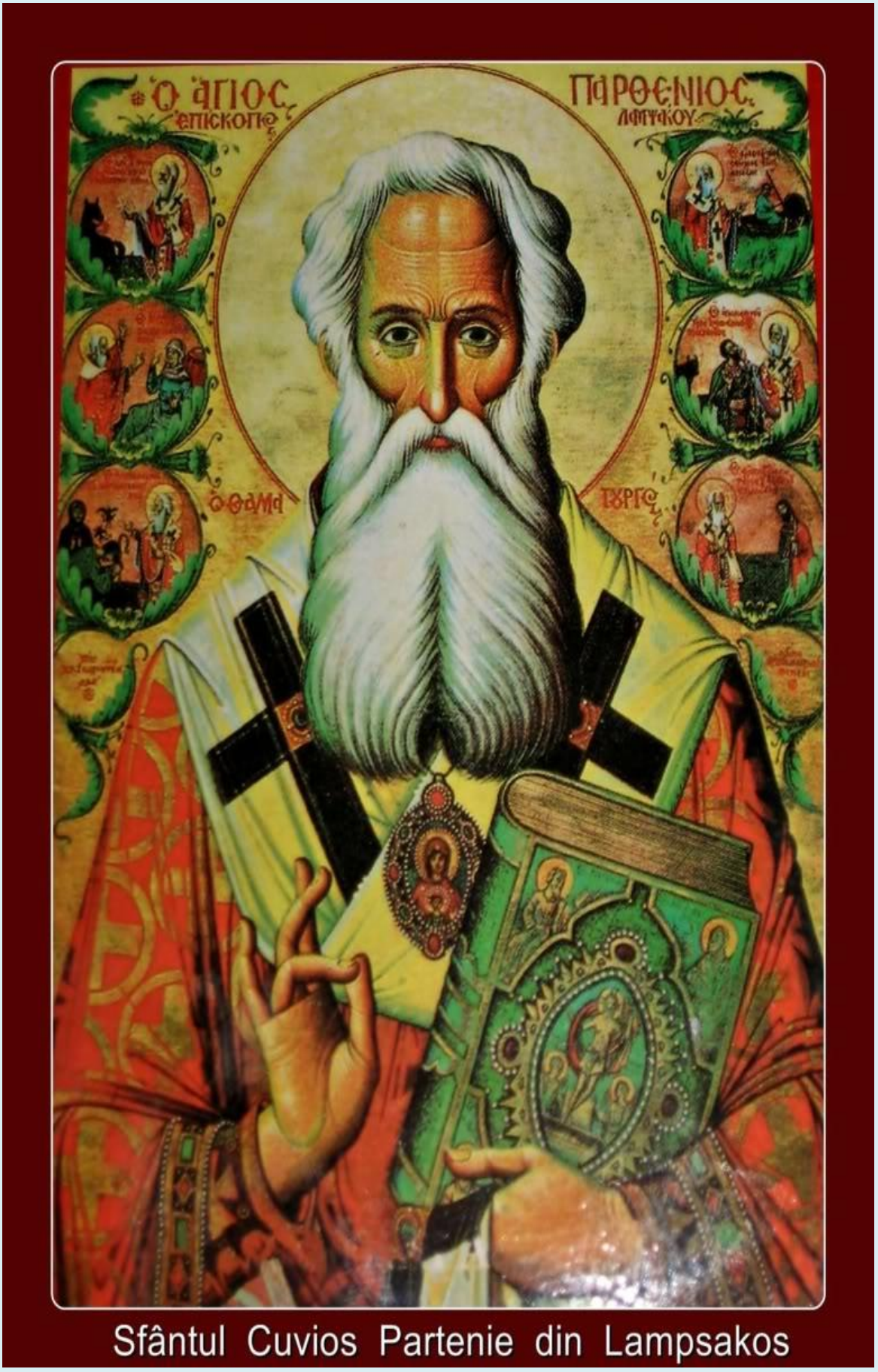

Sfântul Cuvios Partenie din Lampsakos

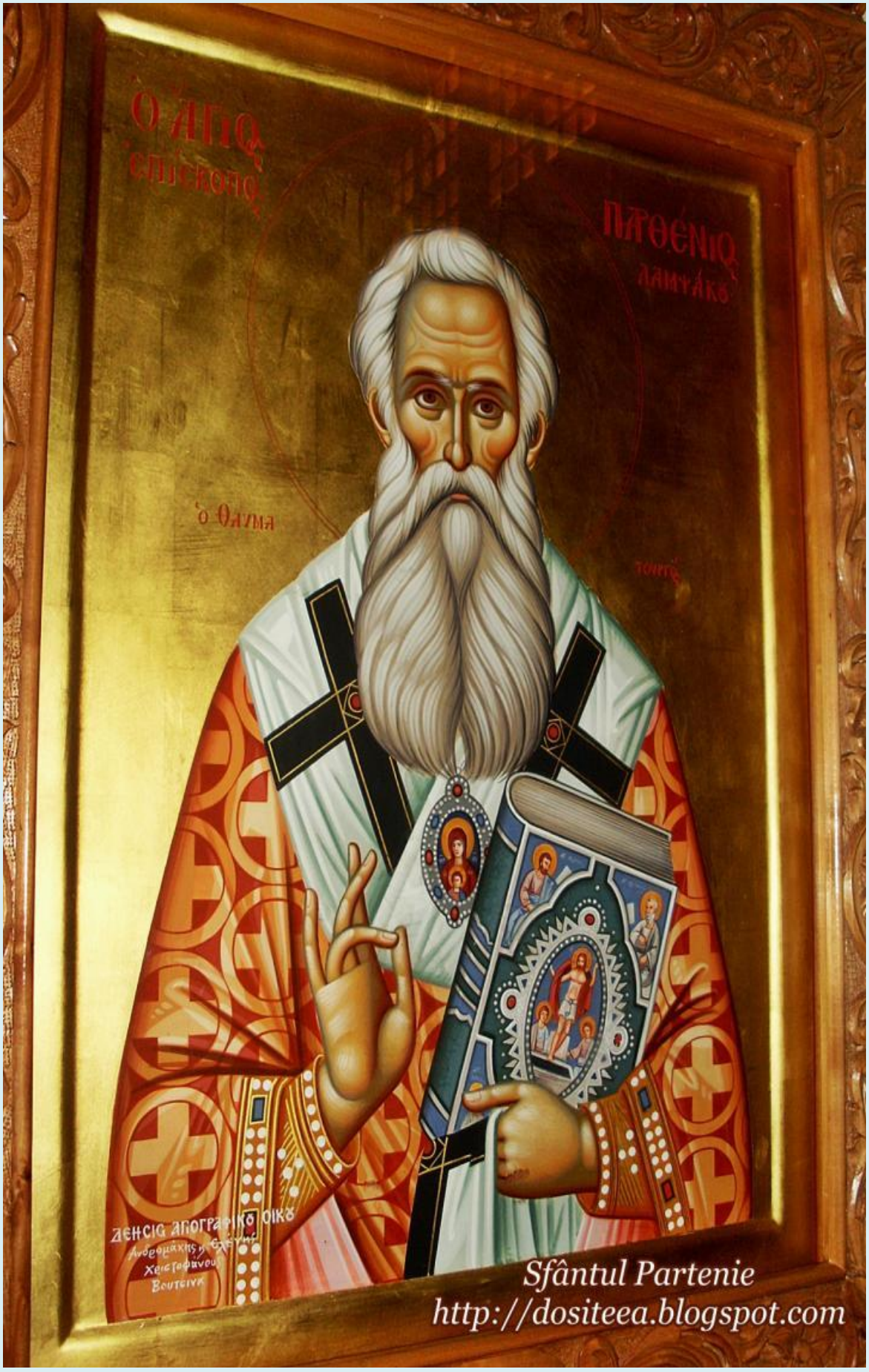
Ο ΑΓΙΟΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ
ΛΑΜΨΑΚΟΥ
Sfântul Partenie
http://dositeea.blogspot.com

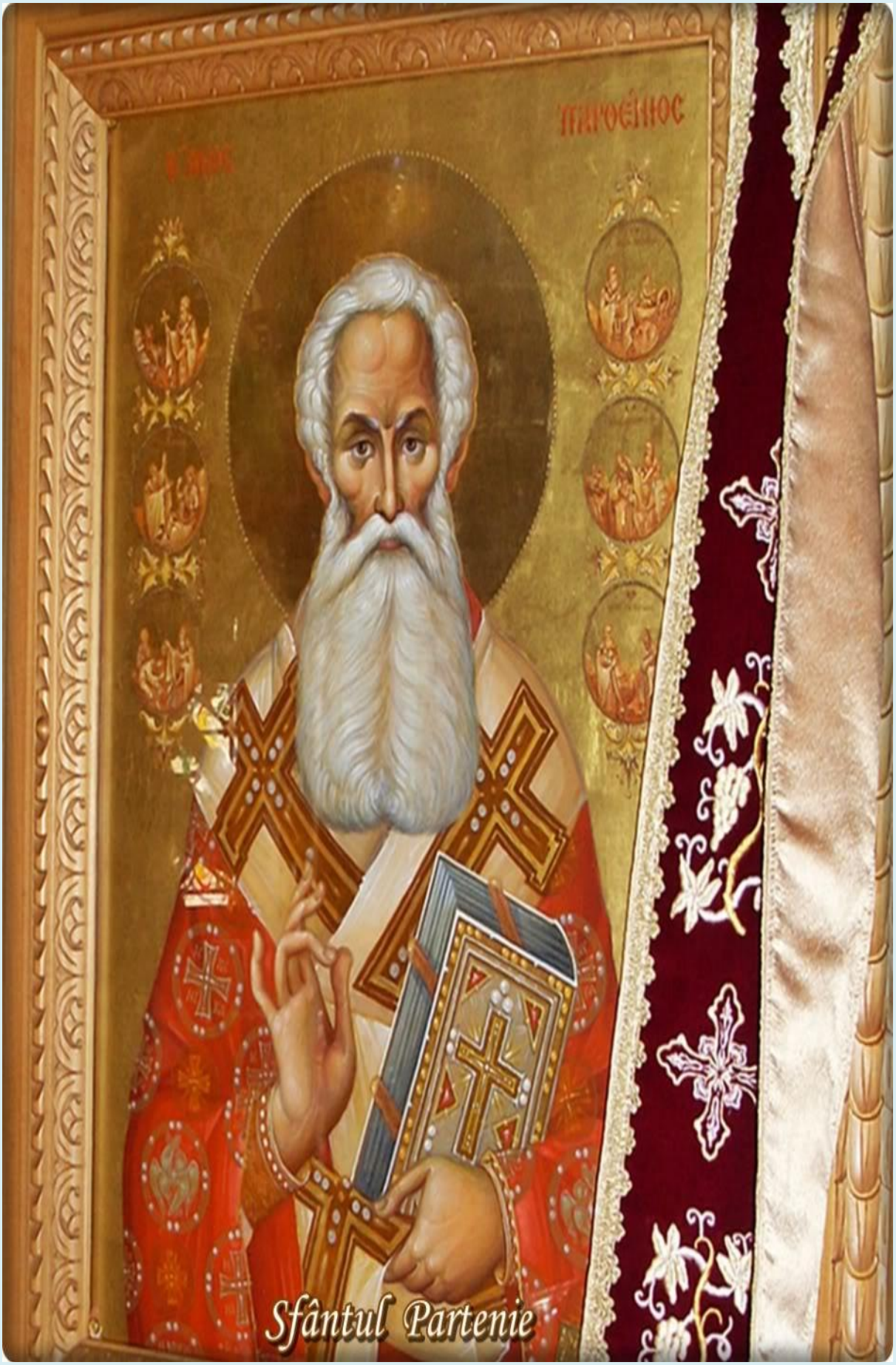
ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ
Sfântul Partenie

Ὁ ἅγιος
Μητροφάνης
ἐπίσκοπος
Λαμψάκου

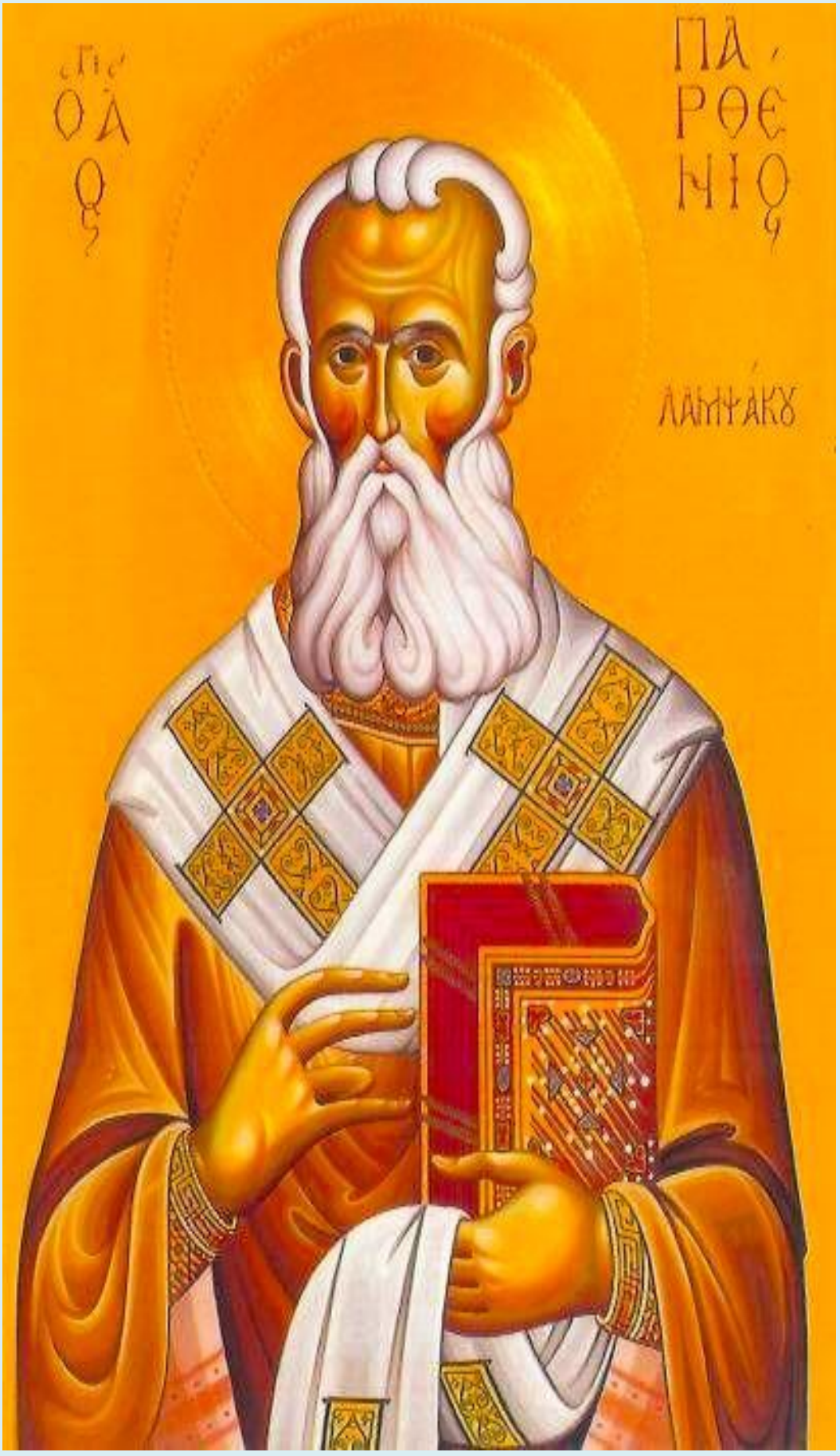
ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ
ΛΑΜΨΑΚΟΥ

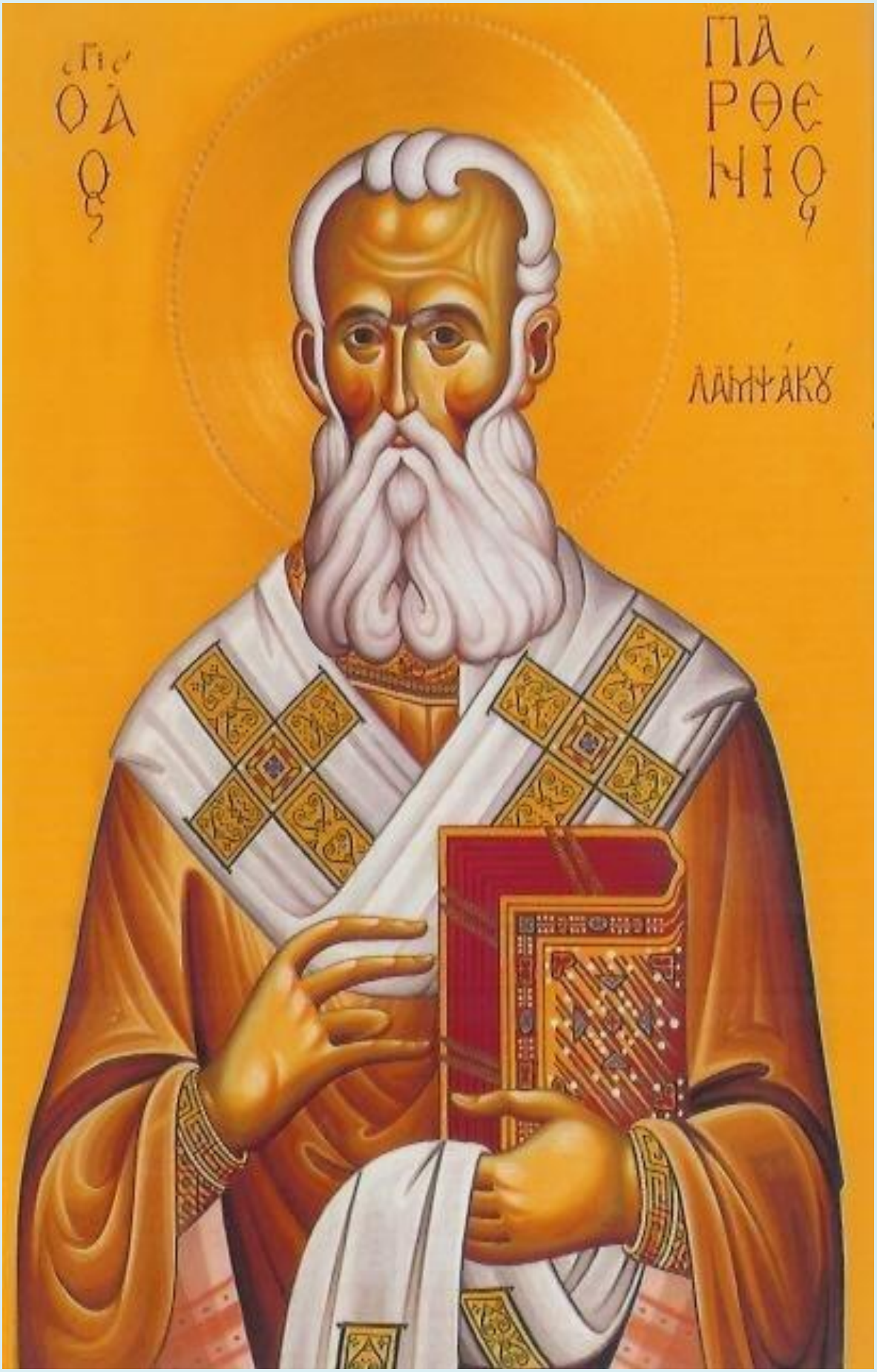
ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ
ΛΑΜΨΑΚΟΥ

Ὁ ἅγιος
ἐπίσκοπος
Παρθένιος
Λαμψάκου

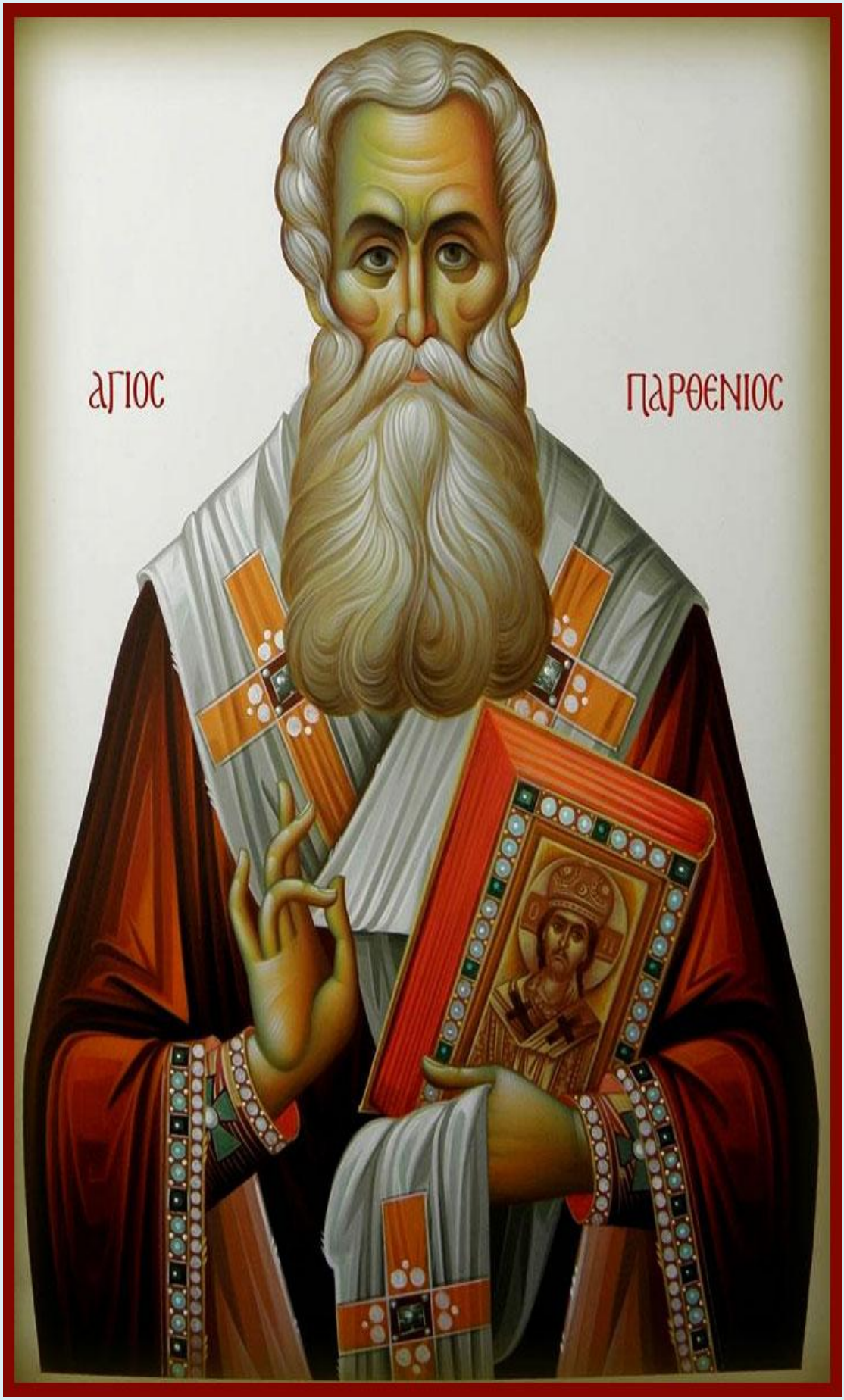
ΑΓΙΟΣ
ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΠΑΤΡΟΘΕΙΟΣ
ΛΑΜΠΑΚΗΣ
Ο ΘΑΥΜΑ
ΤΥΡΓΟΣ

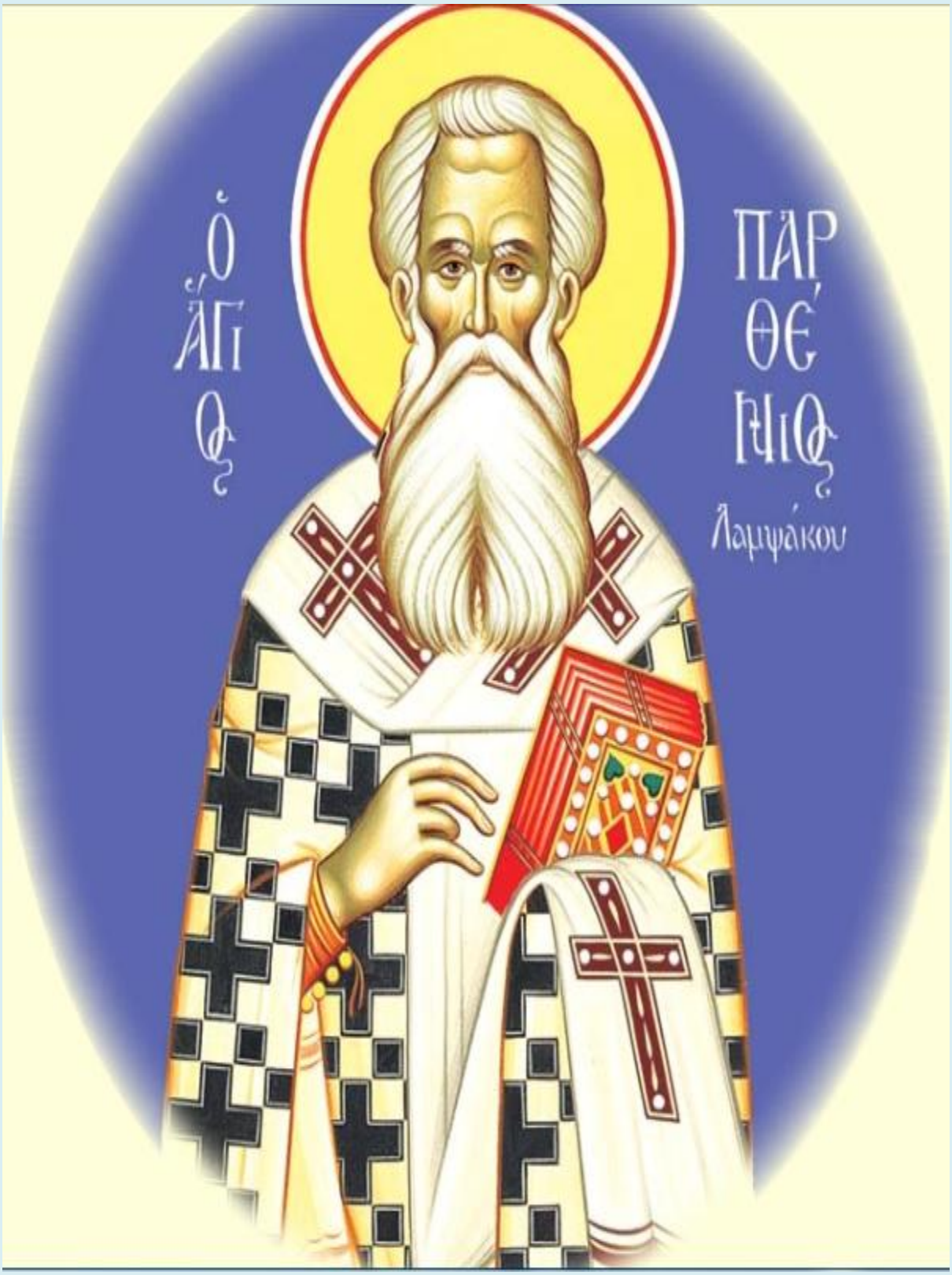
Ὁ ἅγιος
Παρθένιος
Λαμψάκου

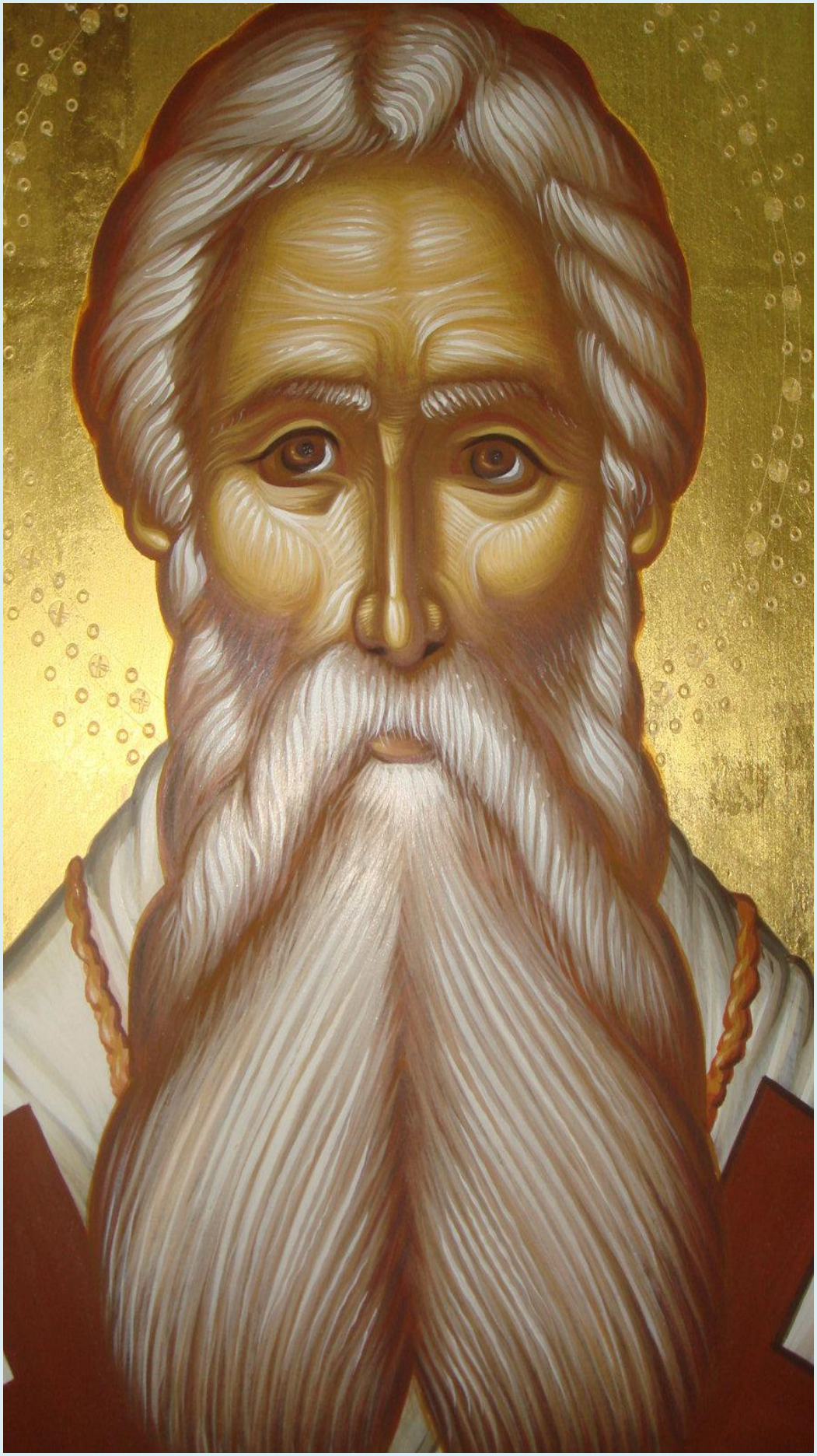

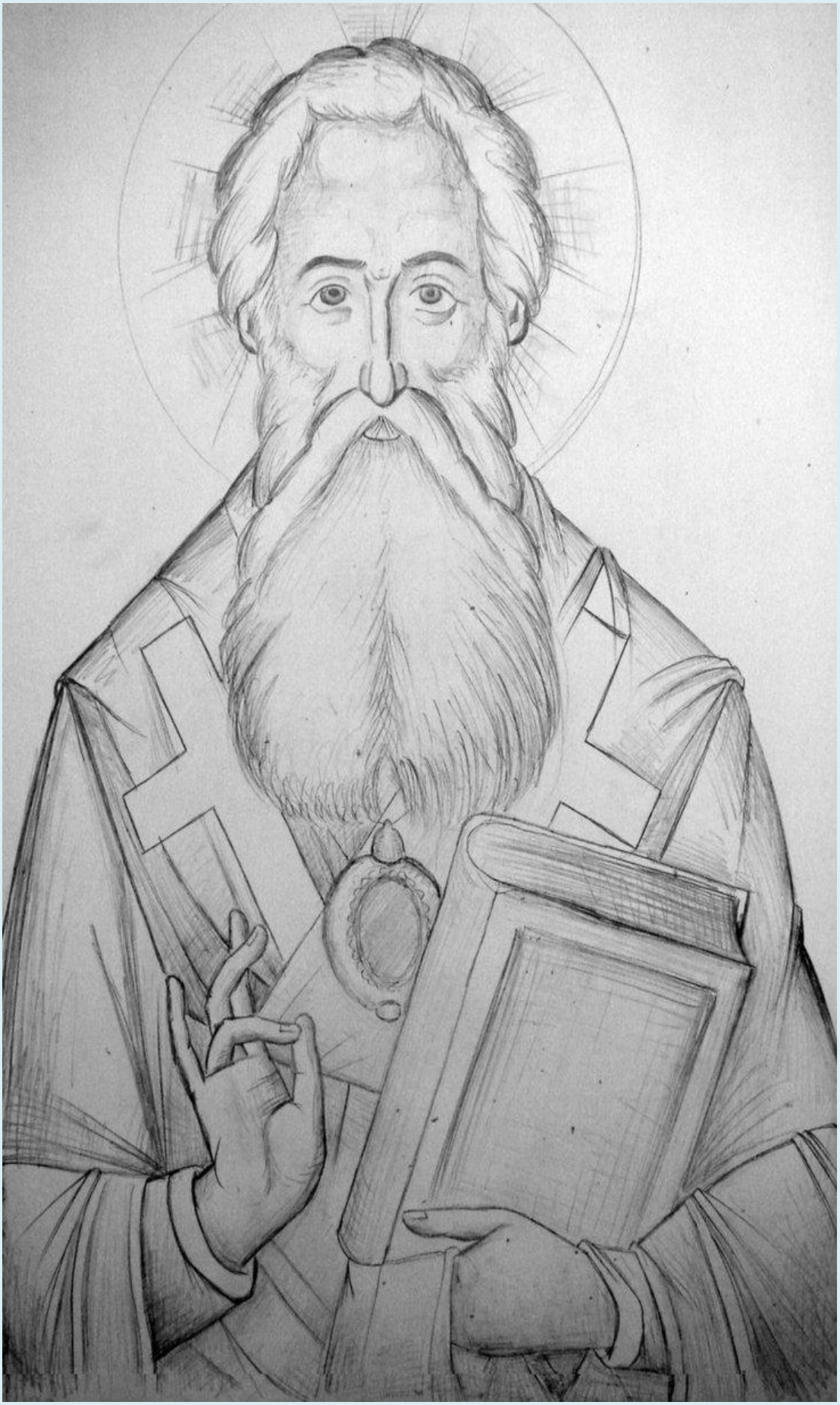

ΠΑ
ΘΕ
ΝΙ
ΟΣ

ΠΡΘΕΝΙΣ

Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului, Sfântul cuvios Luca din Elada Icoană sec. XX, Mănăstirea Panahrantou, Megara (Grecia) - Colecţia Sinaxar la Sfinţii zilei (icoanele litografiate se găsesc la Catedrala Mitropolitană din Iaşi)

Sf. Ierarh Parthenie
Sf. Cuv. Luca
7 februarie

SFINȚII ZILEI
CUNOSCÂNDU-I VIAȚA CURATĂ,
EPISCOPUL FILIP AL MELITOPOLEI
ÎL AJUTĂ PE SFÂNTUL PARTENIE SĂ
ÎNVEȚE CARTE, ÎL HIROTONEȘTE PREOT,
IAR MAI APOI EPISCOP AL LAMPSACULUI.
SFÂNTUL IERARH PARTENIE,
EPISCOPUL LAMPSACULUI
7 FEBRUARIE

SFINȚII ZILEI
TRINITASTV
RÂVNA ȘI DEDICAȚIA DE CARE
A DAT DOVADĂ SFÂNTUL
SE REFLECTĂ ÎN PREDICAREA
CUVÂNTULUI DUMNEZEIESC.
SFÂNTUL IERARH PARTENIE,
EPISCOPUL LAMPSACULUI
7 FEBRUARIE

Sfântul Ierarh Partenie,

Episcopul Lampsacului

BASILICA.RO

Dumnezeu l-a învrednicit de la vârsta de 18 ani cu darul săvârșirii minunilor

A înviat din morți un om care fusese strivit de un car cu boi

A pus la loc ochiul unui om și acesta s-a vindecat

Pentru a elibera un om posedat, i-a oferit duhului necurat corpul său pentru a locui în el, dar acesta nu a putut face asta

A tămăduit pe un șchiop, anume Calist, făcându-l să umble

SFÂNTUL IERARH PARTENIE, EPISCOPUL LAMPSACULUI, VINDECĂTORUL DE CANCER

Sfântul Partenie, Episcopul Lampsacului, prăznuit de Biserica Ortodoxă pe 7 februarie, este un mare sfânt făcător de minuni al Bisericii Ortodoxe, care a trăit în Grecia secolului al IV-lea d.Hr., în timpul domniei Sfântului Împărat Constantin cel Mare. A săvârşit multe şi mari minuni atât în timpul vieţii sale (a înviat trei morţi, a izgonit demonii, a vindecat cancerul şi multe alte boli), cât şi astăzi, mai ales tămăduiri din boli incurabile.

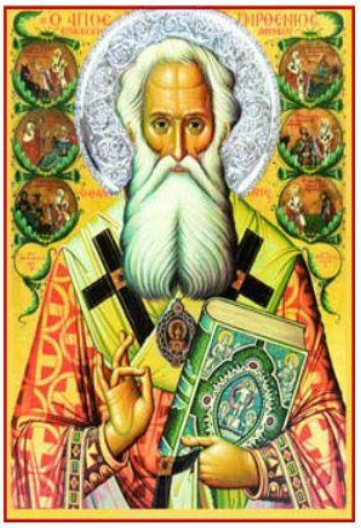

A fost fiul lui Hristofor, diaconul bisericii din Melitopole din Misia (Asia Mică). Se ocupa încă de când era tânăr cu pescuitul, iar pentru viaţa sa curată, Dumnezeu l-a învrednicit chiar de la vârsta de 18 ani cu darul săvârşirii minunilor. Fericitul Partenie a fost hirotonit preot de episcopul Filip din Melitopole, iar Ahile, mitropolitul Ciziculuі, încredinţându-se de curăţia vieţii sale şi de darul facerii de minuni, l-a sfinţit episcop al oraşului Lampsakos (vechea Pitiusa din Misia, Asia Mică). A săvârşit multe minuni şi vindecări, a înviat din morţi pe Eutihian care fusese omorât, prin uneltirea diavolului, de carul său cu boi şi a adus mulţi păgâni la credinţa în Iisus Hristos. A trecut la cele veşnice în anul 318 şi a fost înmormântat în Lampsakos în biserica zidită de el.

Astăzi credincioşii îl preţuiesc în special pentru aceste minuni: vindecarea cancerului de orice fel şi în orice stadiu, uneori chiar completă, şi a altor boli trupeşti şi sufleteşti; izbăvirea de demoni sau farmece; salvarea din primejdii, pericole şi rezolvarea unor situaţii fără ieşire.

Părţi din Sfintele Moaşte ale Sf. Partenie din Lampsakos se află în Grecia: la Mănăstirea Maicii Domnului „Makrimallis" (plete lungi) de lângă localitatea Psachna din Insula Evvia, - cea mai mare parte a Capului Sfântului, iar la Mănăstirea Sf. Ierarh Nicolae din Insula Andros, - o parte din mâna sa dreaptă. La noi în ţară Mănăstirea Văratec ar păstra la loc de cinste un fragment din moaştele sale.

Minunea prezentată în continuare este preluată (pe scurt – text adaptat) din cartea doamnei filolog Maria Meletiou-Makri: „Un sfânt din vechime viu printre noi – Sfântul Partenie din Lampsakos (Sfântul ocrotitor al bolnavilor de cancer)", apărută la Editura Bunavestire, Bacău, în 2008.

„Doamna Iannula Voudouri, de 63 de ani (în 2000), din Mitilini, a fost atinsă de cancer la sân şi s-a operat urgent în 1987. În prima etapă a fost scoasă tumoarea malignă şi s-au început imediat razele şi şedinţele de chimioterapie timp de 7 luni. Răul însă, după cum a mărturisit ea însăşi, a înaintat şi a trebuit din nou să intre în operaţie, procedându-se la extirparea totală a sânului şi scoaterea a 32 de ganglioni. Doctorii au continuat razele şi chimioterapia, nefiind deloc optimişti. Doar o mică speranţă de viaţă îi dădeau doamnei Iannula, mamă a doi copii. În disperarea ei, a apelat la Sfânta Marina, pe care o considera protectoarea casei ei.

Greu, tare greu trecea vremea; mereu pe la doctori şi fireşte, cu speranţe puţine, până când şi doamna Iannula l-a întâlnit în faţa ei pe Sfântul Partenie, necunoscut ei până atunci. Doamna Iannula are o proprietate mare la Marathon, unde obştea de maici de la Fundaţia Lyrios (n.r. – Fundaţie pentru copii care întreţine copii cu nevoi sociale: orfani, copii săraci şi cu părinţi divorţaţi, de ei având grijă maicile) a vrut să aşeze corturi pentru tabăra lor de copii. Au căutat în zonă şi au găsit proprietatea aceasta a doamnei Iannula foarte potrivită şi liniştită, şi au rugat-o să le cedeze lor această proprietate ca să-şi aşeze tabăra. Fiind un om foarte bun, doamna Iannula i-a primit bucuroasă pe copii, iar Dumnezeu a răsplătit-o.

Trăieşte astăzi datorită acestei cunoştinţe cu Fundaţia Lyrios şi cu Sfântul Partenie din Lampsakos. A ajuns prietena Fundaţiei, le-a îndrăgit pe maici, urmărindu-le cum stau cu dragoste şi bunătate alături de copii, cum îi îngrijesc cu răbdare şi sacrificii, cum au grijă de ei mai mult decât o mamă de copiii săi.

Au emoţionat-o toate acestea, s-a dus alături de maici, le-a spus durerea ei şi a aflat şi ea iubire, sprijin, ajutor şi informaţii despre Sfântul Partenie din Lampsakos. Şi-a reconsiderat şi ideile pe care le avea, până să le cunoască, despre mănăstiri, monahism şi preoţi.

Odată, când Mâna Sfântului Partenie din Lampsakos – care se află la Mănăstirea Sfântului Ierarh Nicolae din Insula Andros – a fost găzduită la Fundaţia Lyrios, o maică a plecat de la Fundaţie şi s-a dus la Marathon şi a adus-o pe doamna Iannula bolnavă, ca să se închine la Sfintele Moaşte, făcând asupra ei Semnul Sfintei Cruci cu acestea. Era în primii ani ai bolii ei, când se simţea deprimată.

De atunci toate au început să se schimbe. Doamna Iannula a început să-l cheme în ajutor şi pe Sfântul Partenie, împreună cu draga ei Sfântă Marina, după ce a auzit de harul deosebit pe care îl are. Aşa s-a întărit, a prins puteri în trup, dar şi în suflet, şi trăieşte până astăzi, simţindu-se câteodată foarte bine, altă dată cu probleme, pe care însă le înfruntă cu medicii şi, mai ales, cu Marele Doctor – Sfântul Partenie, pe care, de fiecare dată când lucrurile se înrăutăţesc, îl invocă cu tărie, urcă la Bisericuţa lui şi îi făgăduieşte o Sfântă Liturghie.

Astfel, cu toate că doctorii îi vorbesc de ani de zile despre un mare chist malign la ficat, cu toate că de vreo 2-3 ori i s-a adunat apă la plămâni, cu toate că de atunci, de 12 ani, au încetat şedinţele de chimioterapie şi în ciuda previziunilor pesimiste ale doctorilor, trăieşte. Iar în ultima vreme a rărit şi medicamentele.

Maicile de la Fundaţia Lyrios o întâlnesc pe doamna Iannula de multe ori la casele copiilor, stând acolo şi dând ajutor, având grijă să facă ceva pentru copii, ceva ce le place îndeosebi, aşa cum ar face o bunică bună. Şi este plină de credinţă în Sfântul Partenie din Lampsakos, plină de convingere că n-o s-o lase, spună doctorii ce-or vrea!" ❖

Știați că...
Sfântul Partenie a fost înzestrat încă din adolescență cu darul izgonirii demonilor?
Sfântul Partenie pescuia și dădea peștele săracilor, iar pentru că avea o viață curată, Domnul l-a înzestrat cu darul izgonirii demonilor. Mai apoi, pe când avea 18 ani, a fost aflat și chemat de episcopul Filip și, după ce a învățat carte, a fost preoțit și i s-a încredințat cârmuirea Bisericii. Pe măsură ce se ruga și postea, darurile sale se înmulțeau, căci era și vindecător de boli și grabnic ajutător, făcând multe minuni.
©doxologia.ro

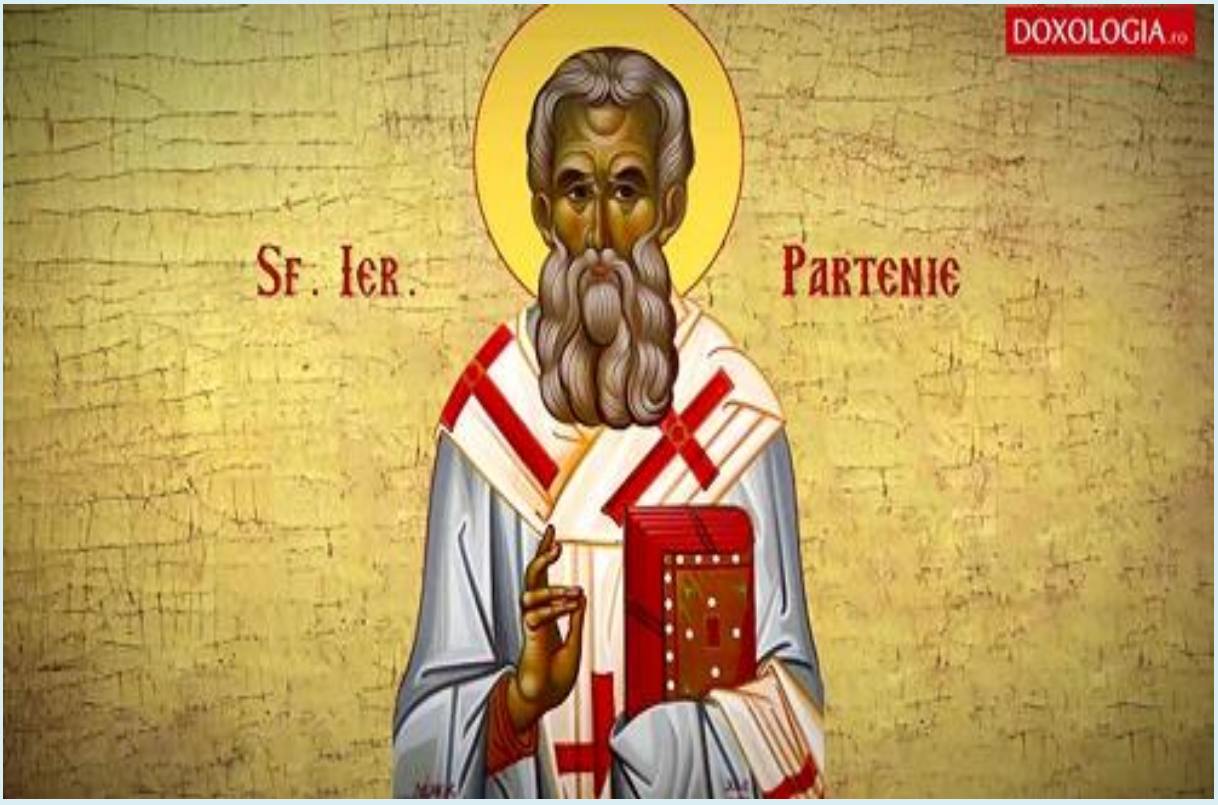
DOXOLOGIA.ro
Sf. Ier. Partenie

Troparul Sfântului Ierarh Partenie, Episcopul Lampsacului

7 Februarie - Glasul 4

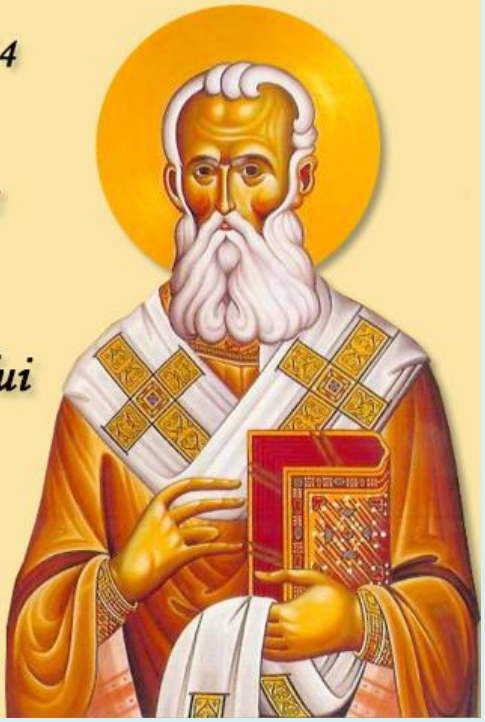

Şi părtaş obiceiurilor şi următor
scaunelor Apostolilor fiind, lucrare
ai aflat, de Dumnezeu insuflate,
spre suirea privirii la cele înalte.
Pentru aceasta, cuvântul adevărului
drept învățând şi cu credința
răbdând până la sânge Sfinte
Mucenice Partenie, roagă-te lui
Hristos Dumnezeu să mântuiască
sufletele noastre.

Troparul Sfântului Ierarh Partenie, Episcopul Lampsacului

7 Februarie - Glasul 4

Şi părtaş obiceiurilor şi următor
scaunelor Apostolilor fiind, lucrare
ai aflat, de Dumnezeu insuflate,
spre suirea privirii la cele înalte.
Pentru aceasta, cuvântul adevărului
drept învățând şi cu credința
răbdând până la sânge Sfinte
Mucenice Partenie, roagă-te lui
Hristos Dumnezeu să mântuiască
sufletele noastre.

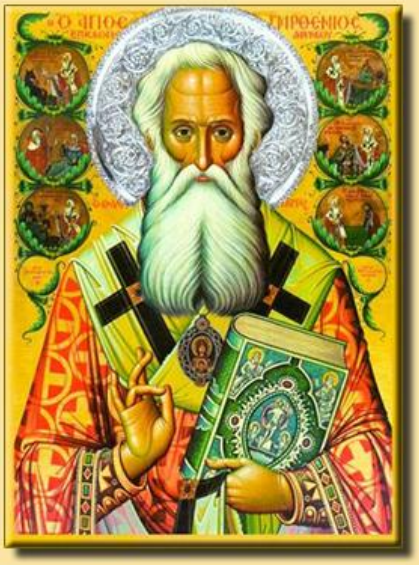

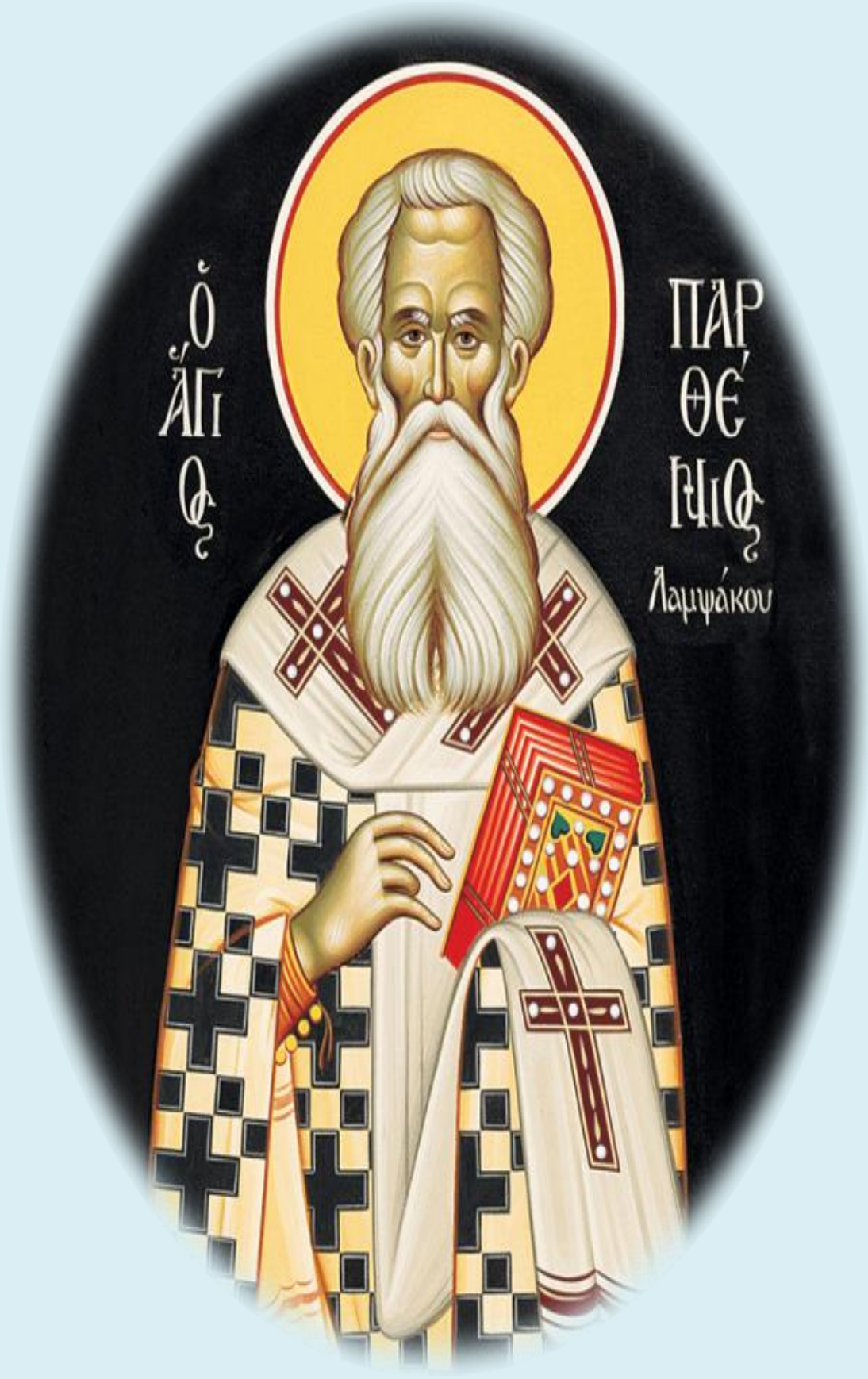

Bucură-te, Sfinte părinte Partenie!